

หลากหลายโครงการของรัฐบาลที่จำลองจากชีวิตจริง

รอน้ำตกแรกนดัว

เพื่อมาระชาที่งากร

สำนักเลขาธิการนาครดุนนตรี

ที่มา

จากความคิดของนายกรัฐมนตรี พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร ที่มองเห็นว่า จุดอ่อนและอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศให้เข้มแข็ง มีอยู่ 3 ประการ คือ ปัญหา ความยากจน ปัญหายาเสพติด และปัญหาคอร์รัปชัน จาก 3 ปัญหาใหญ่ จึงได้กลาย มาเป็นรายละเอียดของโครงการหลากหลาย จนแทบจะเรียกได้ว่า โครงการเกิดขึ้น มากกว่านโยบายที่แถลงไว้ในสภา

เพราะการเป็นคนที่ต้องรับผิดชอบในการบริหารประเทศ ที่ต้องมี **ความฝัน (Dream) การสร้างสรรค์ (Creativity) และ ความริเริ่ม (Innovation)** คือ เริ่มจากการคิดว่า จะทำอะไรแก้ไขปัญหาคความยากจน ทำอย่างไรให้ไปถึงเป้าหมาย หลังจากนั้นจึงริเริ่มในเรื่องที่ยังไม่เคยทำ เพื่อให้เกิดประโยชน์กับประชาชนอย่าง สูงสุดและได้รับผลประโยชน์ถ้วนหน้า

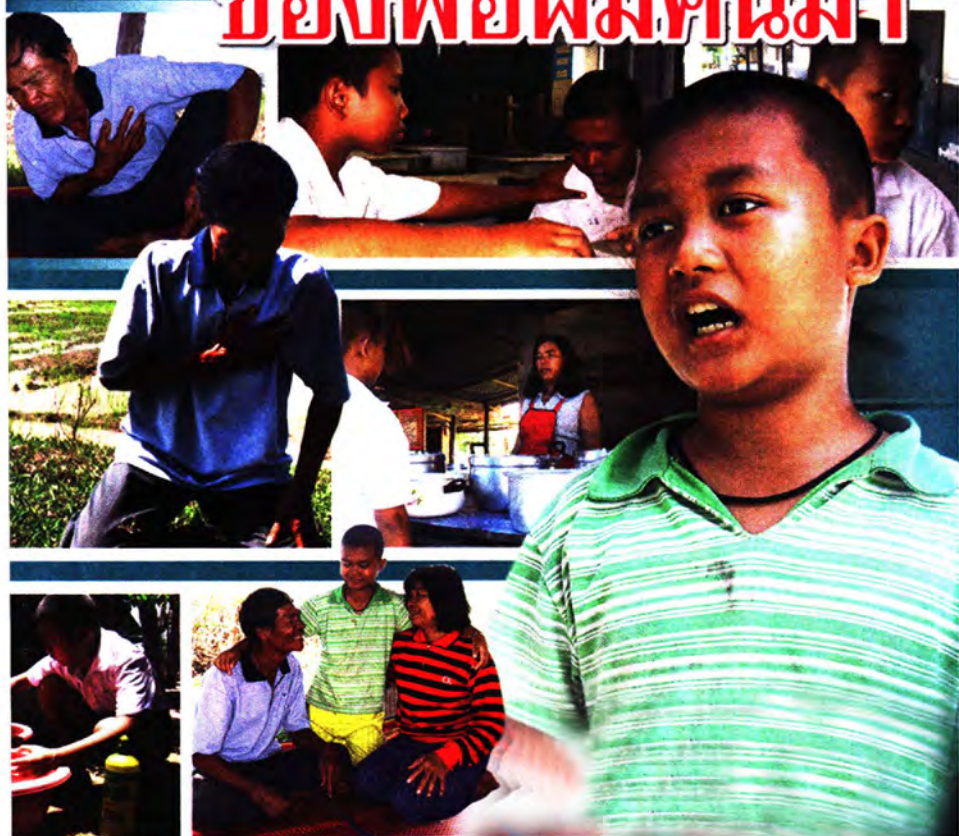
หลายๆ โครงการเป็นตัวอย่าง สำหรับประเทศกำลังพัฒนา นับตั้งแต่โครงการ 30 บาทรักษาทุกโรค ที่จีนกำลังนำไปใช้ ในชื่อ 30 หยวน รักษาทุกโรค ซึ่งมีสมาชิก กว่า 64 ล้านคนแล้ว โครงการกองทุนหมู่บ้านก็ได้รับความสนใจจากประเทศต่างๆ มาดูงานและขอเอกสารไปศึกษา บางโครงการที่นำแบบอย่างมาจากต่างประเทศ เช่น หนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ (OTOP) ก็ประสบความสำเร็จยิ่งกว่าประเทศต้นคิด หรือโครงการแปลงทรัพย์สินให้เป็นทุน ก็มีการพัฒนามากกว่าเจ้าของต้นตำรับ

หนังสือชุดโครงการของรัฐบาล ที่จำลองจากชีวิตจริงของผู้ได้รับผล ประโยชน์จากโครงการ ได้สร้างขึ้นมาให้สอดคล้องกับแนวความคิดของนายกรัฐมนตรี พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร ที่ว่า **“เมื่อผมคิดเพื่อประชาชน ผมขอทุ่มเททำเพื่อ ประชาชน และให้ประชาชนเข้าใจในทุกโครงการ จะได้นำไปใช้อย่างมี ประโยชน์”**

นั่นคือที่มาของหนังสือโครงการของรัฐบาลที่ถูกกำหนดกรอบให้เห็น เด่นชัดว่า **“ปกนำเสนอใจ สีสวยสดใส ตัวแสดงไต่อากรมณ์ มีปมเด่น ที่เนื้อหา และหนังสือมีคุณค่า”**

โครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า สร้างจากเรื่องจริง ตอน...

ขอหัวใจ ของพ่อผมคืนมา

หนังสือเพื่อความเข้าใจในโครงการของรัฐบาลและเสริมสร้างการรักการอ่าน

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

โครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า 30 บาท ช่วยคนไทยห่างไกลโรค (บัตรประกันสุขภาพถ้วนหน้า)

โครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า
ต่างๆจากเรื่องจริง คน...
ขอหัวใจของพ่อ ๆ

ลงทะเบียนบัตรทองได้ที

- ต่างจังหวัด ลงทะเบียนได้ที่ สถานีนอนมัย / โรงพยาบาลของรัฐ / สาธารณสุขจังหวัด
- กรุงเทพฯ ลงทะเบียนได้ที่ สำนักงานเขตทุกเขต

หลักฐานที่ใช้ ได้แก่ ทะเบียนบ้านและบัตรประจำตัวประชาชน

สนใจขอรับบริการสอบถามปัญหา ติดต่อได้ที่

1. โทรสัพท์สายด่วน 1330 เปิดบริการ 24 ชั่วโมง
2. ติดต่อด้วยตนเอง
สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ชั้น 27-28 อาคารจัสติน อินเทอร์เน็ตเซ็นทรัลทาวเวอร์
เลขที่ 200 หมู่ 4 ถ.แจ้งวัฒนะ ต.ปากเกร็ด อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี 11120
โทร. 02-831-4000 โทรสาร 0-2831-4004
3. ติดต่อทาง E-mail : webmaster@nhs.go.th
4. สถานที่ตั้งศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์
  - ต่างจังหวัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดทุกแห่ง
  - กรุงเทพมหานครสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ

โครงการส่งเสริมสุขภาพ
Sungsoo.com
rosski@live.in.th

โครงการสนับสนุน
com
หิวนนชชชชช

โครงการสนับสนุน
com
ลิ้นจี่พิพิธ

โครงการพัฒนา
พัฒนาระบบ
com
พีเคเอ็นเอส

โครงการสนับสนุน
com
หนูบินเดี่ยว

โครงการพัฒนา
พัฒนาระบบ
com
สุวิทย์

โครงการพัฒนา
พัฒนาระบบ
com
พิชิต

โครงการพัฒนา
พัฒนาระบบ
com
หนองหญ้า

โครงการพัฒนา
พัฒนาระบบ
com
เอสดี.จังหวัด

โครงการพัฒนา
พัฒนาระบบ
com
แม่ใจดี

โครงการสนับสนุน
com
คุณนงนิต

โครงการพัฒนา
พัฒนาระบบ
com
พิชิต

โครงการพัฒนา
พัฒนาระบบ
com
อรรถ

โครงการพัฒนา
พัฒนาระบบ
com
โกล

โครงการสนับสนุน
com
วิระ

อำนวยการผลิตโดย : สำนักโหมก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล ถ.พิษณุโลก กทม. 10300

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

คำนำ

หนังสือชุดโครงการของรัฐบาล มีเป้าหมายให้เห็นเป็นนิยายภาพ เพื่อจูงใจให้คนทุกระดับ รับทราบว่ารัฐบาลกำลังทำอะไร โดยที่สร้างให้มีเนื้อหาอ่านสนุก มีความชัดเจน มีการคัดเลือกตัว แสดงอย่างเหมาะสม อ่านได้ และอ่านง่าย ไม่ซับซ้อน บางเรื่องอาจมีการซ่อนปมปัญหา คล้าย การสร้างภาพยนตร์ อย่าเข้าใจผิดว่า “เป็นการอธิบายรายละเอียดของโครงการที่รัฐบาลได้ กำหนดนโยบายไว้” ดังนั้นในบางบทบางตอนจึงเป็นเหมือนนิยาย มีทั้งผู้หลงผิด-หลงถูก อวดเก่ง ทำตัวไม่สนใจกับกฎหมายไม่รับรู้กฎระเบียบหรือไม่ยอมรับกับสังคมส่วนใหญ่ แต่ในตอนท้ายก็ได้ แทรกคำอธิบายให้รู้ถึงเนื้อหาของโครงการเบื้องต้น และใครเป็นเจ้าของเรื่องรับผิดชอบ ซึ่งต่อไปนี่ไม่ว่าจะเป็น พ่อค้า-ประชาชน ตลอดจนข้าราชการ หรือบุคคลทุกวัย ทุกระดับ เมื่อ พบกับปัญหาของตัวเองตรงกับนิยายเรื่องนี้ จะต้องปฏิบัติตัวอย่างไร ติดต่อกับหน่วยราชการใด และที่สำคัญคือติดต่อได้ที่ไหน

*****

ครอบครัวของนายมี อยู่ด้วยกันสามคน พ่อ แม่ ลูก ครอบครัวนายมี เป็นครอบครัวหา เข้ากินค่าซึ่งผู้เป็นพ่อและแม่พยายามทำงานเพื่อส่งเสียให้ลูกได้เรียนหนังสือหวังให้ลูกมีอนาคตที่ดี แล้ววันหนึ่ง นายมีก็ป่วยเป็นโรคหัวใจที่ปรากฏอาการรุนแรง ภรรยาจึงต้องหาเงินเพื่อนำไป เป็นค่ารักษาสามีก่อนที่จะเสียชีวิต โดยทั้งสองตกลงใจว่าจะปิดเรื่องโรคหัวใจของพ่อเป็นความลับ เพื่อไม่ให้ลูกวิตกกังวล

แต่บังเอิญลูกชายแอบมาได้ยิน เขาจึงแอบช่วยพ่อแม่หาเงิน เพื่อเอาไปรักษาโรคหัวใจ ของพ่ออีกแรงหนึ่ง โดยพ่อแม่ไม่รู้ แต่เพราะลูกชายซึ่งยังเป็นเด็กต้องทำงานหนัก และต้องเรียน หนังสือกลางวันอีกจึงทำให้สุขภาพของลูกทรุดโทรมลง แต่เขาก็อดทนเพื่อให้มีเงินรักษาพ่อ

วันหนึ่งอาการของพ่อทรุดหนัก แม่จึงต้องพาพ่อไปรักษาอย่างปัจจุบันทันด่วนจึงได้ทราบว่า ลูกมีเงินเก็บเอาไว้พอที่จะรักษาพ่อได้ แต่เมื่อไปถึงโรงพยาบาล จึงได้รู้ว่า โครงการสามสิบบาท รักษาทุกโรคของรัฐบาล สามารถรักษาโรคหัวใจได้ ทั้งสามคนจึงรู้สึกเหมือนกับสวรรค์มาโปรด ที่มีเงินรักษาโรคของพ่อได้ แถมยังรักษาโรคกระเพาะของแม่และลูกได้อีกด้วย

*****

หมายเหตุ : สร้างจากโครงเรื่องจริง ตัวแสดงและสถานที่สมมุติ

โครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า สร้างจากเรื่องจริง ตอน

โอ๊ยขย...!!

ขอหัวใจของพ่อผมคืนมา

ใครจะคิดว่า นายมีที่ร่างกายแข็งแรง ไม่เคยเจ็บไข้ได้ป่วย จะต้องมีอาการอย่างที่เห็น

พ่อ...!!

พ่อเป็นอะไร !!

บอกลูกเป็นลูกชายโตดเข้าหาพ่อด้วยความตกใจ สงสัยดังกลั้น

เวลาผ่านไปกว่าชั่วโมง

พาพ่อไปหาหมอ...แม่พาพ่อไปหาหมอ

ลูกเฝ้าอยู่บ้านนะ
เดี่ยวแม่พาพ่อไปหาหมอเอง

พ่อจะเป็นยังไง
บ้างเนี่ยะ

นางทับทิมประคองนายมี กลับมาบ้านด้วยอาการไม่ दिनัก

ค่อย ๆ เดินนะพ่อ

หมอบอกว่าพ่อเป็นอะไรหรือแม่

สองสามีภรรยา มองหน้ากันด้วยความวิตก
ไม่อยากให้ลูกรู้ว่าพ่อป่วยร้ายแรง

พ่อไม่เป็นอะไรมากหรอกลูก เดี่ยวพ่อก็หาย

เราจะปิดลูกไม่ให้รู้เรื่องที่เป็น
โรคหัวใจได้นานแค่ไหนกันเชียว

เมื่อทั้งสองอยู่ตามลำพัง
นางทับทิมพูดเสียงสั่นเครือ
ในขณะที่นายมีพยายาม
ทำหน้าที่ให้เข้มแข็ง

นานที่สุดเท่าที่จะนานได้

ฉันคิดว่าควรให้ลูกฐานะพี่ อย่างน้อยเขาจะได้...

ได้ทำใจนะเธอ !

ทั้งสองไม่รู้เลยว่า บอลผู้เป็นลูกชาย กำลังแอบฟังอย่างตั้งใจ

ลูกเรายังเด็กนัก

ฉันอยากให้ลูกมันตั้งใจเรียนหนังสือ มากกว่าที่จะคอยระวังว่าพ่อจะตายวันไหน

ฮ้า!! ตายเลยเธอ...!!

บอลสะดุ้งเฮือก ไม่คิดว่าอาการของพ่อจะร้ายแรงเช่นนี้

พ่อเป็นโรคหัวใจ ทำให้มันต้องเกิดกับพ่อด้วย

ในที่สุดบอลก็ได้งาน แม้ว่าจะจะเป็นงานที่ต้องแลก
กับความเหนื่อย แต่เด็กน้อยคิดว่าเขาทนได้

บอลรับจ้างเก็บจานที่โรงเรียน
เพื่อหาเงินมารักขาพ่อ

เจ้าของร้านถามอย่างแปลกใจ

ทำอะไรเจ้าหนู

ลุงให้ผมช่วยเก็บจานนะครับ
ลุงจ้างผมเถอะ จะให้เงินผมเท่าไรก็ได้

พ่อผมเป็นโรคหัวใจ ผมอยาก
ทำงานเอาเงินไปรักษาพ่อ

โอ้...เด็กน้อยช่างกตัญญูเสียจริง
ก็ได้...ฉันลุงจะจ้างเรามาช่วยทำงาน

บอลยกมือไหว้ด้วยความสำนึกในบุญคุณ
ความเมตตาในสังคมยังปรากฏให้เห็น

ขอบคุณครับลุง

ไม่เป็นไรลูก

โอ๊ย...!!

เป็นอะไรหรือบอล

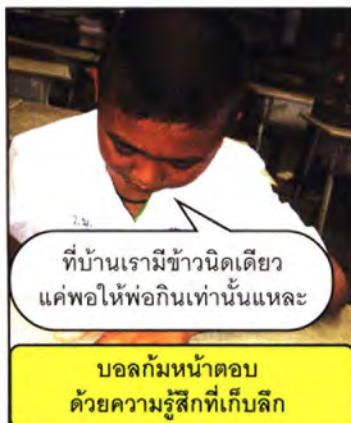
เพราะต้องทำงานหนัก กับการกินอาหารที่ผิด
เวลา ทำให้บอลต้องเผชิญกับสิ่งที่เขาคาดไม่ถึง

บอลกัดฟันพูด สีหน้าแสดงถึงความเจ็บปวด

ปวดท้อง..หิวข้าว

อ้าว..เธอยังไม่ได้กินข้าวกลางวันเธอ

ไม่เป็นไรหรอกลูก โรคกระเพาะใช้บัตรทองสามสิบบาทรักษาได้
แต่..แต่โรคหัวใจของพ่อสิลูกน่าเป็นห่วงกว่าเยอะ

แม่ไม่อยากจะลูกรู้ว่าพ่อเป็นโรคหัวใจ
ไม่อยากจะลูกลำบากไปมากกว่านี้

นางทับทิมรู้สึก ว่า ถึงเวลาแล้วที่จะ
ต้องบอกความจริงกับลูกชาย

ไม่เป็นไรหรอกครับแม่ ชีวิตพ่อสำคัญกว่า
เดี๋ยวผมไปหาเงินมารักษาพ่อก็ได้ แต่โรค
กระเพาะถ้าปล่อยไว้ก็อันตรายนะครับ
แม่ปล่อยให้อาการกำเริบคงไม่ดี

โรคของแม่เดี๋ยวแม่ไปรักษาที่โรงพยาบาลก็ได้

งั้นก็ไปเลยสิครับ

วันนี้แม่ไม่มีเงินนะลูก
เดี๋ยวพรุ่งนี้ค่อยไปรักษาได้จ้ะ

ตกเย็นได้เวลากินข้าว นางทับทิม
มองกระต๊อบข้าวด้วยใจหดหู่

มีเท่านั้นเองเธอ !

เพราะความเครียดทำให้อาการของนายมีกำเริบขึ้นมาอีกครั้ง

หัวใจของนายมีอ่อนล้าลงเรื่อย ๆ
ความหวังของครอบครัวริบหรี่เพราะ
ความยากไร้

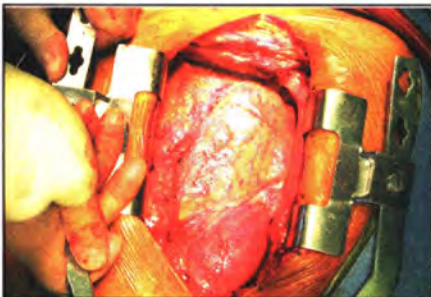

แต่ข่าวดีก็คือทั้งสองอยู่ที่โรงพยาบาล
เมื่อรัฐบาลประกาศนโยบายใหม่สำหรับ
บัตรทองสามสิบบาทรักษาทุกโรค

โรงพยาบาลประจำจังหวัด

ให้รักษาโรคหัวใจ, เอคส์, ผ่าตัดสมอง, ล้างไต, โรคกระเพาะ
หรือผ่าตัดโรคอื่นๆ เพื่อคุ้มครองประชาชนที่เจ็บป่วยให้มากที่สุด

หัวใจของพ่อบอลได้รับ
การผ่าตัดอย่างทันสมัย

สิ่งที่ไม่มีความคาดคิดกลับเป็นไปได้ เพราะแต่
ก่อนมีแต่คนบอกว่าบัตรทอง 30 บาทรักษาทุกโรค
เป็นเรื่องที่รัฐบาลสร้างขึ้นมาเพื่อหาเสียงเท่านั้น

เที่ยงนาเล็กๆ อบอุ่นไปด้วยความสุข หลังจากที่บอลได้หัวใจของพ่อกลับบ้านมาเป็นปกติ

โชคดีนะแม่ที่เราทำบัตรทองไว้ก่อนขอบคุณรัฐบาลที่มองการณ์ไกล

จะลูก

นอกจากช่วยรักษาโรคกระเพาะของผมนะแม่แล้ว ก็ยังช่วยรักษาโรคหัวใจของพ่อได้อีก

ถ้าไม่มีบัตรทอง พ่ออาจตายไปแล้วก็ได้นะลูก

บัตรทองคืนชีวิตใหม่ให้พ่อ

บัตรทองคืนชีวิตให้พวกเราทั้งสามคนต่างหากลูก

ไม่เพียงบัตรทองเท่านั้น ความกตัญญูของบอลด้วย ที่ช่วยให้ครอบครัวกลับมามีความสุขอีกครั้ง สังคมไทยต้องการเหลือเกินกับการค้นหาเด็กคืออย่างบอล

จบ

โครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า เป็นโครงการภายใต้นโยบาย ดำเนินหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า เพื่อให้ประชาชนชาวไทยทุกคนได้รับบริการ ทางการแพทย์และสาธารณสุขที่ได้มาตรฐานมีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึงของรัฐบาล ภายใต้การนำของ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร ตั้งแต่ปี 2544 รัฐบาลได้ดำเนินการ หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าให้เป็นแนวทางเดียวกันทั่วประเทศเพื่อให้ประชาชนทุก คนสามารถเข้าถึงบริการทางด้านสุขภาพได้ตามความจำเป็นโดยถือเป็น “สิทธิ” ขั้นพื้นฐานของประชาชน ไม่ใช่เป็นรัฐสงเคราะห์ หรือช่วยเหลือประชาชน (Public Assistance) ทั้งนี้โดยเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 52 “บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับบริการ สาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน และผู้ยากไร้ได้สิทธิได้รับการรักษาพยาบาล จากสถานบริการสาธารณสุขโดยไม่เสียค่าใช้จ่ายทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ”

โครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าหรือที่เรียกกันติดปากว่า “ 30 บาท รักษาทุกโรค” จึงเป็นโครงการที่เกิดขึ้นเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการด้าน สุขภาพได้อย่างเท่าเทียมกัน เป็นสิทธิตามกฎหมายของประชาชนไทยทุกคน

โครงการนี้เป็นตัวอย่างของการบริการสุขภาพให้ประเทศที่กำลังพัฒนาต่างๆ อาทิ จีน ได้นำเป็น “โครงการ 30 หยวน” และประเทศต่างๆ ส่งเจ้าหน้าที่เข้ามาดู งานหลายประเทศ

จนถึงปัจจุบัน ประชาชนที่ประสบโรคร้ายแรงที่สำคัญ อาทิ โรคหัวใจ, เอ็ดส์ สามารถใช้บัตรทองรักษาโรคได้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด

สอบถามรายละเอียดได้ที่โทรศัพท์ สายด่วน 1330 เปิดบริการ 24 ชั่วโมง

*****

- ที่ปรึกษา : นายแพทย์พรหมินทร์ เลิศสุริย์เดช • พลโท ปรีชา วรณรัตน์ • ดร. เอนก เพิ่มวงศ์เสนีย์
ดำเนินงาน : พลโท ธีรวัฒน์ ทิพย์จันทร์ • บรรณาธิการบริหาร : ชนิษฐ์ ภูภาญจน์ • ประจำกองบรรณา-
ธิการ : กิตติพงษ์ บุญยิ่ง • วราภรณ์ พุทธิยาวัฒน์ • วไลพร กัลลัตตาวาลา • พัชราพร ขวัญเจริญทรัพย์ •
ฝ่ายภาพ : วันสนันท์ • ฝ่ายข้อมูล : คชนนท์ เทียวใบงาม • น.ต.หญิง ชนิษฐา ชำนาญคำ • สรเดช อินทร์ภิรมย์
• อัญชวัฒน์ จันทร์สำราญ • ฝ่ายบทประพันธ์ : อารัม สีทอง • บรรณาธิการฝ่ายศิลป์ : อำนาจ ทิพย์จันทร์
• ฝ่ายศิลป์ : เอ อญญา • ใจกฤษณูโลก • แยกสี : กราฟฟิค ปรีณติง • พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์จุปิตส์ • จัดสร้าง
โดย : ศูนย์ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกความเป็นไทย
• อำนวยการผลิต : สำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล ถนนพิษณุโลก กทม. 10300

โครงการจักรยานยืมเรียน สร้างจากเรื่องจริง ตอน...

จักรยานเพื่อนรัก

หนังสือเพื่อความเข้าใจในโครงการของรัฐบาลและเสริมสร้างการรักการอ่าน

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

โครงการจักรยานยืมเรียน

เป้าหมาย : จัดหาจักรยานให้นักเรียนที่มีฐานะยากจนในชนบทห่างไกล ที่มีความยากลำบากในการเดินทางไปโรงเรียน และนักเรียนที่มีบ้านพักห่างจากโรงเรียน ตั้งแต่ 3 กิโลเมตรขึ้นไป ยืมใช้เพื่อเป็นพาหนะเดินทางไปโรงเรียนจำนวน 375,900 คัน โดยแบ่งการดำเนินงานเป็น 2 ปี คือในปีงบประมาณ พ.ศ. 2546 จำนวน 300,000 คัน /ปี และงบประมาณ พ.ศ. 2547 จำนวน 75,900 คัน ติดต่อกันได้...

โครงการจักรยานยืมเรียน
สร้างจากเรื่องจริง ตอน...
จักรยานเพื่อนรัก

กรุงเทพฯ : สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ

อาคารราชวัลลภ ถนนราชดำเนินนอก แขวงจันทระเกษม เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
โทร. 02-628-5638 ต่อ 49, 38

ต่างจังหวัด : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจำจังหวัดทุกแห่ง

โครงการสมทบสร้างฝาย
สมทบสร้างฝาย
สมทบสร้างฝาย

โครงการสมทบสร้างฝาย
สมทบสร้างฝาย

โครงการสมทบสร้างฝาย
สมทบสร้างฝาย

โครงการสมทบสร้างฝาย
สมทบสร้างฝาย

โครงการสมทบสร้างฝาย
สมทบสร้างฝาย

โครงการสมทบสร้างฝาย
สมทบสร้างฝาย

โครงการสมทบสร้างฝาย
สมทบสร้างฝาย

โครงการสมทบสร้างฝาย
สมทบสร้างฝาย

โครงการสมทบสร้างฝาย
สมทบสร้างฝาย

โครงการสมทบสร้างฝาย
สมทบสร้างฝาย

โครงการสมทบสร้างฝาย
สมทบสร้างฝาย

โครงการสมทบสร้างฝาย
สมทบสร้างฝาย

โครงการสมทบสร้างฝาย
สมทบสร้างฝาย

โครงการสมทบสร้างฝาย
สมทบสร้างฝาย

โครงการสมทบสร้างฝาย
สมทบสร้างฝาย

อำนวยการผลิตโดย : สำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล ถ.พิษณุโลก กทม. 10300

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

คำนำ

หนังสือชุดโครงการของรัฐบาลมีเป้าหมายให้เห็นเป็นนิยายภาพ เพื่อ**จงใจให้คนทุกระดับรับทราบว่ารัฐบาลกำลังทำอะไร** โดยที่สร้างให้มีเนื้อหาอ่านสนุก มีความชัดเจน มีการคัดเลือกตัวแสดงอย่างเหมาะสม **อ่านได้ และอ่านง่าย ไม่ซับซ้อน** บางเรื่องอาจมีการซ่อนปมปัญหา คล้ายการสร้างภาพยนตร์ อย่าเข้าใจผิดว่า **“เป็นการอธิบายรายละเอียดของโครงการที่รัฐบาลได้กำหนดนโยบายไว้”** ดังนั้นในบางบทบางตอน จึงเป็นเหมือนนิยาย มีทั้งผู้หลงผิด-หลงถูก อวดเก่ง ทำตัวไม่สนใจกับกฎหมายไม่รับรู้ระเบียบหรือไม่ยอมรับกับสังคมส่วนใหญ่ **แต่ในตอนท้ายก็ได้แทรกคำอธิบายให้รู้ถึงเนื้อหาของโครงการเบื้องต้น และใครเป็นเจ้าของเรื่องรับผิดชอบ** ซึ่งต่อไปนี่ไม่ว่าจะเป็น พ่อค้า-ประชาชน ตลอดจนข้าราชการ หรือบุคคลทุกวัย ทุกระดับ เมื่อพบกับปัญหาของตัวเองตรงกับนิยายเรื่องนี้ จะต้องปฏิบัติตัวอย่างไร ติดต่อกับหน่วยราชการใด และที่สำคัญคือติดต่อได้ที่ไหน

*****

ครูอุ้ม เป็นครูในโรงเรียนที่อยู่ห่างไกลจากความเจริญ แม้เธอจะตั้งใจอบรมสั่งสอนลูกศิษย์ในโรงเรียนอย่างดีที่สุด เพื่อให้เด็กซึ่งด้อยโอกาสกว่าเด็กในเมืองมีโอกาสได้รับความรู้ไม่แตกต่างไปจากเด็กในห้องถิ่นเจริญ แต่ความหวังและความตั้งใจของเธอที่มีต่อเด็กๆ ก็ไม่อาจจะบรรลุผลได้สมความปรารถนา เนื่องจากโอกาสของเด็กในชนบทนั้น ไม่เพียงแค่ว่าจะไม่สมบูรณ์ ในเรื่องของครู อาคารเรียน และอุปกรณ์เรียนเท่านั้น แม้แต่การเดินทางของเด็กๆ ที่จะมาโรงเรียนก็ยังไม่มีโอกาสดีเหมือนเด็กในเมือง **เนื่องจากเด็กนักเรียนที่นี่ไม่มีการคมนาคมที่สะดวกสบาย และขาดสิ่งอำนวยความสะดวกในการเดินทาง**

แม้เด็กทุกคนจะเข้าใจว่าการเรียนคืออนาคตของพวกเขา แต่เพราะ **มีอุปสรรคในการเดินทางที่ทุรกันดารและห่างจากตัวโรงเรียนมาก** ทำให้พวกเขาต้องเสียเวลาและลำบากอย่างมากในการเดินทางมาโรงเรียนในแต่ละวัน จนเป็นเหตุให้พวกเขาเด็กๆ ให้ความสนใจอยากลำบากและ ค่อยๆ ขาดเรียน จนสุดท้ายมีแนวโน้มว่าโรงเรียนซึ่งเคยมีเด็กอยู่ไม่มากนัก ยิ่งขาดเด็กลงไปจน มีหวังหมดโรงเรียนแน่ๆ

จวบจนกระทั่งเมื่อ **รัฐบาลได้จัดทำโครงการจักรยานยืมเรียนให้แก่เด็กนักเรียนทั่วประเทศ** โดยได้รับการสนับสนุนงบจากสำนักงานชลากินแบ่งรัฐบาล ที่นำกำไรจากการจำหน่ายชลากินแบ่งรัฐบาล และการออกหยวนบนดิน มาช่วยเหลือแก่เด็กที่ขาดโอกาส เด็กนักเรียนของครูอุ้มจึงมีโอกาสได้รับความสะดวกจากการนำเอาจักรยานยืมเรียนมาเพิ่มความสะดวกให้แก่ตนเอง **ปัญหาและความอยากลำบากของเด็กๆ ที่มีอยู่จึงหมดสิ้นลง**

ครูอุ้มมีความสุขอย่างมากที่ความฝันที่เธออยากเห็นเด็กไทยทุกคนมีอนาคตที่ดีเริ่มก่อตัวขึ้น เพราะการเอาใจใส่ของภาครัฐที่ยังมองเห็นทุกข์และปัญหาของคนทุกคนในประเทศนั่นเอง

*****

หมายเหตุ : สร้างจากโครงเรื่องจริง ตัวแสดงและสถานที่สมมุติ

โครงการจักรยานยืมเรียน ตอน...

จักรยานเพื่อนรัก

ในห้องถิ่นที่ห่างไกลความเจริญ ภาพของเด็กนักเรียนที่มาโรงเรียนสายมีให้เห็นอยู่เสมอ

รอมด้วยครับ ผมมาแล้ว

บางคนเดินทางกว่าห้ากิโลเมตร กว่าจะมาถึงโรงเรียน ครูก็ได้เริ่มสอนไปบ้างแล้ว

วันหลังเธอต้องตื่นเช้ากว่านั้นนะหนึ่ง

หนูก็ออกมาตั้งแต่เช้ามีดินะคะ
ครุุ่ม แต่บ้านหนูอยู่ไกลมากคะ

แก้ตัวหรือป่าว...?

ไม่มีรถประจำทาง ไม่มีแม่กระทั่งรองเท้าสวมใส่

แม่เท้าจะหยาบหนาขึ้นทุกวัน เพราะต้องทนย่ำลงไปบนพื้นกรวดร้อนๆ แต่พวกเขาที่ไม่มีทางเลือก

เพื่อหลีกเลี่ยงความร้อนและย่นระยะทาง ดช.พจน์ใช้วิธีเดินทางลัด

ยอมลุยน้ำหน่อย เราจะไปได้ถึงโรงเรียนไม่สาย

เอาไว้วันนี้เลยดีกว่าเดี๋ยวหนังสือเปียก

หนาวเหมือนกันนะเนี่ยะ

ที่โรงเรียน...

พจนี ทำไมเสื้อผ้าของเธอเปียกน้ำอย่างนี้ล่ะ

ผมเดินข้ามห้วยมาครับ

ทำไมต้องเดินข้ามห้วย

ถ้าเดินมาตามถนนมันไกลกว่านะครับ ผมกลัวมาเรียนไม่ทันก็เลยเดินข้ามห้วยมา

อีกวิถีหนึ่งของการย่นระยะทาง...

มาแบบนี้เมื่อยขาหน่อย แต่มันใกล้กว่ากันเป็นกิโล ยอมเหนื่อยล่ะเรา

แม้จะพบกับอุบัติเหตุบ้าง
ในยามฝนตก พื้นดินลื่น

อูย...กระแทกกันหินอย่างจังเชียว...เจ็บจัง

อ้อไปทำอะไรมา
ทำไมมอมแมมอย่างนี้

หนูเดินตกภูเขาค่ะ

ฮ้า...แล้วเธอเป็น
อะไรมากหรือเปล่า

ไม่หรอกค่ะหนูตก
ภูเขาจนชินแล้ว

ข้าวกำลังงามแบบนี้
เราต้องระวังหน่อย

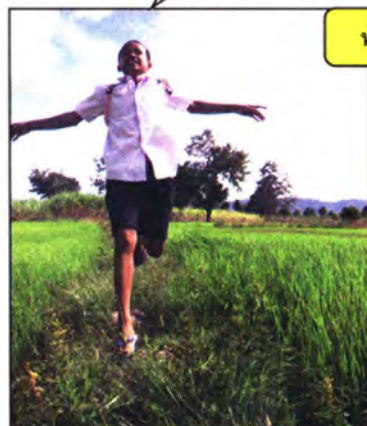
เส้นทางลัดสำหรับเด็กที่อยากมา
โรงเรียนยังมีอีกวิถี

มองเห็นหลังคาโรงเรียนแล้ว

วันนี้เรามาทัศนศึกษาแถวเคารพธงชาติแน่นอน วัดวิ้ว

ทันได้นั้น...

โธ้ย!!...งูกัด

ครูสอนว่า งูกัดต้องเอา
เชือกมารัดเหนือบาดแผล

เหตุการณ์แบบนี้เกิดขึ้นทุกวัน
จนเหมือนเป็นเรื่องธรรมดา

ต้นข้าวในนากำลังตั้งท้องแบบนี้
เองต้องระวังงูหน่อยไอหนู

ผมก็ว่าระวังแล้วเซียนนะ
เปลอนิดเดียวเจจอนได้

มา...ลุงจะพาไปที่
อนามัย หายาใส่ซะ

ขอบคุณครับลุง

เพราะความไม่สะดวกในการเดินทาง
ทำให้นักเรียนขาดเรียนกันบ่อยขึ้น...

หนึ่ง..สอง...สาม...เพื่อน
หายไปในหนึ่งตั้งหลายคน

ครูซา วรธร นี สา และเพื่อนๆ อีกหลายคนบอกว่า
เขาจะไม่เรียนหนังสือแล้วค่ะ เขาว่าบ้านอยู่ไกล
เดินทางมาโรงเรียนลำบากก็เลยจะออกจากโรงเรียน

เด็กเราหายไปทีละคนสองคน
สิ้นปีนี้จะเหลือกี่คนก็ไม่รู้

ครูอุ้มนั่งคิดถึงความลำบากของ
นักเรียนด้วยความกังวลใจ

ไม่เพียงแคโรงเรียนจะขาดเด็กนักเรียน แม้แต่เด็กๆ ก็ขาดอนาคตในการเรียนหนังสือไปด้วย

เราเองก็ไม่รู้ว่าจะทน
ไปได้อีกนานไหม...?

สงสัยตอนสิ้นปีเหลือเรา
กับครูสองคนแน่ๆ

วังเวงพิลึกนะ...!!

วันต่อมา...

รัฐบาลประกาศโครงการ
จักรยานยืมเรียนสำหรับ
เด็กที่บ้านไกลเกินสาม
กิโลเมตรและเดินทางมา
โรงเรียนไม่สะดวก เพื่อ
ป้องกันไม่ให้เด็กต้องออก
จากโรงเรียนกลางคัน
ทั้งนี้เพื่อให้เป็นไปตาม
รัฐธรรมนูญแห่งราช-
อาณาจักรไทย พ.ศ. 2540
ที่กำหนดให้รัฐต้องจัดการ
ศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี
แก่คนไทยทุกคน

นักเรียนทุกคน ตอนนี้รัฐบาลเขาได้จัดงบประมาณจากสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล
เพื่อนำไปทำโครงการจักรยานยืมเรียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 ครูจึงอยาก
สำรวจพวกเขาว่า ใครที่มีปัญหาเกี่ยวกับการเดินทางมาโรงเรียน ขอให้มาบอกครูได้

เขาให้ทุกคนหรือเปล่าคะ...?

จักรยานทุกคันได้รับมอบมาจากสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล โดยมีตราติดอยู่อย่างชัดเจน

นี่คือโฉมหน้าของจักรยานยืมเรียนที่ได้มาจากสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล ซึ่งมีเงินกำไรจากการออกหวยบนดิน ที่จะแจกจ่ายไปตามโรงเรียนชั้นประถมศึกษาทั่วประเทศ

เพื่อเป็นการบรรเทาความเดือดร้อนให้กับเด็กที่ยากไร้ ซึ่งต้องเดินทางมาโรงเรียนด้วยความยากลำบาก ถือได้ว่าเป็นการส่งเสริมการศึกษาของเด็กไทยทั่วประเทศให้มีโอกาสได้เรียนหนังสือสะดวกขึ้น

พจนีรับไปหนึ่งคัน ต่อไปนี้จะได้
ไม่ต้องเดินข้ามห้วยอีกแล้วนะ

ครับ ผมจะเอาจักรยานไป
นอนกอดทุกคืนเลยครับ

ของเธออีกหนึ่งคัน เลิกเดินผ่าน
ท้องนาใหญ่ก็ได้แล้วนะ...

ครับครู...ผมจะดูแลจักรยาน
คันนี้อย่างดีที่สุดเลย

ของเธอหนึ่งคัน จะได้มาเข้า
แถวตอนเช้าทันเหมือนเพื่อนๆ

ขอบคุณครับ
คุณครู

คันนี้ของหนิงจะได้มาเรียนทันเพื่อนๆ

ต่อไปนี้จะได้ไม่ต้องเดินเท้า
เปล่ามาโรงเรียนอีกแล้วนะ

ครูคะ หนูจะจักรยานไม่เป็นค่ะ

ที่บ้านของซาน

ฉันจะปฐะให้แกได้นอนสบายเป็นที่เป็นทาง...รู้ไหมจักรยานเพื่อนยาก

พวกเขาต่างมีความสุขกับการเดินทางมาเรียน โดยไม่ต้องผ่านเส้นทางที่แสนอันตรายอีกต่อไป

แข่งกันใหม่ละ

ได้แล้ว..!!

ที่โรงเรียน เด็กมาเรียนครบไม่ขาดไม่หาย

ตั้งแต่พวกเธอมีจักรยานนี้ ผลการเรียนและเวลาในการเข้าเรียนของพวกเธอดีขึ้นนะ ครูขอชมเชย

พวกเราอยากจะมาเรียนทุกวันล่ะค่ะ...แต่บ้านพวกเราอยู่ไกลเหลือเกิน กว่าจะเดินมาถึงโรงเรียนก็อย่างที่ผ่านมาล่ะค่ะ

พวกเราสัญญาครับ ว่าต่อไปนี้จะตั้งใจเรียนและไม่ขาดเรียนอีกแน่นอนครับ

นักเรียนบ้านไกล ออกจากบ้านแต่เช้า เพื่อไปเรียนอย่างพร้อมเพรียงกัน

หมวก ออกจากบ้านแต่เช้า ไม่รอเลยนะ

ก็คนมันอยากขี่จักรยานนี่

เด็กอยากไปโรงเรียนเพราะได้ขี่จักรยาน และดูแลรักษาจักรยานของตัวเองเป็นอย่างดี

พวกเขารักและหวงแหนจักรยาน เหมือนเป็นเพื่อนคู่ใจ

เรามาแข่งกันใหม่ล่ะว่าจักรยาน
ของใครจะสะอาดกว่ากัน

เราต้องช่วยกันรักษาให้
รูน้องๆ ได้ใช้กันต่อไป

ความสุขของเด็กๆ เพิ่มทวีขึ้น ปัญหาด้านการเดินทางและความเสี่ยงค่อยๆ ลดน้อยลงไป

การเฉลี่ยความสุขต่อกัน เป็นหน้าที่หนึ่งของ
รัฐบาลที่ไม่ทอดทิ้งประชาชน

จบ

ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ได้กำหนดให้รัฐต้องจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้ขยายการศึกษาภาคบังคับจาก 7 ปี เป็น 9 ปี จึงทำให้มีจำนวนนักเรียนที่อยู่ในระบบการศึกษาเพิ่มมากขึ้น และส่วนใหญ่มีฐานะยากจนจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือในหลาย ๆ ด้าน เพื่อให้สามารถศึกษาเล่าเรียนจนสำเร็จการศึกษาจากการสังเคราะห์งานวิจัยเรื่องการออกกลางคันของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานของสำนักนโยบายและแผนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมสำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2543 พบว่าการเดินทางไปโรงเรียนยากลำบากเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อการออกกลางคันของนักเรียน ซึ่งในเรื่องนี้กระทรวงศึกษาธิการได้ดำเนินการให้ความช่วยเหลือนักเรียนดังกล่าว โดยจัดค่าพาหนะให้สำหรับผู้ที่มีความยากจนและมีบ้านพัก ไกลจากสถานศึกษาเกิน 3 กิโลเมตรขึ้นไป เฉลี่ยคนละ 6 บาทต่อวัน นักเรียนต้องเรียน 200 วัน/ปี ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการจึงจัดงบประมาณให้ รวม 1,200 บาท/คน/ปี ในปีงบประมาณ 2546 กระทรวงศึกษาธิการ จัดสรรงบประมาณให้นักเรียนระดับประถมศึกษาประมาณ 139,399,200 บาท แต่ยังมีนักเรียนที่มีฐานะยากจน อีกเป็นจำนวนมากได้รับความเดือดร้อนและยังมิได้รับความช่วยเหลือ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงเรียนในต่างจังหวัด และในชนบทห่างไกลที่มีการคมนาคมยังไม่สะดวกเท่าที่ควร ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการจึงจัดโครงการจักรยานยืมเรียนให้กับนักเรียนที่มีฐานะยากจนและมีความยากลำบากในการเดินทางสามารถยืมจักรยานเพื่อใช้เป็นพาหนะเดินทางไปโรงเรียนได้สะดวกและปลอดภัยยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อจัดหาจักรยานให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - มัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีฐานะยากจนในชนบทห่างไกลและมีความยากลำบากในการเดินทางไปโรงเรียนยืมใช้จนกว่าจะสำเร็จการศึกษาชั้นสูงสุดของโรงเรียนและสงคืนเพื่อให้นักเรียนรุ่นต่อไปใช้ในลักษณะเดียวกัน
2. เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้นักเรียนรู้จักวิธีการใช้จักรยานได้ถูกต้องและปลอดภัย
3. เพื่อให้นักเรียนรู้จักวิธีการซ่อมแซมบำรุงรักษาและการใช้อย่างถูกวิธี

เป้าหมาย

จัดหาจักรยานให้นักเรียนที่มีฐานะยากจนในชนบทห่างไกล ที่มีความยากลำบากในการเดินทางไปโรงเรียน และนักเรียนที่มีบ้านพักห่างจากโรงเรียนตั้งแต่ 3 กิโลเมตรขึ้นไปยืมใช้ เพื่อเป็นพาหนะเดินทางไปโรงเรียนจำนวน 375,900 คัน โดยแบ่งการดำเนินงานเป็น 2 ปี คือในปีงบประมาณ พ.ศ. 2546 จำนวน 300,000 คันปีละงบประมาณ พ.ศ. 2547 จำนวน 75,900 คัน

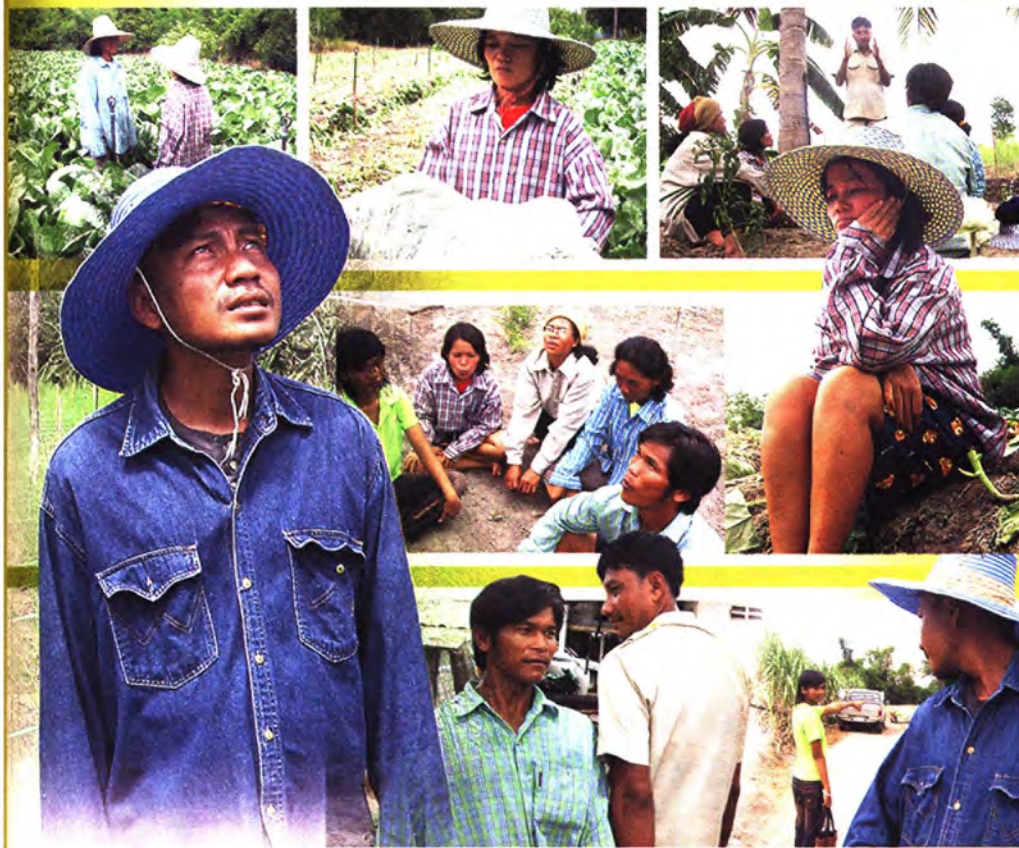
ที่อยู่ติดต่อ

- กรุงเทพฯ : สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ
อาคารราชวัลลภ ถนนราชดำเนินนอก แขวงจันทระเกษม เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300
โทร. 02-628-5638 ต่อ 49, 38
- ต่างจังหวัด : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประจำจังหวัดทุกแห่ง

- ที่ปรึกษา : นายแพทย์พรหมินทร์ เลิศสุริย์เดช • พลโท ปรีชา วรณรัตน์ • ดร. เอนก เพิ่มวงศ์เสนีย์
- ดำเนินงาน : พลโท ธนวาคม ทิพย์จันทร์ • บรรณาธิการบริหาร : ชนินทร์ ภูกาญจน์ • ประจำกองบรรณาธิการ : กิตติพงศ์ บุญยั้ง • วราภรณ์ พุทธิยาวัฒน์ • วไลพร กัลลัตตาวาลา • พัชรพร ขวัญเจริญทรัพย์ • ฝ่ายภาพ : วนัสนันท์ • ฝ่ายข้อมูล : ศุภเนตร เขียวใบงาม • น.ต.หญิง ชนิษฐา ชำนาญด้า • สรเดช อินทร์ภิรมย์ • อัญชวดี จันทร์สราญ • ฝ่ายบทประพันธ์ : อาร์ม สีทอง • บรรณาธิการฝ่ายศิลป์ : อำนวย ทิพย์จันทร์ • ฝ่ายศิลป์ : เอ อัญญา • จิภักษ์อนุโลก • แยกสี : กราฟฟิค ปริ้นติง • พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์จุปิตัล • จัดสร้างโดย : ศูนย์ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกความเป็นไทย
- **อำนวยการผลิต** : สำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล ถนนพิษณุโลก กทม. 10300

โครงการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง สร้างจากเรื่องจริง ตอน...

โอกาสเป็นของทุกคน

หนังสือเพื่อความเข้าใจในโครงการของรัฐบาลและเสริมสร้างการรักการอ่าน

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง

กองทุนหมู่บ้าน
สร้างจากเรื่องจริง ตอน...
โอกาสเป็นของทุกคน

จัดตั้งเพื่อเป็นแหล่งเงินทุนหมุนเวียนในหมู่บ้าน ทั้งในและนอกเขตเทศบาล ใช้สำหรับการลงทุนเพื่อพัฒนาอาชีพ บรรเทาเหตุฉุกเฉิน และ ความจำเป็นเร่งด่วนโดยกองทุนหมู่บ้านสามารถจัดตั้งได้ทุกหมู่บ้าน สามารถขอคำปรึกษาได้ที่:

- สำนักงานพัฒนาชุมชนทุกแห่งหรือติดต่อที่สำนักงานบริการกองทุน
0-2622-3150-1, 0-2622-3131 ต่อ 131, 162
- สำนักงานคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ
0-2280-0500

โครงการเสริมสร้างวิถีพอ
มีสุขด้วย
ธรรมาภิบาล

โครงการสนับสนุน
คุณธรรม
และ
คุณธรรม

โครงการส่งเสริม
คุณธรรม
และ
คุณธรรม

โครงการส่งเสริม
วิถีชีวิตจริง
และ
คุณธรรม

โครงการสนับสนุน
คุณธรรม
และ
คุณธรรม

โครงการสนับสนุน
คุณธรรม
และ
คุณธรรม

โครงการสนับสนุน
คุณธรรม
และ
คุณธรรม

โครงการสนับสนุน
คุณธรรม
และ
คุณธรรม

โครงการสนับสนุน
คุณธรรม
และ
คุณธรรม

โครงการสนับสนุน
คุณธรรม
และ
คุณธรรม

โครงการสนับสนุน
คุณธรรม
และ
คุณธรรม

โครงการสนับสนุน
คุณธรรม
และ
คุณธรรม

โครงการสนับสนุน
คุณธรรม
และ
คุณธรรม

โครงการสนับสนุน
คุณธรรม
และ
คุณธรรม

โครงการสนับสนุน
คุณธรรม
และ
คุณธรรม

อำนาจการผลิตโดย : สำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล ถ.พิษณุโลก กทม. 10300

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

คำนำ

หนังสือชุดโครงการของรัฐบาล มีเป้าหมายให้เห็นเป็นนิยายภาพ เพื่อให้คนทุกระดับรับทราบการดำเนินงานของรัฐบาล ใช้ประโยชน์ในการติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง โดยที่สร้างให้มีเนื้อหาอ่านสนุก มีความชัดเจน มีการคัดเลือกตัวแสดงอย่างเหมาะสม อ่านได้ และอ่านง่าย ไม่ซับซ้อน บางเรื่องอาจมีการซ่อนปมปัญหา คล้ายการสร้างภาพยนตร์ อย่างเข้าใจผิดว่า "เป็นการอธิบายรายละเอียดของโครงการที่รัฐบาลได้กำหนดนโยบายไว้" ดังนั้นในบางบทบางตอนจึงเป็นเหมือนนิยาย มีทั้งผู้หลงผิด-หลงถูก อวดเก่ง ทำตัวไม่สนใจกับกฎหมาย ไม่รับรู้กฎระเบียบ หรือไม่ยอมรับกับสังคมส่วนใหญ่ แต่ในตอนท้ายก็ได้แทรกคำอธิบายให้รู้ถึงเนื้อหาของโครงการเบื้องต้น และใครเป็นเจ้าของเรื่องรับผิดชอบ ซึ่งต่อไปไม่ว่าจะเป็น พ่อค้า-ประชาชน ตลอดจนข้าราชการ หรือนุคคลทุกวัย ทุกระดับ เมื่อพบกับปัญหาของตัวเองตรงกับนิยายเรื่องนี้จะต้องปฏิบัติตัวอย่างไร ติดต่อกับหน่วยราชการใด และที่สำคัญคือติดต่อได้ที่ไหน

*****

เศรษฐกิจยังฝืดเคืองมากเท่าไร ประชาชนในท้องถิ่นชนบทที่ขาดเงินในการทำมาหากิน ก็ยิ่งหนีออกมาจากท้องถิ่นเข้ามาอยู่ในกรุงเทพฯ เพื่อหางานทำเลี้ยงชีวิตของตนเอง แม้จะรู้ว่ากรุงเทพฯ ไม่ใช่เมืองสวรรค์อย่างที่มีคนบอก เนื่องจากทุกคนต้องแย่งกันทำงาน แย่งกันหาเงิน แต่พวกเขาก็ยอมเสี่ยงที่จะมาแย่งกับคนอื่น ๆ ด้วย เพราะหมดหนทางที่จะหาเลี้ยงตนเองในท้องถิ่นที่ตนเองอาศัยอยู่

รัฐบาลภายใต้การนำของ พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร ได้จัดตั้งกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง มอบเงิน 1 ล้านบาท ให้แก่ทุกหมู่บ้านในประเทศ เพื่อเป็นการกระจายการบริหารด้านการเงินไปยังชุมชนท้องถิ่น โดยมอบหมายให้แต่ละหมู่บ้านตั้งคณะกรรมการกองทุน จัดสรรเงินที่รัฐมอบให้ นำไปบริหารเพื่อให้เกิดประโยชน์งอกเงยมากยิ่งขึ้น แล้วก็นำเอาส่วนที่งอกเงยนั้นสร้างงานออกไปเรื่อยๆ เสมือนหนึ่งว่ากองทุนนี้คือธนาคารของทุกคนนั่นเอง

ด้วยการช่วยเหลือของกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองนี้เอง ทำให้เกิดการสร้างงานในชนบทเพิ่มขึ้น ประชากรที่เคยอพยพทิ้งถิ่นฐานหนีจากบ้านเกิดไปแย่งกันทำมาหากินในกรุงเทพฯ เมื่อรู้ว่าหมู่บ้านของตนมีโอกาสดเปิดให้กับทุกคน พวกเขาต่างก็นำครอบครัวกลับมาตั้งบ้านเกิด และ ช่วยกันสร้างสรรค์พัฒนาความเจริญให้เกิดขึ้นแก่ตนเองและชุมชน ต่อไปสร้างความสุขและความอบอุ่นให้เกิดขึ้นกับคนไทยทั้งประเทศกับดินแดนแห่งมาตุภูมิของตน

*****

หมายเหตุ : สร้างจากโครงเรื่องจริง ตัวแสดงและสถานที่สมมุติ

กองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมือง สร้างจากเรื่องจริง ตอน...

โอกาสเป็นของทุกคน

หมู่บ้านแห่งหนึ่ง ชาวบ้านมีอาชีพปลูกผักขาย

ชาวบ้านส่วนใหญ่ต้องกู้เงินนอกระบบมาใช้ในการลงทุนปลูกพืชสวน

หลังเก็บเกี่ยวชาวบ้านต้องนำเงินที่ได้ไปคืน
นายทุนทั้งหมด โดยต้องเสียดอกเบี้ยแพง

ปัญหาไม่มีเงินลงทุนนี้เป็นสิ่งที่ผู้ใหญ่อสังขัต
แต่ยังไม่สามารถหาทางแก้ไขได้

หลายวันต่อมา ผู้ใหญ่เดินมาหานางกล้วยที่ไร่นอไม้ฝรั่ง

เป็นไงบ้าง นอไม้สวยดีนะ...
อย่างนี้ก็ได้เงินเยอะเลยสิ

เยอะอะไรกัน กูเงินเขามาลงทุนทั้งนั้น ชายได้เท่าไร
ก็ต้องให้เขาหมดอยู่ดีนั่นแหละ อย่างเราก็แค่ได้กินผักใน
ไร่ของตัวเองฟรี ไม่ต้องซื้อไม่ต้องหากที่เท่านั้นเอง

ชวานา ชาวไร่ ที่ไม่มีเงินลงทุน ต้องไปยืมเงิน
คนอื่นเขามา ทุกคนล้วนแต่พบปัญหาเดียวกันทั้งนั้น

ที่บ้านผู้ใหญ่

เราจะทำยังไงดีให้หมู่บ้านมีเงินสัก
ก้อนไว้หมุนเวียนกัน กูยืมไปลงทุน
โดยไม่ต้องเสียดอกเบี้ยสูงๆ

หัวข้อข่าววันนี้...รัฐบาลประกาศ
นโยบายจัดสรรกองทุนหมู่บ้าน ให้ทุก
หมู่บ้านมีกองทุนหมู่บ้านละหนึ่งล้าน...

...เพื่อให้เงินก้อนนี้ได้เป็นคลังชุมชน
หรือคลังหมู่บ้าน ในการที่จะนำไป
แก้ไขความเดือดร้อนแก่ชาวบ้านที่
ยากไร้...ฯลฯ

รัฐบาลเขาต้องการให้เงิน
ก่อนหน้านี้เป็นคลังของหมู่บ้าน
เหมือนกับธนาคารหมู่บ้าน

ให้สมาชิกในหมู่บ้านคัดเลือกตัวแทน เป็น ครม.หมู่บ้าน เพื่อเอาไว้พิจารณาโครงการที่
ชาวบ้านเสนอกู้เงินเพื่อไปลงทุน หากโครงการที่พวกเข้างเห็นชอบมาดี ก็ได้รับการอนุมัติ

แล้วพวกเราทุกคนก็จะช่วยกันดูแลเงินก้อนนี้ให้มัน
งอกเงยขึ้น เพื่อเป็นกองทุนหมู่บ้านจริงๆ ตามที่รัฐบาล
เขาต้องพัฒนาเศรษฐกิจในระดับรากหญ้าอย่างพวกเรา

เงินก้อนนี้จะเป็นคลังในหมู่บ้านเรา ส่วนดอกเบี่ยพวกเราก็กี่มา
ช่วยกันกำหนดว่าจะให้อยู่ที่เท่าไร ตามที่พวกเราเห็นสมควร

เมื่อได้ดอกเบี่ยงอกเงยขึ้นมา...ก็นำไป
จัดสรรให้เป็นสวัสดิการในชุมชนเพื่อดูแล
เด็กและช่วยเหลือคนชราในหมู่บ้านเราก็ได้

เอ็งเห็นไหมว่าตอนนี้หมู่บ้านเรานะมีแต่เด็กและคนชราอยู่เต็มไปหมด พวกคนหนุ่มคนสาวนี่เข้าไปทำงานที่กรุงเทพฯ กันหมดแล้ว

กรุงเทพฯ จึงแออัดและแอ่งแอ่งกันทำงาน
แอ่งแอ่งกันหาเงินจนวนเวียนไปหมด

ถ้ามีเงินกองทุนตัวนี้ พวกเขาอาจจะกลับมา
ช่วยกันบริหารจัดการเงินกองทุนตัวนี้ร่วมกัน

ข้าเชื่อว่าคนไทยทุกคนไม่ต้องการทิ้งถิ่นฐานบ้านเกิดของ
ตนเอง ถ้าพวกเขามีโอกาสที่จะทำกันได้ โครงการกองทุน
หมู่บ้านหนึ่งล้านบาทนี้คือความหวังที่จะนำคนไทยกลับมา
สู่บ้านเกิดของตนเอง เพื่อสร้างความเจริญให้แก่ท้องถิ่น

ฉันกลัวว่า มันจะเป็นฝัน
สลายนะสิผู้ใหญ่

เออละ...วันนี้พอแค่นี้ก่อน...
แล้วข้าจะเรียกประชุมอีกครั้ง

พ่นน้ำลายหมดไป
หลายปีบนะผู้ใหญ่...!

เอ็งคิดว่า क्रम.ย่อมาจากอะไรอะ...?

ไม่รู้สิพี่หมีง ข้าคิดไม่ออก...

อื้อย...! คนอย่างเราๆ เนี่ยคิดไม่ออกหรือกว่า
क्रम.ย่อมาจากอะไร ต้องหวั่นกการเมือง
อย่างลุงผู้ใหญ่โน้น...ถึงจะคิดออก

แล้วมันย่อมาจากอะไรล่ะพี่!

คนรวมแมวใจวะ...ฮ่า...ฮ่า

ไอพวกนี้...!!

หลายวันต่อมา

ตอนนี้บประมาณหนึ่งล้านบาทมาแล้วนะ แต่ต้องตั้งคณะกรรมการขึ้นมาประมาณ 11 คน เพื่อจัดตั้งเป็น กรม.หมู่บ้าน คอยเป็นแกนนำ สำคัญในการดูแลเงินก้อนนี้ให้คงอยู่ขึ้นมา...

อย่างฉันนี่เป็นไปได้ไหมจะผู้ใหญ่

ต้องให้ชาวบ้านช่วยกันพิจารณา ข้าตอบ เอ็งไม่ได้หรอก ต้องถามลูกบ้านคนอื่นด้วย

จากนั้นชาวบ้านก็ช่วยกันดูแลเงินจำนวนหนึ่งล้านบาท ให้เป็นคลังหมู่บ้านตามนโยบายของรัฐบาล

ชาวบ้านทุกคนก็เงินไปลงทุน

บ้างซื้อแพะมาเลี้ยง เมื่อแพะ
คลอดลูกก็ได้เพิ่มสมาชิกขึ้น

บ้างก็นำเงินไปลงทุนพัฒนาผลผลิตของตน

จนสามารถเพิ่มปริมาณ
การผลิตได้มากยิ่งขึ้น

ชาวบ้านที่ไปทำงานในกรุงเทพฯ
ก็กลับมายังถิ่นฐานบ้านเกิดตนเอง

ห้าปี
ต่อมา...

ตอนนี้หมู่บ้านของเรามีเงินเพิ่มขึ้นจากหนึ่งล้านเป็นสามล้านแล้วนะ และข้าก็ได้
ฟังข่าว รู้ว่าหมู่บ้านหนึ่งทางจังหวัดตราดมีเงินเพิ่มสูงสุดถึง 11 ล้านเลยนะ

อู้ย...!!
เยอะจิงเลยนะผู้ใหญ่

ชาวบ้านทุกคนร่วมมือร่วมใจกันสร้างบ้านแปลงเมืองให้เจริญรุ่งเรือง ด้วยการบริหารเงิน
ที่พวกเขาได้รับมาจากรัฐบาล และเงินเหล่านี้ก็พอกพูนขึ้นในหมู่บ้าน

เป็นแหล่งเงินทุนให้กับหมู่บ้านและชุมชนเมืองเพื่อให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ ทั้งด้านการพัฒนาอาชีพ สร้างงาน สร้างรายได้ และด้านสวัสดิการสังคม โดยรัฐบาล จะให้เงินสนับสนุนหมู่บ้านละ 1 ล้านบาท โดยมีชาวบ้านเป็นผู้บริหาร และควบคุมดูแลในการจัดการเงินกองทุนเอง ซึ่งจะต้องดำเนินการตามขั้นตอนของระเบียบคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติว่าด้วยการจัดตั้งและบริหาร

คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ จะเป็นผู้ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย และแผนการดำเนินงาน พร้อมทั้งแต่งตั้งคณะกรรมการสนับสนุน การดำเนินงานกองทุนหมู่บ้าน ระดับจังหวัด ระดับอำเภอ เพื่อทำหน้าที่สนับสนุนการจัดตั้งกองทุนหมู่บ้านจากทางฝ่ายราชการ ส่วนหมู่บ้านหรือชุมชนเมือง จะต้องจัดตั้งกองทุนและจัดการเลือกตั้ง คณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองจำนวน 15 คน ซึ่งคณะกรรมการอาจจะประกอบด้วยตัวแทน กลุ่มองค์กรประชาชนและประชาชนในหมู่บ้านหรือชุมชน พร้อมทั้งจัดทำระเบียบ ข้อบังคับ หลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกองทุนหมู่บ้าน รับสมัครสมาชิก ระดมทุน จัดทำระบบบัญชี จัดทำระบบตรวจสอบ มอบหมายภารกิจและความรับผิดชอบ แล้วจึงขอขึ้นทะเบียนกองทุนหมู่บ้านหรือชุมชนเมืองกับธนาคารออมสินหรือธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร เพื่อเปิดบัญชีกับธนาคาร สำหรับขอรับเงินกองทุน 1 ล้านบาท จากคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ

ก่อนที่จะได้รับเงินสนับสนุนกองทุนหมู่บ้าน จะต้องถูกประเมินความพร้อมจากคณะกรรมการสนับสนุนระดับอำเภอ การประเมินความพร้อมของกองทุนหมู่บ้าน จะแบ่งกองทุนหมู่บ้านออกเป็น 3 ประเภท คือ กลุ่มที่มีความพร้อม กลุ่มที่ต้องปรับปรุงและกลุ่มที่ต้องติดตามดูแลอย่างใกล้ชิด กลุ่มที่มีความพร้อมเป็นกลุ่มที่ผ่านการประเมินในประเด็นทั้งหมดข้างต้น และพร้อมที่จะดำเนินกิจกรรมให้กู้แก่สมาชิกได้ทันที ส่วนอีกสองกลุ่มที่เหลือเป็นกลุ่มที่ยังมีข้อบกพร่องซึ่งต้องทำการแก้ไขปรับปรุงเพื่อเลื่อนฐานะขึ้นมาเป็นกลุ่มที่มีความพร้อมต่อไป

จากการสำรวจความเห็นของประชาชน เกี่ยวกับกองทุนหมู่บ้านของสำนักงานสถิติแห่งชาติเมื่อปี2548 พบว่า ประชาชนร้อยละ 89.2 เห็นว่าพอใจโครงการดังกล่าว มาก - ปานกลาง ร้อยละ 86.2 ระบุว่าเคยกู้เงินกองทุนหมู่บ้าน ส่วนใหญ่มักจะนำไปใช้หมุนเวียนประกอบอาชีพ บรรเทาเหตุฉุกเฉิน /ความเดือดร้อน ในครัวเรือน และใช้หนี้เงินกู้ธนาคาร และร้อยละ 94 ระบุว่าสามารถใช้หนี้คืนได้ทั้งหมด

*****

ที่ปรึกษา : นายแพทย์พรหมินทร์ เลิศสุริย์เดช • พลโท ปรีชา วรรณรัตน์ • ดร.เอนก เพิ่มวงศ์เสนีย์
ดำเนินงาน : พลโท ธนวัคม ทิพย์จันทร์ • **บรรณาธิการบริหาร :** ชนิษฐ์ ภูกาญจน์ • **ประจำกองบรรณาธิการ :** กิตติพงศ์ บุญยั้ง • วราภรณ์ พุทธิยาวัฒน์ • วไลพร กัลลัตตาวาลา • พชราพร ขวัญเจริญทรัพย์ • **ฝ่ายภาพ :** วันสันนธ์ • **ฝ่ายข้อมูล :** ศเชนทร์ เขียวใบงาม • น.ต.หญิง ชนิษฐา ขำนายุด้า • **สรเดช อินทร์ภิรมย์** • **อัญรวัฒน์ จันทร์สำราญ** • **ฝ่ายบทประพันธ์ :** อารัม สีทอง • **บรรณาธิการฝ่ายศิลป์ :** อำนาจ ทิพย์จันทร์ • **ฝ่ายศิลป์ :** เอ อยุธยา • ใจัก พิษณุโลก • **แยกสี :** กราฟฟิค ปรีณติง • **พิมพ์ที่ :** โรงพิมพ์จุปิตส์ • **จัดสร้างโดย :** ศูนย์ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกความเป็นไทย
• **อำนวยการผลิต :** สำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล ถนนพิษณุโลก กทม. 10300

โครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน(SML)
สร้างจากเรื่องจริง ตอน...

ขออย่าขอมแพ้

หนังสือเพื่อความเข้าใจในโครงการของรัฐบาลและเสริมสร้างการรักการอ่าน

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

โครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน(SML)

โครงการพัฒนาศักยภาพ
ของหมู่บ้าน/ชุมชน(SML)
สร้างจากเรื่องจริง ดอน...
ขอย้ายอ้อมแม่

ในการพลิกฟื้นศักยภาพของประเทศและพัฒนาไปสู่ความยั่งยืนภายในเวลาอันรวดเร็ว การดำเนินนโยบายของรัฐจึงต้องทำไปหลายทางพร้อม ๆ กัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพัฒนาเศรษฐกิจที่ใช้แนวทางการพัฒนาแบบคู่ขนาน นายกรัฐมนตรี พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร มีแนวความคิดที่จะจัดงบประมาณลงสู่หมู่บ้าน/ชุมชน โดยตรง จึงได้เกิดโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน (Small Medium Large : SML) ขึ้น เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว

ติดต่อสอบถามได้ที่ :

สำนักงานพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน (SML) Office for Developing the Village/Community's Efficiency

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300

โทรสาร 0-2629-9227

Call Center โทรศัพท์ 0-2629-9226, 0-2280-3000 ต่อ 8098, 8307

Contact to : sml_thailand@yahoo.com , sml.thailand@gmail.com

โครงการพัฒนาหมู่บ้าน
ปทุมธานี ตอน
สองศรีไม่่าเสียง

โครงการพัฒนาหมู่บ้าน
ฉะเชิงเทรา ตอน
หัตถ์ของหญิง

โครงการพัฒนาหมู่บ้าน
ฉะเชิงเทรา ตอน
สืบสานเจ้าพ่อ

โครงการพัฒนา
จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตอน
กินดีเป็นสุขใจ

โครงการพัฒนาหมู่บ้าน
ฉะเชิงเทรา ตอน
หมู่บ้านสีเทา

โครงการพัฒนา
จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตอน
คู่เพื่อน

โครงการพัฒนา
จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตอน
พี่เลี้ยงทอง

โครงการพัฒนา
จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตอน
เขลาคู่ดาว

โครงการพัฒนา
จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตอน
ชีวิต...ยังดีกว่า

โครงการพัฒนา
จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตอน
แม่ใจ...หัวใจ

โครงการพัฒนา
จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตอน
สุดหมายปวงดี

โครงการพัฒนา
จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตอน
ใจดี...คนดี

โครงการพัฒนา
จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตอน
รหัสหัวใจ

โครงการพัฒนา
จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตอน
ใบเตยถิ่นของชุมชน

โครงการพัฒนา
จังหวัดสุราษฎร์ธานี ตอน
บ้านสวยเพื่อฝัน

อำนวยการผลิตโดย : สำนักโหมก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล อ.พิษณุโลก กทม. 10300

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

คำนำ

หนังสือชุดโครงการของรัฐบาล มีเป้าหมายให้เห็นเป็นนิยายภาพ **เพื่อให้คนทุกระดับรับทราบการดำเนินงานของรัฐบาล ใช้ประโยชน์ในการติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง** โดยที่สร้างให้มีเนื้อหาอ่านสนุก มีความชัดเจน มีการคัดเลือกตัวแสดงอย่างเหมาะสม **อ่านได้และอ่านง่าย ไม่ซับซ้อน** บางเรื่องอาจมีการซ่อนปมปัญหา คล้ายการสร้างภาพยนตร์ อย่าเข้าใจผิดว่า **"เป็นการอธิบายรายละเอียดของโครงการที่รัฐบาลได้กำหนดนโยบายไว้"** ดังนั้นในบางทบางตอนจึงเป็นเหมือนนิยาย มีทั้งผู้หลงผิด-หลงถูก อวดเก่ง ทำตัวไม่สนใจกับกฎหมาย ไม่รับรู้กฎระเบียบหรือ ไม่ยอมรับกับสังคมส่วนใหญ่ **แต่ในตอนท้ายก็ได้แทรกคำอธิบายให้รู้ถึงเนื้อหาของโครงการเบื้องต้น และใครเป็นเจ้าของเรื่องรับผิดชอบ** ซึ่งต่อไปนี่ไม่ว่าจะเป็น พ่อค้า-ประชาชน ตลอดจนข้าราชการ หรือบุคคลทุกวัย ทุกระดับ เมื่อพบกับปัญหาของตัวเองตรงกับนิยายเรื่องนี้จะต้องปฏิบัติตัวอย่างไรติดต่อกับหน่วยราชการใด และที่สำคัญคือติดต่ได้ที่ไหน

*****

ในชนบทที่ห่างไกลความเจริญ สาธารณูปโภคที่จะอำนวยความสะดวกสบายให้แก่คนในหมู่บ้านยังไม่ค่อยมีมากนัก เนื่องจากทุกคน **ขาดทุนทรัพย์ที่จะนำมาบำรุงรักษาและพัฒนาชุมชนของตนเอง** จึงทำให้ความเป็นอยู่ของคนในแต่ละพื้นที่มีความแตกต่างกันจนเห็นได้ชัด พื้นที่ที่มีเงินจะมีสาธารณูปโภคครบครัน ส่วน **พื้นที่กันดารก็ขาดความสะดวกไปหมดทุกอย่าง**

รัฐบาลภายใต้การบริหารของ **พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ชินวัตร** มองเห็นถึงปัญหาของประชาชน และสิ่งที่ประชาชนต้องการในด้านนี้ จึงได้จัด **โครงการเงินทุน SML** มอบให้แก่ละหมู่บ้านตามขนาด ของประชากร **โดยแบ่งขนาดออกเป็น เอส (S) คือขนาดเล็ก,เอ็ม(M) คือขนาดกลาง และแอล(L) คือขนาดใหญ่** ซึ่งรัฐจัดงบประมาณโดยตรงให้แก่ละหมู่บ้านนำเอาไปสร้างและบำรุงพัฒนาสาธารณประโยชน์หรือส่งเสริมการทำกิจกรรมที่เป็นสาธารณชนในหมู่บ้านเพื่อให้เงินงอกเงยขึ้นมา โดย **หมู่บ้านไม่ต้องนำมาใช้คืนให้กับรัฐบาล** และด้วยโครงการนี้เองทำให้หมู่บ้านที่กันดารขาดเงินในการแก้ปัญหาและการพัฒนา ได้มีโอกาสใช้ความรู้ความสามารถของตนเอง มาช่วยกันพัฒนาหมู่บ้านให้มีความสะดวกเหมือนเช่นหมู่บ้านๆที่เขามีโอกาสที่ได้เช่นเดียวกัน

*****

หมายเหตุ : สร้างจากโครงเรื่องจริง ตัวแสดงและสถานที่สมมุติ

โครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน/ชุมชน (SML) ตอน...

ขอข้ายอมแพ้

ณ หมู่บ้านแห่งหนึ่ง ในท้องที่กันดาร ชาวบ้านยังไม่ได้รับการอำนวยความสะดวก ต้องอาศัยการเดินทางเท้าแฉ่งเหตุต่างๆ ในการติดต่อสื่อสาร

จะไปไหนล่ะลุงผู้ใหญ่

ข้าจะมาบอกให้ลูก
บ้านไปประชุมกัน

จะเรียกประชุมกันแต่ละที ต้องเสียเวลาเดิน
ตามกันเป็นวันๆ เหนื่อยหน่อยนะผู้ใหญ่

แล้วนี่เองกำลังจะไปไหนล่ะเนี่ย

ฉันจะเข้าเมืองไปซื้อปุ๋ยมาใส่ไร่หน่อยนะจะ
ลุงผู้ใหญ่จะเอาอะไรไหมล่ะ ผাগฉันซื้อได้นะ

ไม่ล่ะ...ชอบใจเองมาก ข้า
ต้องไปต่อแล้ว เดี่ยวจะค้า

อีกมุมหนึ่งของหมู่บ้าน

พรุ่งนี้ไปประชุมกันหน่อยนะ

แหมผู้ใหญ่นี้ขยันเรียกลูกบ้านประชุม
นะ...ขนาดเดินมาบอกประชุมก็ยังไม่

ประชุมเรื่องอะไรกันล่ะ...ถ้าไม่ใช่เรื่องสำคัญ
ใหญ่โตอะไร ฉันไม่ไปหรอกนะ เสียเวลา

โอ๊ย!...ผู้ใหญ่อย่าไปคิดหวังพึ่ง
เลย ก็รัฐบาลมาแล้วละ มีใคร
เห็นหัวพวกเราคนจนๆ บ้างไหม

เลือกเข้าไปก็คณะแล้วละ
เหมือนกันทั้งนั้น

ฉันได้ยินว่า รัฐบาลนี้เขาเอาใจใส่พวกรากหญ้ามาก
ไม่ใช่หรือผู้ใหญ่ ไม่ลองไปตามไต่พวกเขาดูบ้างเป็นไร

จริงไหม พวกเรา

มันก็น่าคิดนะผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่ลองเข้าเมืองไปสอบถามท่านนายอำเภอหน่อยเป็นไร
ข้าก็เคยได้ยินมาเหมือนกันว่า รัฐบาลชุดนี้เขาไม่ทอดทิ้งคนจน

อย่างน้อยก็คิดเสียว่าผู้ใหญ่เข้าเมือง
ไปหาข่าวมาให้ลูกบ้านรับรู้ก็แล้วกัน

พวกเรายิ่งยากจนไม่มีเงิน แล้วยังไม่รู้ข่าวสาร
บ้านเมืองด้วย มันเป็นความชวยซ้ำซ้อนนะผู้ใหญ่

เออ...จริงของเอ็งวะ เราจนเงิน แต่เรายังรับรู้
ข่าวสารบ้านเมืองได้บ้าง บางทีมันอาจจะ
ทำให้เราได้รู้อะไรทันสมัยขึ้นบ้างก็ได้....

...พวกเราชาวหลังเขา ได้มีโอกาสฟัง
ข่าวสารกับเขาบ้าง จะได้รู้ความเป็น
ไปของบ้านเมืองเหมือนคนอื่น ๆ เขา

ถ้าฉันพรุ่งนี้เช้าจะเข้า
เมืองตั้งแต่เช้าเลย

จบการประชุมแต่เพียงเท่านี้แล้วกัน
วันนี้เข้าขอไปทุกคนมากนะที่มาประชุม

วันรุ่งขึ้น

วันนี้ขอให้นายอำเภอ
แจ้งข่าวดีสักเรื่องเถอะ !

ผู้ใหญ่เดินทางไปประชุมที่อำเภอตามที่ได้รับปากกับลูกบ้านเอาไว้

แล้วสิ่งที่ผู้ใหญ่หวังก็เกิดเป็นจริงรัฐบาลได้ประกาศมอบเงินทุน smi ให้กับหมู่บ้านและชุมชนทุกแห่งทั่วประเทศ เพื่อนำเงินนั้นไปพัฒนาหมู่บ้าน

พรุ่งนี้ประชุมนะ

พรุ่งนี้ประชุมที่ศาลาวัดนะ

วันรุ่งขึ้นที่ประชุมในหมู่บ้าน

หา ที่ผู้ใหญ่ได้ยื่นมามันจริงหรือ... นายกฯ จะช่วยพวกเราจริงหรือ

เฮ้อ! ไอ้หนู จริงหรือ จริงหรือ อยู่那儿แหละ ฟังผู้ใหญ่เขาเล่ารายละเอียดให้ฟังก่อนดีกว่า

เรื่องที่ข้าจะแจ้งในวันนี้ก็คือ...ว่ารัฐบาลภายใต้การนำของ พ.ต.ท.ดร.ทักษิณ ได้ประกาศมอบเงิน sml สำหรับหมู่บ้านหรือชุมชนนำไปพัฒนาหมู่บ้านตัวเอง

โอ้ว...พูดภาษาประกิตเสียด้วยนะ แล้วมันหมายความว่าอะไรใหญ่ รู้หรือป่าว

น่า...น่า...เขาเรียกว่าภาษาอังกฤษ...ไม่ใช่ภาษาประกิต

ผู้ใหญ่อธิบายให้ชัดเจนหน่อยปะไร ไอ้เอสเอ็มแอลเนี่ยะ

เอส S ย่อมาจาก สมอลล์ แปลว่าขนาดเล็ก เอ็ม m ย่อมาจาก มิดเดิ้ล แปลว่าขนาดกลาง แอล L ย่อมาจาก ลาร์จ แปลว่าขนาดใหญ่

แล้วมันคืออะไรล่ะลุงผู้ใหญ่ เล็ก...กลาง...ใหญ่

รัฐบาลเขาจะให้เงินอุดหนุนหมู่บ้านตามขนาดของหมู่บ้าน คือ ขนาดเล็ก S ที่มีประชากรตั้งแต่ 201-500 คน จะได้งบประมาณบริหารจัดการจำนวน 200,000 บาท

แล้วขนาดกลางล่ะครับ

ขนาดกลางหรือ M ก็ต้องมีประชากรในหมู่บ้าน 501-1,000 คน จึงจะได้งบประมาณ 250,000 บาท ส่วนขนาดใหญ่หรือ L ก็ต้องมีประชากรในหมู่บ้าน 1,001 คน ขึ้นไป ก็จะได้งบประมาณ 300,000 บาท

แล้วหมู่บ้านที่มีประชากรไม่ถึง 201 คนล่ะ จะทำยังไง

ก็อดใจวะ ไม่เห็นต้องถามเลย

ไม่อด หมู่บ้านขนาดเล็ก รัฐบาลเขาแบ่งออกเป็นอีกสามขนาดได้แก่ S1 S2 และ S3

ใช่ และที่สำคัญเงินก่อนนี้ พวกเราไม่ต้องใช้เงินรัฐบาลด้วย เพราะรัฐเขาให้เราบริหารเงินของเราเอง โดยพวกเราเอง แต่ต้องช่วยกันคิดโครงการที่พวกเราต้องการแก้ปัญหาหรือเพิ่มผลผลิต เพิ่มรายได้

...แต่เราสามารถนำเงินนี้มาช่วยพัฒนาหมู่บ้านของเราให้มีความสะดวกหรือมีความเจริญขึ้น เช่น จัดทำหอกระจายข่าว ซ่อมแซมถนน ปรับปรุงท่อซึบของที่ราคาถูกกว่าท้องตลาด ทำสนามกีฬาหมู่บ้าน ศาลาอเนกประสงค์ ซุดลอกคูคลอง โรงเรียน อุปกรณ์การเกษตรหรืออะไรต่อมิอะไรอีกมากมายที่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะส่วนรวมที่ไม่ว่าใครไปปล่อยกู้รายบุคคล หรือเพิ่มผลผลิต สร้างรายได้ให้หมู่บ้านเพิ่มขึ้น

รู้อย่างนี้แล้ว เอ็งจะกลับไป เลี้ยงหมูอีกไหมวะไอ้หมู

การบริหารบก่อนนี้ต้องตั้งคณะทำงาน ขึ้น และให้ชาวบ้านร่วมกันคิดว่าจะนำ เงินไปพัฒนาหมู่บ้านอย่างไร

ถ้าอย่างนั้น ฉันเสนอทำหอกระจายข่าวสารใน หมู่บ้านดีไหมจะ พวกเราจะได้มีโอกาสรับฟัง ข่าวสารที่รวดเร็วขึ้น รัฐบาลเขาอาจจะมีโครงการ อะไรดี ๆ มาอีก เราจะได้ไม่ตกข่าว จริงไหม พวกเรา จะใช้งบประมาณ 50,000 บาท

ใครเห็นด้วยยกมือขึ้น

ทำหอกกระจายข่าวแล้ว ข่าวว่างบมันก็น่าจะเหลือ พอที่จะสร้างอะไรเพื่อหมู่บ้านเราได้อีกสักอย่างนะ

นั่น...ก็จัดตั้งร้านค้าหมู่บ้านสิ ชื่อป๊วยซื้อยามาขายในราคาที่สูงกว่าท้องตลาด เพราะพวกเราทุกคนต้องใช้

คนอื่นล่ะเห็นด้วยไหม

เห็นด้วยจ้ะ

แล้วยกสองข้างทำไม

มือข้างหนึ่งเห็นด้วยว่าตั้งร้านค้า มืออีกข้างหนึ่งอยากจะสอบถามว่า ถ้าเราซื้อกันเองขายกันเอง กำไรก็จะเป็นของเรา จะได้เอาเงินไปทำอย่างอื่นได้อีกใช้ไหม...?

ถูกต้องครับ...

หลังจากนั้น... หอกกระจายข่าวประจำหมู่บ้านก็สำเร็จลงด้วยดี

นอกจากชาวบ้านจะได้รับฟังข่าวสารอย่างรวดเร็วแล้ว พวกเขายังมีร้านค้าสหกรณ์เพื่ออำนวยความสะดวกด้วย เงินรายได้ก็นำมาใช้พัฒนาหมู่บ้านได้อีก

อะไรกันผู้ใหญ่ มีหอกกระจายข่าว เป็นเสียงตามสายแล้ว ยังเดินเรียกลูกบ้านประชุมอีกหรือ...

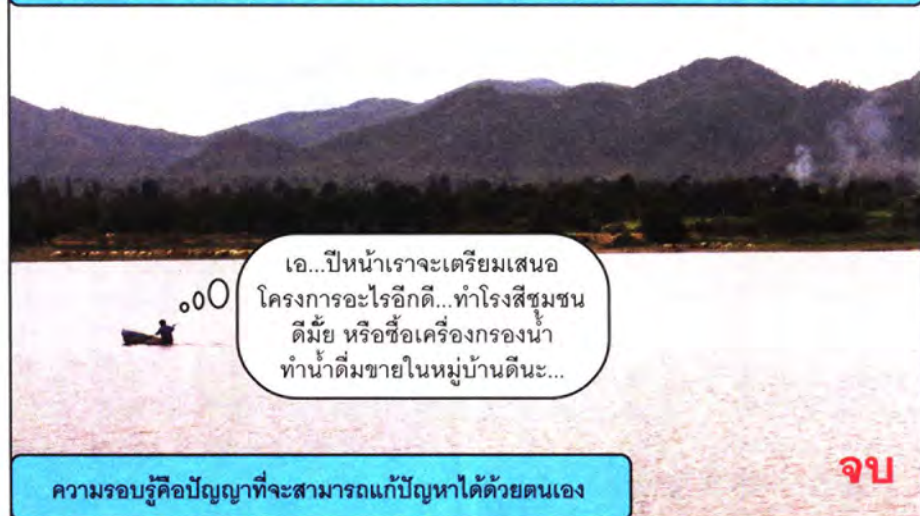

แหม!... คนมันเคยเดินนี้หว่า

แล้วชาวบ้านหลังเขาก็มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น หลายชีวิตได้รับความสุขและรับรู้ข่าวสารบ้านเมืองรวดเร็วยิ่งขึ้น และเงินก็พอกพูนจากกำไรในร้านค้าชุมชน

เอ...ปีหน้าเราจะเตรียมเสนอโครงการอะไรอีกดี...ทำโรงสีชุมชน ตึ่มยี่ หรือซื้อเครื่องกรองน้ำ ทำน้ำดื่มขายในหมู่บ้านดิ้นะ...

ความรู้คือปัญญาที่จะสามารถแก้ปัญหาได้ด้วยตนเอง

จบ

ในการพลิกฟื้นศักยภาพของประเทศและพัฒนาไปสู่ความยั่งยืนภายในเวลาอันรวดเร็ว การดำเนินนโยบายของรัฐ จึงต้องทำไปหลายทางพร้อมๆ กัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การพัฒนาเศรษฐกิจที่ใช้แนวทางการพัฒนาแบบคู่ขนาน กล่าวคือ การพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของประเทศในสังคมโลกและการพัฒนาความมั่นคงของเศรษฐกิจ ฐานรากของการเดินทางไปตรวจในต่างจังหวัดของ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร มักได้รับจดหมายเล็ก จดหมายน้อย จากประชาชนในชุมชน/หมู่บ้าน เพื่อของบประมาณสำหรับแก้ปัญหา พัฒนาอาชีพ หรือจัดซื้ออุปกรณ์เพื่อเพิ่มปัจจัยการผลิต ซึ่งหน่วยงานภาครัฐไม่สามารถจัดงบประมาณให้ได้ นายกรัฐมนตรีจึงมีแนวความคิดที่จะจัดงบประมาณลงสู่หมู่บ้าน/ชุมชน โดยตรงด้วยโครงการพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้าน / ชุมชน (Small Medium Large: SML) จึงได้เกิดขึ้นเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าว

โดยแบ่งหมู่บ้านออกเป็น 3 ขนาด ตามขนาดของพื้นที่และประชากร ได้แก่ ประชากรไม่เกิน 500 คน เป็นหมู่บ้านขนาดเล็ก (Small) ประชากร 501-1,000 คน เป็นหมู่บ้านขนาดกลาง (Medium) และประชากรเกิน 1,000 คน เป็นหมู่บ้านขนาดใหญ่ (Large) โดยขนาดเล็กจัดเงินงบประมาณให้ 200,000 บาทต่อปี ขนาดกลางจัดเงินงบประมาณให้ 250,000 บาทต่อปี และขนาดใหญ่จัดเงินงบประมาณให้ 300,000 บาทต่อปี โดยให้ประชาชนในหมู่บ้านจัดประชาคมเลือกกรรมการขึ้นมาบริหารจัดการกันเอง พัฒนาที่เน้นกระบวนการจากล่าง ขึ้นบน (Bottom up Approach) ให้ประชาคมในหมู่บ้าน ร่วมคิด ร่วมเสนอโครงการ รับผิดชอบร่วมกัน ดำเนินการตรวจสอบกันเองอย่างโปร่งใส

โครงการ SML มีวัตถุประสงค์ที่สำคัญ ในการพัฒนาศักยภาพของประชาชน ให้มีความพร้อมในกระบวนการสร้างสรรค์ความคิด และนำไปสู่แนวทางปฏิบัติ ในด้านการดำรงชีวิตและมีอาชีพอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

*****

ที่ปรึกษา : นายแพทย์พรหมินทร์ เลิศสุริย์เดช • พลโท ปรีชา วรรณรัตน์ • ดร. เอนก เพิ่มวงศ์เสนีย์
ดำเนินงาน : พลโท อินวาคม ทิพย์จันทร์ • **บรรณาธิการบริหาร :** ชนิตร์ ภูกาญจน์ • **ประจำกองบรรณาธิการ :** กิตติพงศ์ บุญยิ่ง • วราภรณ์ พุทธิยาวัฒน์ • วไลพร กัลลัตตาวาลา • พัชราพร ขวัญเจริญทรัพย์ • **ฝ่ายภาพ :** วันสนันท์ • **ฝ่ายข้อมูล :** คชนทร์ เขียวใบงาม • น.ต.หญิง ขนิษฐา ชำนาญด้า • **สรเดช อินทร์ภิรมย์** • อัญญาวัฒน์ จันทร์สำราญ • **ฝ่ายบทประพันธ์ :** อาร์ม สิทธอง • **บรรณาธิการฝ่ายศิลป์ :** อำนาจ ทิพย์จันทร์ • **ฝ่ายศิลป์ :** เอ อยุธยา • โจ๊ก พิษณุโลก • แยกสี • กราฟฟิค ปรีณัตติง • **พิมพ์ที่ :** โรงพิมพ์จุปิตัส • **จัดสร้างโดย :** ศูนย์ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกความเป็นไทย
• **อำนวยการผลิต :** สำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล ถนนพิษณุโลก กทม. 10300

เรื่องจริงของเด็กหญิง หทัยรัตน์ฯ ที่ต้องอาศัยห้องน้ำนอนทุกคืน

ห้องนอนของหนู

หนังสือเพื่อความเข้าใจในโครงการของรัฐบาลและเสริมสร้างการรักการอ่าน

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

เรื่องจริงของเด็กหญิงท้าวทิด
ที่ต้องอาศัยห้องส้วมในถลาคนจนทุกคืน
ห้องนอนของหนู

โครงการสนับสนุนโรงเรียน
คน หัวใจหนองหญ้า

โครงการสนับสนุนโรงเรียนเพื่อ
พ่อ สันติราษฎร์ คน
นครในไผ่แดง

โรงเรียนบ้าน
โพธิ์สุวรรณ คน
รู้เพื่อฝัน

สลากกินแบ่งรัฐบาล

ในแต่ละปีสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล
ได้มอบเงินเพื่อส่งเสริมการศึกษาหรือการ
มอบอุปกรณ์การศึกษาสงเคราะห์ผู้ยากไร้
การก่อสร้างอาคารตรวจรักษาให้กับผู้ป่วย
รวมทั้งการจัดการจัดหาเครื่องมืออุปกรณ์แพทย์
ที่มีประสิทธิภาพ การสนับสนุนการศึกษา
สำหรับข้าราชการ การพัฒนากีฬาของชาติ
สนับสนุนโครงการเพื่อทำนุบำรุงทุกศาสนา
โครงการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ตลอดจนโครง
การป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในระดับ
ประเทศ ฯลฯ

โรงเรียนพุทธนิเวศ
คน สันติราษฎร์

โรงเรียนปอปลิง
หน้าหินราษฎร์ คน
พิศมัยอุทิศ

โรงเรียนบ้าน
จอมพิบูลย์ คน
วิเศษ

โรงเรียนเทศบาล
คน คุณนงเยาว์

โรงเรียนเทศบาล
พิบูลย์ คน
หนองหญ้า

โรงเรียนบึงมะนาว
คน คุณนงเยาว์

โรงเรียนพิศมัย สักกะวัน
โรงเรียนวัดนาคะราษฎร์
คน บุญใจราษฎร์

โรงเรียนวัดประโคน
คุณนงเยาว์
คน แก้วใจราษฎร์

โรงเรียนวัดหนองบัว
โรงเรียนวัดโบสถ์
คน ไทใหญ่ราษฎร์

ฉำฉวยการผลิตโดย : สำนักโฆษณา สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล ถ.พิษณุโลก กทม. 10300

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

คำนำ

หนังสือชุดโครงการของรัฐบาล มีเป้าหมายให้เห็นเป็นนิยายภาพ เพื่อจูงใจให้คนทุกระดับรับทราบว่า รัฐบาลกำลังทำอะไร โดยที่สร้างให้มีเนื้อหาอ่านสนุก มีความชัดเจน มีการคัดเลือกตัวแสดงอย่างเหมาะสม อ่านได้ และอ่านง่าย ไม่ซับซ้อน บางเรื่องอาจมีการซ่อนนัยปัญหาคล้ายการสร้างภาพยนตร์อย่าเข้าใจผิดว่า “เป็นการอธิบายรายละเอียดของโครงการที่รัฐบาลได้กำหนดนโยบายไว้” ดังนั้นในบางบท บางตอน จึงเป็นเหมือนนิยาย มีทั้งผู้หลงผิดหลงถูก อวดเก่ง ทำตัวไม่สนใจกับกฎหมาย ไม่รับรู้กฎระเบียบ หรือไม่ยอมรับกับสังคมส่วนใหญ่ แต่ในตอนท้ายก็ได้แทรกคำอธิบายให้รู้ถึงเนื้อหาของโครงการเบื้องต้นและใครเป็นเจ้าของเรื่องรับผิดชอบ ซึ่งต่อไปไม่ว่าจะเป็น พ่อค้า-ประชาชน ตลอดจนข้าราชการ หรือบุคคลทุกวัย ทุกระดับ เมื่อพบกับปัญหาของตัวเอง ตรงกับนิยายเรื่องนี้ จะต้องปฏิบัติตัวอย่างไร ติดต่อกับหน่วยราชการใดและที่สำคัญคือติดต่ได้ที่ไหน

*****

เด็กหญิงหทัยรัตน์ เป็นเด็กกำพร้าพ่อ อยู่กับแม่เพียงสองคน ภายหลังจากที่พ่อเสียชีวิต ธุรกิจการค้าขายของแม่ล้มละลาย ทำให้เธอและแม่ต้องกลายเป็นคนไร้บ้าน ไม่มีบ้านอยู่อาศัย จะหวังพึ่งญาติพี่น้องก็ไม่ได้ ชีวิตของสองแม่ลูกต้องรับจ้างทำงานทุกอย่าง เก็บขยะขายเพื่อหาเลี้ยงชีพ โดยอาศัยอยู่ตามเพิงร้างที่ไม่มีหลังคาจะคุ้มแดดคุ้มฝนได้อย่างเต็มที่ ถึงแม่สองแม่ลูกจะลำบากมากอย่างไร แต่ทั้งแม่และลูกต่างมองเห็นว่าการร่ำเรียนเป็นหนทางที่จะให้ลูกสาวของเธอก้าวหน้าได้ ผู้เป็นแม่จึงพยายามส่งเสียให้ลูกเรียน แม้จะไม่มีที่อยู่อาศัยเป็นหลักแหล่ง

หลังจากที่ผู้เป็นแม่ได้มารับจ้างทำงานทุกอย่างในตลาดสด เธอก็ได้เข้ามาดูแลเป็นผู้เก็บเงินส้วมสาธารณะของตลาดสด และทำเพิงใกล้ๆ ส้วมเป็นที่อยู่อาศัย ท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยเด็กจรจัดและตมกวาง จากการที่เธอและลูกอาศัยอยู่ที่ส้วมนี้เอง ทำให้กลายเป็นปมด้อยของลูกสาวที่โรงเรียน เมื่อเพื่อนๆ ไม่ยอมคบหาสมาคมด้วย เพราะรังเกียจว่ามีส้วมเป็นถิ่นนอน จนบรรดาครูในโรงเรียนพากันสงสาร และคอยช่วยเหลือเด็กหญิงหทัยรัตน์อยู่เนืองๆ

วันหนึ่งครูประจำชั้นได้ให้เด็กหญิงหทัยรัตน์เขียนเรียงความส่งไปประกวดเล่าเรื่องชิงรางวัลจากนายกรัฐมนตรี ผลปรากฏว่า ผลงานของเธอไม่ได้รับการคัดเลือกจากคณะกรรมการ เรื่องของเธอกลับเป็นที่สนใจของนายกรัฐมนตรี พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร จากการส่งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องไปตรวจสอบข้อเท็จจริงว่านอกจากความยากจนเกินกว่าเด็กในวัยนี้จะได้รับ เธอยังมีความกตัญญูต่อบุพการีอีกด้วย นายกรัฐมนตรีจึงได้ให้เจ้าหน้าที่ประสานงานไปยังสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลเพื่อพิจารณาในเรื่องนี้

ด.ญ.หทัยรัตน์ จะได้รับความช่วยเหลืออย่างไรและแค่นั้นติดตามอ่านได้จาก “ห้องนอนของหนู”

*****

หมายเหตุ : สร้างจากโครงเรื่องจริง ตัวแสดงและสถานที่สมมุติ

พ่อกลับบ้านเถอะ
เดี๋ยวก็ทะเลาะกับแม่อีกหรอก...

เอ็งนี่..มาขัดขวางความสุข
ในการกินเหล้าของข้าอีกแล้ว

เรื่องจริงของเด็กหญิงหทัยรัตน์ฯ
ที่ต้องอาศัยห้องส้วมในตลานอนทุกคืน

ห้องนอนของหนู

เค...รีย..ด !!

เครียดก็เล็ก
กินเหล้าซิพ่อ...

ข้าเบื่อเต็มทีแล้ว
ที่จะอยู่กับแม่เอ็ง...

เครียด !!

เพราะเหล้า...ทำให้นายอดมต้องแยกทางกับภรรยา และในที่สุด
เขาก็ตายเพราะเหล้า ทั้งภรรยาและลูกให้อยู่เพียงลำพัง

หลังจากที่สามีเสียชีวิต ชีวิตของนางนฤมลและลูกตกอับ บ้านและสมบัติที่มี ถูกเจ้าหนี้มายึดเอาไปหมด ทำให้นางและลูกต้องระหกระเหิน ไม่มีแม่แต่ที่จะซุกหัวนอน

อดทนหน่อยลูก พรุ่งนี้แม่จะลองไปเป็นลูกจ้างเขา เราจะได้ไม่ต้องมาเก็บขยะอย่างนี้

ไม่เป็นไรจะแม่หนูทนได้

หลายวันต่อมา...

เราจะค่อยๆ เก็บเงินนะลูก พอมีมากแม่จะไปซื้อน้ำอัดลมมาขาย เราจะได้ไม่ต้องเก็บขยะอีก

ดีจังแม่หนูจะช่วยแม่เก็บอีกคน

ในที่สุดสองแม่ลูกก็ได้รับความเมตตาจากชาวบ้านให้ยืมโต๊ะมาตั้งขายน้ำ

เดี๋ยวลูกเอาน้ำนี้ไปให้ลุงซึ่งที่นั่นเขาส่งแม่เอาไว้
แล้วอีกถุงของป่าแจ่มลูกเอาไปด้วยนะ

ดีใจแม่... เราขาย
ได้เยอะๆ จะได้
มีดั่งค์เยอะๆ

แม้สองแม่ลูกจะมีเงินจากการขายน้ำ
แต่สำหรับที่พักอาศัย เธอยังต้องอาศัย
เพิงร้างของชาวบ้านเป็นที่อาศัยหลบนอน

แม้ว่าเราไปทำงานในตลาดกัน
ดีไหมลูก เราจะได้มีที่นอนที่ดีกว่านี้

ดีใจ หนูอยากมีหมอน มีผ้าห่ม

ถ้าแม่มีดั่งค์แล้ว แม่จะซื้อหมอน
ซื้อผ้าห่มให้ลูกนะ

หนูจะช่วยแม่ขายของด้วย
เราจะได้อะไรเร็วๆ

แล้วแม่จะให้ลูกไปเรียน
หนังสือที่ตลาดด้วยนะ

ดีใจแม่ หนูอยากเรียนหนังสือเก่งๆ

ในที่สุดนางนฤมลก็ได้ทำงานเป็นลูกจ้างในตลาด

แม้จะพอมีรายได้เพิ่มขึ้น แต่สองแม่ลูกก็ยังคงอาศัยที่นอนสกปรก ซึ่งอยู่ด้านหลังที่ทิ้งขยะ มันเป็นที่เก็บของที่แม่ควางไว้นั่นเอง

ไม่มีห้องน้ำไม่มีที่อาบน้ำ

สองแม่ลูกจึงต้องอาศัยใต้เชิงหมู เป็นที่อาบน้ำในยามที่ตลาดเลิกไปแล้ว

ที่เล็กนิดเดียว
แล้วแม่เขานั่งอาบน้ำ
ได้อย่างไรเนี่ยะ

ไม่เป็นไรนะ
ยังดีกว่าไม่มีที่อาบน้ำ

การรับจ้าง
 สวมสารธารณะ
 ทำให้สองแม่ลูก
 พอมีเงินใช้กิน
 และส่งลูกเรียน
 หนังสือ แต่ก็
 ยังไม่พอที่จะ
 เข้าบ้านได้

แม่ตรงนี้กว้างดี
 พอเป็นที่นอนของเราได้

ก็ตีเหมือนกันนะ

เงินเดียวหนูปูเสื่อเลยนะจ๊ะ

นางนฤมล และหทัยรัตน์
 จึงอาศัยร่วมเป็นที่พักอาศัย

ไว้เรามีเงินอีกหน่อยนะลูก
 แล้วค่อยไปเข้าบ้านเขาอยู่

พอเรามีบ้านเราก็ก็นอน
 ไม่นอนยุงกัดอีกแล้วนะแม่

พวกคตมกวนนะลูกลูกอย่าไปทำเหมือนพวกเขา

แม่จำพี่ๆพวกนั้นเขาดมอะไรในมือนะ

ภายในบริเวณที่พักข้าง ๆ ส้วมสาธารณะ จะมีเด็กเร่ร่อนติดดม
กาวอยู่หลายคน สร้างความหวาดหวั่นให้แก่ผู้เป็นแม่ไม่น้อย

ป่ามอคนที่นี้ไม่มีบ้านเธอ

แล้วป่าไม่กลัวยุ่งเธอ
จะเป็นไข้เลือดออกนะ

แล้วเธอล่ามคนที่ไหน

ด้วยคำพูดของเด็กเร่ร่อน ทำให้นางงมุลเอาไม่ไหวมาสร้าง
เป็นแค่อะไรใช้เป็นที่นอน เป็นที่พักพิงข้าง ๆ ส้วมนั่นเอง

กินนอนแถวนี้แหละป่าไม่เป็นที่รอก

ทำไมป่าไม่ปลูกบ้านเองละ

ลูกไม่ต้องช่วยแม่หροก
รีบไปโรงเรียนเถอะ

ไม่เป็นไรจ๊ะหนูช่วยแม่ก่อนแล้วค่อยไป

โรงเรียนอยู่แค้นีเองหนูวิ่งแบ็บเดียวก็ถึง

วันนี้ที่โรงเรียนเขาจะมีคน
มาเยี่ยม ลูกไม่รีบไปหรือ..?

ไม่หโรกจ๊ะ เขามาเยี่ยมโรงเรียน ไม่ได้มาเยี่ยมนักเรียน

แค้นีพอแล้วลูก
รีบไปเถอะ

อีกเดียวก็ได้ ไม่งั้นเดียว
แม่ทำไม้ทั้นตลาดเปิดนะ

เฮ เฮ สนุกนะ

ใช่ สนุกดีอะ..อะ..

นี่เธอ..ขอฉันเล่นด้วยคนสิ

เธออยู่ข้างสมชายสิ

ไม่เอา..!!

อีกสองวันต่อมา...

หทัยรัตน์อยู่กับแม่
สองคนเท่านั้นหรือ ?

คะ...หนูอยู่เฝ้าสาวกับแม่ที่ตลาด

อยู่ที่ไหนไม่สำคัญหรอกลูก
ให้หนูเรียนเก่งแล้วกัน

คะ...ครู หนูจะขยันเรียนให้เก่งที่สุด

พวกครูรวมเงินเอามา
ให้หนูเก็บเอาไว้เรียนนะ

ขอบคุณคะ คุณครู
หนูจะตั้งใจเรียนให้ดีที่สุด

ที่บ้าน

พรุ่งนี้ หนูบอกครูด้วยนะ
แม่ขอบคุณครูมาก

จะแม่...

ลูกต้องขยันเรียนให้เก่งนะ ครูจะได้ภูมิใจ

หนูจะตั้งใจอ่านหนังสือ
ทุกวันเลยจะแม่

ต่อไปนี่ตอนเช้าลูกไม่ต้องไป
ช่วยแม่ล้างส้วมแล้วนะ ลูกจะ
ได้มีเวลาดูหนังสือตอนเช้า

ก็หนูช่วยแม่ก่อน แล้วจึงไปดูหนังสือ
ที่โรงเรียนก็ได้ มีเวลาเยอะแยะ

ทุก ๆ วันหทัยรัตน์จะตั้งใจอ่านหนังสืออย่างเอาใจจริง
เอาใจง โดยมิแม้หนังเฝ้าคอยปิดยุงให้ข้าง ๆ

เธอเรียนดีขึ้นมากทีเดียว ครูขอชมเชย

หนูทำตามที่คุณครูบอกค่ะ

ถึงแม้หทัยรัตน์
จะตั้งใจเรียน
แต่เธอก็ไม่ลืมที่จะ
ช่วยแม่ดูแลตัว
เป็นประจำทุกวัน

ครูเชื่อว่าเธอจะต้องเรียน
เก่งที่สุดในชั้นแน่

หนูจะพยายามทำให้ได้ค่ะ

เมื่อฤดูฝนมาถึง สองแม่ลูกต้อง
ซ่อมแซมหลังคาเป็นการใหญ่

เมื่อฝนตกมาก
ทั้งสองก็ต้องมารวมกัน
อยู่ตรงกลางบ้าน ซึ่ง
เป็นจุดเล็ก ๆ จุดเดียว
ที่พอหลบฝนได้

ด้วยสภาพบ้านที่ผุพัง แม่จะซ่อมแซม
อย่างไร ทั้งคู่ก็ไม่พ้นจากภัยธรรมชาติ

วันหนึ่งที่โรงเรียน

หทัยรัตน์ เธอเขียนหนังสือเก่ง เธอลองเขียนเรียงความเรื่องของเธอ ส่งไปทำเนียบสิ

หนูจะส่งไปยังไหนคะ

เธอเขียนส่งมาให้ครู แล้วครูจะส่งไปให้เธอเอง

จ้ะพี่รุ้นนี่...หนูเอามาส่งคุณครูเลยนะคะ

ที่บ้านของหทัยรัตน์

ตามใจลูกเถอะ

แม่หนูจะเขียนเรียงความเล่าเรื่องของเราไปให้คุณครูทั้งหมด

"ตอนนี้หนูกับแม่ลำบากมาก เราอาศัยนอนในกองขยะ..."

เช้าวันรุ่งขึ้นที่โรงเรียน

เธอเขียนเล่าเรื่องได้ดีมาก

ครูเชื่อว่ารัฐบาลเขาต้องช่วยเหลือคนยากจนที่มีความขยัน อดทน และเรียนเก่ง

ถ้าหนูได้รับความช่วยเหลือจากรัฐบาล โตขึ้นหนูจะเป็นคนดีของประเทศ

แม่เรียงความของหทัยรัตน์จะไม่ชนะการประกวด แต่ก็ชนะใจ นายกรัฐมนตรี โดยเฉพาะข้อความที่ว่า "ตอนนี้หนูกับแม่ลำบากมาก เราอาศัยนอนในกองขยะบ้าง หรือตามห้องน้ำใน ตลาด บางวันฝนตกน้ำไหลเอ่อท่วมห้องน้ำ ไม่มีที่นอน หนูกับแม่ต้องนั่งกอดกัน เพื่อหาที่หลบฝน หนูอยากเรียนให้จบ เพื่อหางานทำ หาเงินมาเลี้ยงแม่ ตอนนี้แม่อายุมากแล้ว หนูอยาก ให้แม่สบาย..."

หลายวันต่อมา

ครูมีข่าวดีมาบอก ท่านนายกฯ ได้ให้ เจ้าหน้าที่ประสานงานไปยังสำนักงาน สลากกินแบ่งรัฐบาล พิจารณาเรื่องของ หนู และกองสลาก ได้ช่วยหนูแล้ว...

เป็นบุญของเด็กมัน

คุณครูกับแม่ฉันแหละที่ช่วยหนู

แล้วเราต้องทำอย่างไรคะ คุณครู...

เขาจะส่งเงินมาให้ที่จังหวัด แล้วส่งมาที่โรงเรียน คุณนาก็พาลูกมารับจากครูละกัน...

แม่จ๋า...หนูจะเขียนจดหมายไปขอบคุณนายกรัฐมนตรี ที่ได้เมตตากับครอบครัวเราได้ไหมจ๊ะ

ได้สิจ๊ะลูก เราต้องสำนึกในบุญคุณของท่านตลอดชีวิต

ด้วยเงินที่สำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาลมอบให้ 300,000 บาท แม่ของเด็กหญิงหทัยรัตน์ได้นำไปซื้อบ้านส่วนหนึ่ง อีกส่วนนำไปลงทุนทำการค้า ทำให้ชีวิตของเธอมีความสุขมากขึ้น แต่เธอก็ยังเป็นเด็กเรียนเก่งของโรงเรียนอยู่เหมือนเดิม

เด็กหญิงหทัยรัตน์ได้เขียนจดหมายขอบคุณนายกรัฐมนตรีที่ได้ให้ชีวิตใหม่กับเธอและแม่...

ขอกราบคำคุณพ่อคะ ดิฉันขอให้โอภาส สุข และเมตตาจาก
ได้มีชีวิตใหม่ที่ดีขึ้น จะจะไม่ลืมพระคุณของคุณพ่อ จะตั้งใจดี เว้น
อันสิ่งใด ๆ ขอขใจให้พ่อแม่คุณแม่ และครอบครัว มีสุขภาพที่แข็งแรง และมี
ความ สุข ความเจริญรุ่งเรืองตลอดไปค่ะ

จากเด็กหญิงหทัยรัตน์ ไชยวงศ์
ฉันทภักดี สังกัด จังหวัด เชียงใหม่
5 ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๒๕

“สวรรค์มีตา” สำหรับผู้ที่ทำความดีและต่อสู้กับชีวิตเสมอ

จบ

“ปัญหาความยากจน คืออุปสรรคในการพัฒนาประเทศ โดยเฉพาะ **“เด็กที่ด้อยโอกาสทางการศึกษา”** ที่เกิดมาจากครอบครัวยากจน ซึ่งอย่าว่าแต่จะมีเงินเรียนหนังสือ แม้แต่การดำเนินชีวิตเพื่อปากท้องของตัวเอง ยังทำได้ยาก แต่การกล้าประกาศแก้ไขปัญหาความยากจนในยามที่ประเทศชาติปีนนั้น ยังเป็นหนี้ IMF ด้วยจำนวนเงินมหาศาล ชนิดที่ไม่มีใครมองเห็นหนทางแก้ได้ นั่นหมายถึงว่า **“นายกรัฐมนตรี พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร** ได้วาดฝันที่จะแก้ไขปัญหานั้นยิ่งใหญ่มาตั้งแต่ยังไม่ได้เป็นรัฐบาลด้วยซ้ำไป

แนวคิดในการที่จะดึงธุรกิจมืดที่อยู่ใต้ดิน ที่มีเม็ดเงินไม่ต่ำกว่า 500,000 ล้านบาทให้ขึ้นมาอยู่บนดินอย่างถูกต้องตามกฎหมาย โดยไม่นำเงินดังกล่าวเข้าไปอยู่ร่วมกับรายได้ของประเทศจึงเกิดขึ้น โดยมีหน่วยราชการที่รับผิดชอบงานอย่าง **“สำนักคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สภาพัฒน์)** เข้ามาแก้ไขและแก้ปัญหา **“เศรษฐกิจนอกระบบ”** อย่างจริงจัง

หวยบนดิน ถูกดึงขึ้นมาเป็นอันดับแรก เป้าหมายเพื่อนำไปแจกเป็นทุนการศึกษา และบริจาคให้แก่องค์กร กับหน่วยงานที่ทำประโยชน์เพื่อสังคม ด้วยมองเห็นว่า การมีหวยใต้ดินเมื่อห้ามเล่นไม่ได้ก็ให้มีการเล่นอย่างถูกกฎหมายเพื่อนำเงินกลับคืนไปยังคนที่ยากจน เพราะคนที่เล่นหวยไม่ต่ำกว่า 90% คือคนจนทั้งสิ้น

เด็กหญิงหทัยรัตน์ฯ คือหนึ่งในเด็กที่ยากจน เธอได้รับผลตอบแทนจากความเป็นเด็กดีที่สังคมควรยกย่อง และจะมีใครคิดบ้างไหมว่า หนังสือ **“ห้องนอนของหนู”** ฉบับนี้ นอกจากจะเป็นแบบฉบับให้กับเด็กอยากทำความดีแล้ว ในอนาคตข้างหน้า อาจจะเป็นหนังสือที่ถูกส่งต่อให้กับลูกหลานของเด็กหญิงหทัยรัตน์ฯ เองก็เป็นได้

*****

ที่ปรึกษา : นายแพทย์พรหมินทร์ เลิศสุริย์เดช • พลโท ปรีชา วรณรัตน์ • ดร. เอนก เพิ่มวงศ์เสนีย์
ดำเนินงาน : พลโท ธนวาคม ทิพยจันทร์ • บรรณาธิการบริหาร : ชนิตร์ ภูกัญญาณ์ • ประจำกองบรรณาธิการ : กิตติพงศ์ บุญยิ่ง • วราภรณ์ พุทธิยาวัฒน์ • วไลพร กัลลิตตาวาลา • พัชราพร ขวัญเจริญทรัพย์ • ฝ่ายภาพ : วนันันท์ • ฝ่ายข้อมูล : คชนทร์ เขียวโงาม • น.ต.หญิง ชนิษฐา ชำนาญคำ • สรเดช อินทร์ภิรมย์ • อัญชววัฒน์ จันทร์สำราญ • ฝ่ายบทประพันธ์ : อารม สีทอง • บรรณาธิการฝ่ายศิลป์ : อำนาจ ทิพยจันทร์ • ฝ่ายศิลป์ : เอ อยุธยา • ใจัก พิษณุโลก • แยกสี : กราฟฟิค บรินตั้ง • พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์จุปิตัส • จัดสร้างโดย : ศูนย์ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกความเป็นไทย
• **อำนวยการผลิต** : สำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล ถนนพิษณุโลก กทม. 10300

โครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า สร้างจากเรื่องจริง ตอน..

แม่จำ... จนทิว บ

หนังสือเพื่อความเข้าใจ
ในโครงการของรัฐบาล
และเสริมสร้างการรักการอ่าน

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

โครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า
สร้างจากเรื่องจริง ตอน...
แม่จ๋า...หนูหิว

โรงเรียนกบินทร์บุรี
จ. กบินทร์บุรี

โรงเรียนบึงสรง
จ. สุพรรณบุรี ณ
โรงเรียนวัด
คลองน้ำเค็ม

โรงเรียนปทุม
ฉะเชิงเทรา ณ
สุพรรณบุรี

โครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า

30 บาท ช่วยคนไทยห่างไกลโรค (บัตรประกันสุขภาพ
ถ้วนหน้า)

ลงทะเบียนบัตรทองได้ที่

- ต่างจังหวัด ลงทะเบียนได้ที่ สถานีอนามัย / โรง
พยาบาลของรัฐ / สาธารณสุขจังหวัด
- กรุงเทพฯ ลงทะเบียนได้ที่ สำนักงานเขตทุกเขต
หลักฐานที่ใช้ ได้แก่ ทะเบียนบ้านและบัตรประจำตัว
ประชาชน

สนใจออร์บบริการสอบถามปัญหา ติดต่อได้ที่

1. โทรศัพท์สายด่วน 1330 เปิดบริการ 24 ชั่วโมง
2. ติดต่อด้วยตนเอง

สำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ ชั้น 27-28
อาคารจัสติน อินเทอร์เน็ตฮอลล์ ทาวเวอร์ เลขที่ 200
หมู่ 4 ถ.แจ้งวัฒนะ ต.ปากเกร็ด อ.ปากเกร็ด จ.นนทบุรี
11120

โทร. 02-831-4000 โทรสาร 0-2831-4004

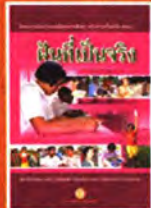
3. ติดต่อทางE-mail: webmaster@nhs.go.th

4. สถานที่ตั้งศูนย์รับเรื่องราวร้องทุกข์

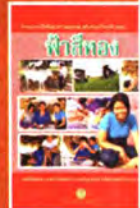
- ต่างจังหวัดสำนักงานสาธารณสุขจังหวัดทุกแห่ง
- กรุงเทพมหานคร สำนักงานหลักประกันสุขภาพ
แห่งชาติ

โรงเรียนวัดอ่าว
จ. สิงห์บุรี

โรงเรียนบ้าน
วัดในทุ่ง
จ. พิจิตร

โรงเรียนบ้าน
จันทน์
จ. พิษณุโลก

โรงเรียนบ้าน
จันทน์
จ. นครราชสีมา

โรงเรียนบ้าน
วัดใน
จ. สุราษฎร์ธานี

โรงเรียนบ้าน
จันทน์
จ. นครราชสีมา

โรงเรียนบ้าน
จันทน์
จ. นครราชสีมา

โรงเรียนบ้าน
จันทน์
จ. นครราชสีมา

โรงเรียนบ้าน
จันทน์
จ. นครราชสีมา

อำนวยการผลิตโดย : สำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล ถ.พิษณุโลก กทม. 10300

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

คำนำ

หนังสือชุดโครงการของรัฐบาล มีเป้าหมายให้เห็นเป็นนิยายภาพ เพื่อจูงใจให้คนทุกระดับประทับใจว่า รัฐบาลกำลังทำอะไร โดยที่สร้างให้มีเนื้อหาอ่านสนุก มีความชัดเจน มีการคัดเลือกตัวแสดงอย่างเหมาะสม อ่านได้ และอ่านง่าย ไม่ซับซ้อน บางเรื่องอาจมีการซ่อนปมปัญหา คล้ายการสร้างภาพยนตร์ อย่าเข้าใจผิดว่า “เป็นการอธิบายรายละเอียดของโครงการที่รัฐบาลได้กำหนดนโยบายไว้” ดังนั้นในบางบท บางตอน จึงเป็นเหมือนนิยาย มีทั้งผู้หลงผิด-หลงถูก อวดเก่ง ทำตัวไม่สนใจกับกฎหมาย ไม่รับรู้กฎระเบียบ หรือไม่ยอมรับกับสังคมส่วนใหญ่ แต่ในตอนท้ายก็ได้แทรกคำอธิบายให้รู้ถึงเนื้อหาของโครงการเบื้องต้นและใครเป็นเจ้าของเรื่องรับผิดชอบ ซึ่งต่อไปนี่ไม่ว่าจะเป็น พ่อค้า-ประชาชน ตลอดจนข้าราชการ หรือบุคคลทุกวัย ทุกระดับ เมื่อพบกับปัญหาของตัวเอง ตรงกับนิยายเรื่องนี้ จะต้องปฏิบัติตัวอย่างไร ติดต่อกับหน่วยราชการใด และที่สำคัญคือติดต่อกับที่ไหน

*****

แดง เด็กหญิงวัย 7 ขวบ ไม่เคยได้สัมผัสกับการเรียนหนังสือ เพราะความยากไร้ จนแทบจะไม่มีอาหารมาขายได้ด้วยซ้ำไป

แดงไม่รู้หรือว่า เดือน ผู้เป็นแม่มีอาชีพอะไร แม่นอนกลางวัน ตื่นกลางคืน แต่งตัวเป็นนางฟ้าที่เจิดฉายออกไปนอกบ้านกว่าที่แม่เดือนจะกลับมาก็ตึกเกินเที่ยงคืน

แต่คืนนั้นค่อนข้างแล้ว แม่ยังไม่กลับ ความหิวที่เรียกกร้อง เสียงไอของยาย เด็กน้อยตัดสินใจเดินออกไปหน้าปากซอยที่มีร้านอาหารได้รุ่ง

แดงเห็นแม่อยู่ตรงนั้น...เสียงหัวเราะของแม่อังออกมาจากร้าน แแดงจำได้ แต่สิ่งหนึ่งที่แดงคิดว่ามันไม่เหมือนกับทุกวัน คือแม่กลับจำแดงไม่ได้ แม่นั่งอยู่ในอ้อมกอดของใครก็ไม่รู้หนูน้อยตัดสินใจหันกลับโดยไม่ยอมรับเศษเงินจากชายคนนั้นที่ยื่นมาให้...

ผ่านหน้าร้าน แแดงเห็นจานข้าวขาหมูวางอยู่ข้างทาง ความหิวทำให้แดงตัดสินใจคว้าตึดมือกลับบ้านแดงคิดว่ามันน่าจะพออิ่มสำหรับแดงและยาย

โดยที่แดงไม่รู้แม้แต่ชนิดเดียวว่า ข้าวขาหมูจานนั้น เจ้าของร้านตั้งไว้เพื่อเป้าหมายจริง.....

*****

หมายเหตุ : สร้างจากโครงเรื่องจริง ตัวแสดงและสถานที่สมมุติ

โครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า เรื่องจากชีวิตจริงของเด็กหญิงคนหนึ่ง
ที่กินแม่กระทิงข้าวผสมยาเบื่อหมา...

แม่จ๋า...หนูหิว

แสงกะพริบที่พราวระยับประดับอยู่
บนฟ้าฟ้าไกล มันทำให้ “แดง” เด็กหญิงวัย
แค่ไม่ถึง 7 ขวบ ตั้งคำถามกับตัวเองเสมอว่า
มีใครหลายคนจ้องมองเธออยู่

อาจจะเป็นพ่อของเธอก็ได้ เพราะยาย
บอกว่า พ่อไปอยู่บนโน้นนานแล้ว ยายมักจะ
เล่าให้แดงฟังเสมอถึงนางฟ้า

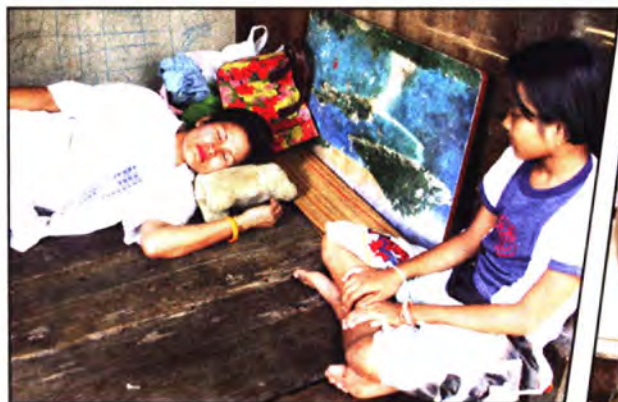
นางฟ้าอยู่บนสวรรค์ นั่นพ่อของแดง
ก็ต้องอยู่กับนางฟ้าสินะ.....

แล้วแม่ล่ะ.....

แดงเห็นแม่สวยดังนางฟ้าเสมอ แต่
เป็นนางฟ้ายามราตรี ...

ยายจะบอกอย่างนั้น แแดงก็เห็นว่ากลางวันแม่จะนอน
หลับ ไม่ออกไปไหน ไม่สนใจด้วยว่ายายกับแดงจะทำอะไร
พอตะวันเริ่มจะตกดิน แม่จะตื่นขึ้นมา กระปรีกระเปร่า คุยกับ
แดงเพียงไม่กี่นาทีแล้วแม่ก็หายไป แม่บอกว่าแม่ไปทำงาน

แม่จะแต่งตัวเจิดจาย
สะพายกระเป๋าเพียงใบเดียว
ติดตัว โดยมีน้ำหนัก คนขับ
มอเตอร์ไซด์ปากซอยมา
รับทุกคืน

แดงไม่ค่อยได้เห็นตอนที่แม่กลับถึงบ้าน เพราะแดงตื่นขึ้นมาก็เห็นแม่นอนอยู่ข้างๆ แล้ว มีสิ่งหนึ่งที่แม่จะทำประจำก็คือแม่จะทิ้งเงินไว้ที่หน้ากระຈก

เรามีกันแค่นี้จะทำกินเองก็เหลือเปล่าๆ...

อีกอย่างตอนนี้เขามีร้านอาหารของรัฐบาล ขายอาหารถูก มาตั้งที่ปากซอย ยี่สิบบาท สามสิบบาท ก็กินอึด

แดงจะเปิดดูทีวีฝักก่อนทุกวัน แม่เคยเอาข้าวขาหมูมาฝาก แแดงชอบข้าวขาหมู ร้านอาหารของรัฐบาลคงไม่มี ขายไม่เคยซื้อมาเลย

แม่ไม่เคยตีแดง ไม่เคยส่งเสียงอะอะอย่างบ้านหลังใหญ่ที่แดงเดินผ่าน แม่จะกลับบ้านมาด้วยอารมณ์ที่แดงกับยายรู้กันดีว่า แม่มีความสุข วันไหนเห็นแม่เป็นอย่างนั้น แแดงจะขอยายให้ซื้อข้าวขาหมูมาให้กินทุกครั้ง

แกจะเอาใจกะฉั้น
ทำ ไ้แก่ !!

คืนนี้แม่บอกกับแดง
ก่อนจะออกจากบ้าน

อย่าไปไหนนะลูก
ดูยายด้วย.....

ยายไม่ค่อยสบายให้แกนอน
มากๆ แม่ไปไม่นาน วันนี้
แม่กลับเร็วรอแม่ก่อนนะ

น้อยครั้งที่แม่
จะกลับเร็ว และใน
จำนวนน้อยครั้งนั้น
หมายถึงว่า ก่อนที่แม่
จะไป แแดงกับยายยัง
ไม่มีข้าวเย็นกินเพราะ
เงินที่แม่ให้ไว้มันหมด
ตั้งแต่เมื่อเช้าแล้ว

แต่แม่ก็กลับมา
เร็วทุกครั้ง มีอาหาร
ติดมือมาด้วย และ
แทบทุกครั้งมักจะเป็น
ข้าวขาหมูที่แดงชอบ...

แดงเหลือบตา
มองดูยายที่นอนหลับ
อยู่ข้างๆ เป็นครั้งแรก
ที่วันนี้แม่ไม่กลับมา
เร็วอย่างที่บอกไว้ ยาย
จะเป็นอย่างไร ในเมื่อ
ตั้งแต่มื้อกลางวันยายไม่
ได้กินข้าว

กินไม่ลงวะ
แดงเอ๊ย

แดงรู้ว่ายายป่วยและเมื่อป่วยยายก็ไม่ยอมไปหาหมอ

ยายไม่เป็นอะไร
จะไปหาหมอทำไม
นอนพักเดี๋ยวก็หาย

ยายจำ....
แดงจะไปหาแม่ค่ะ

ความหิวทำให้แดงตัดสินใจ
ที่จะเดินออกไปหน้าปากซอย

แดงกลิ่นน้ำลายลงคอ เมื่อนึกถึงร้านอาหารที่
แม่ไปนั่ง ก็โอ้เจ้าขาหมูขาเบ้อเรื่อนั้นแหละ วาง
ตั้งอย่างสง่าอยู่ในชามกะละมัง กลิ่นหอมกรุ่น มัน
กระตุ้นให้แดงยิ่งหิวมากขึ้น

แสงไฟที่สาดออกมาข้างทางมองเห็น
ชัดเจน ร้านข้าวต้มคินนี่ดูออกจะคึกครื้น เป็น
ร้านเดียวที่เปิดได้รุ่งได้มีเหล้าขายได้ทั้งคืน

เสียงหัวเราะที่ค่อนข้างจะดังอย่างมี
ความสุขเป็นเสียงที่คุ้นหูเพราะมีเสียงร้องเพลง
ผสมอยู่ด้วย...
ใช่แม่จริงๆ แม่เหมือนนางฟ้าที่สุดสวย
อยู่ท่ามกลางผู้ชายและผู้หญิงที่แต่งตัวเหมือน
แม่อีกหลายคน เพียงแต่แม่นั่งหันหลังให้
โดยมีผู้ชายคนหนึ่งนั่งอยู่ข้างๆ.....

แม่...!!

แดงกลืนน้ำลาย เสียงที่เปล่งออกมา
ช่างยากเย็นเหมือนกับไม่แน่ใจว่าจะกล่าว
คำอะไรกับแม่ที่อยู่ในสภาพอย่างนั้น

เสียงหัวเราะเจียบหายไป คราวนี้ทุกคน
หันมามองแดง รวมทั้งแม่ด้วย วินาทีนั้น
แดงไม่กล้าแม้กระทั่งจะมองหน้าแม่ที่เคย
เป็นนางฟ้าของแดง

ผู้ชายที่นั่งอยู่กับแม่ มองแม่ เหมือนกับเป็นคำถาม แดงใจหาย กับสายตาของแม่ที่มองมา....

แม่แม่จะพูดเสียงไม่ดังนัก แต่มัน กรีดเข้าร่างของเด็กน้อย จนร่าง สะท้าน

เอาอีกแล้ว เด็กพวกนี้....

ไม่มีวีแววของนางฟ้าที่แดงคุ่นเคย มีหน้าซ้ำแม่ยังหันไปคุยกับผู้ชาย คนนั้นต่อหน้าแดงเสียงระริน

เจอเดือนที่โรมันต้องเรียก แม่ทุกที น่าสงสารไหมคะเสีย

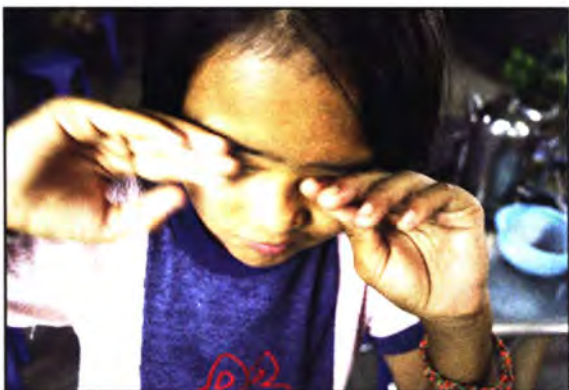
สงสารซิเดือน ดิกจนปานนี้ยังไม่รู้จักหลบนอน พ่อแม่มันอยู่ที่ไหนวะเฮ้...เอาเงินนี้ไปให้แม่ละ

ถ้าตาของแดงไม่ฝ้าด หนู น้อยมองเห็นแววสลดในสายตา ของแม่ แต่เพียงแว็บเดียวเท่านั้น แม้ก็หันกลับเหมือนไม่สนใจ แดงยั้ง ความรู้สึกตอนนั้น ไม่มีแม่ปฏิบัติได้ตอบกับการจะ รับเงินที่ยื่นมาให้ หรือกล่าวคำใด กับแม่ได้

น้ำตาที่คลอแว่จมน้ำฟ้าฟาง
เกินกว่าจะมองเห็นหน้าคนทั้ง
โต๊ะที่ไม่ใส่ใจกับแดงอีก...
ก็แค่เด็กจรจัดคนหนึ่ง...

แดงกอยหลังออกมา เศษเงินใบนั้นไม่ได้ติดมือมาด้วย ไม่รู้เหมือนกันว่าเพราะอะไร ทำให้
แดงเดินออกมายืนหน้าร้านโดยไม่เหลือบไปมองแม่อีกเลย
ความรู้สึกที่เกิดขึ้นก็คือมันซาไปหมดเหมือนสมมงไม่สั่งการไม่รับรู้แม้กระทั่งเสียงเจ้าของ
ร้านที่ตั้งคับร้าน สั่งให้แดงออกไป

ขาที่กำลังหันกลับ
กระตุกนิดหนึ่ง เมื่อสายตา
เหลือบไปมองเห็นกล่อง
ข้าววางอยู่บนพื้นหน้าร้าน

ชาหมูที่พอมิเศษเนื้อติดให้เห็น พร้อมข้าวที่พุงกล่ง
ทำให้แดงหันกลับมา...
และเร็วกว่าความคิด เด็กน้อยก้มลงคว่ำกล่องข้าว
วิ่งกลับไปทางเดิมที่มา อย่างไม่สนใจในสิ่งใดที่เกิดขึ้นเมื่อไม่
กันั้นาก่อนหน้านั้น

เดือนถือถุงข้าวขาหมูที่ซื้อติดมือไปให้แดง ด้วยความรู้สึกที่บอกไม่ถูก เพราะภาพของแดงที่เธอเห็นเมื่อไม่กี่นาทีที่ผ่านมา มันก็ดกร้อนเข้าไปในหัวใจ

สีหน้าแห่งความผิดหวังของลูกที่ฉาบฉายให้เห็น เป็นสิ่งที่เดือนไม่เคยได้สัมผัส แม้ชีวิตของเดือนจะถูกประณามในสังคมว่าเป็นผู้หญิงหากิน

แต่กับลูกที่ผู้หญิงอย่างเธอถือเป็นเสมือนแก้วตาดวงใจ เธอไม่เคยให้ลูกต้องอด เพียงแต่ว่าเศรษฐกิจของทุกวันนี้ อาชีพอย่างเธอมันช่างติดขัดไปหมด ไม่ค่อยมีคนมาเที่ยวเท่าไรนัก...

หรืออาจเป็นเพราะคนกลัวกับโรคร้ายก็เป็นได้...

จะให้เธอทำยังไง ในเมื่อชีวิตมันไม่มีทางเลือก และเชื่อว่าจะมีเธอคนเดียวในโลกเมื่อไรที่ต้องเดินบนถนนสายนี้

คิดได้เพียงแค่นี้ผ่านไปวัน ๆ เท่านั้น ลูกคงหายโกรธ เมื่อได้เห็นข้าวขาหมูของโปรดที่เธอนำไปให้ เดือนจะมองลูกกับยายก้มหน้าก้มตากิน จนหายอยากด้วยความพอใจ

ยิ้มให้กับตัวเองอย่างชื่น ๆ เธอแทบไม่ได้ยินเสียงเจ้าของร้านที่ห่อข้าวขาหมูไป บ่นไป.....

เดือนกระซิบนใจข้าวขาหมูที่ซื้อมา อาจเก็บไว้กินได้ 2 วัน
 หลายครั้งหลายหน ที่เดือนไปกับผู้ชายซึ่งเหงาที่กินข้าวคนเดียวไม่ได้ เดือนรู้สึกเสียดายกับอาหารที่เหลือแบบว่าเป็นการสั่งมากินเพื่อประดับบารมีมากกว่าการกินเพราะความหิว และทุกครั้งเดือนต้องหิ้วกลับมาบ้าน อย่างน้อยก็เพื่อแม่และลูกน้อยของเธอเอง...

มีคนบอกว่าคนจนคือคนที่ซี้เกียจอยากได้ อยากเป็น แต่ไม่อยากจะทำอะไร..

ความรู้แค่นี้ไม่ถึงประถมปีที่ 4 ไม่มีโอกาสให้เธอได้เลือกหรือแสดงออกถึงความขยัน ผู้ชายที่เคยได้ชื่อว่าเป็นผัวอย่างถูกต้องตามกฎหมาย ก็ถูกเธोजับได้ว่าไปมีเมียนอกกฎหมาย

เดือนทนไม่ได้กับผู้ชายที่ไร้ความรับผิดชอบ เธอเลือกที่จะไม่มีเสียดีกว่าจะมองเห็นเต็มตา กับพฤติกรรมของคนที่ได้ชื่อว่าเป็นพ่อของลูก

เดือนย้อยคิดถึงอดีตยามเมื่อเธอต้องการหนีจากผู้ชายที่ได้ชื่อว่าเป็นผัวแล้วต้องมาเผชิญกับสวาทพี่ชายที่หาความดีไม่ได้

ไม่มีทางเลือกมากกว่าไม่มีโอกาส...

เธอพลาด แต่ลูกและแม่ไม่มีส่วนเกี่ยวข้องด้วย เส้นทางเดินของเธอจึงเหมือนคนที่แม้แต่พระพรหมก็ลิขิตไม่ได้

ร่างกายพอจะเป็นสินค้าชิ้นสุดท้ายได้เพื่อลูกและแม่ที่เป็นภาระโดยเธอก็ไม่รู้ว่าอนาคตนั้นมันจะไปพบจุดจบที่ใด

แต่แล้วความคิดในอดีตของเธอก็ต้องสะดุดลงเมื่อเธอได้เห็นประตูบ้านหรือน่าจะเป็นกระท่อมเล็กๆ เปิดอ้าเหมือนกับใครสักคนจะรอเธออยู่

ร่างที่ทอดยาวกับพื้นเรือน สลบไม่ได้สติ ซามที่ใส่ข้าวขาหมู
วางคว่ำอยู่ เศษข้าวกระจัดกระจายเกลื่อน

เดือนจำได้ว่าเธอร้องให้คนช่วย และคนที่มาช่วยเธอเป็นคนแรกก็คือ นายหมาย
มอเตอร์ไซค์ที่เธอใช้บริการทุกวัน

คนขับมอเตอร์ไซด์เข้ามาช่วยอุ้มทั้งยายและหลาน
อย่างไกลהלเพื่อส่งต่อให้กับแท็กซี่ที่ยังพอหาได้

เป้าหมายคือโรงพยาบาลไกลที่สุดที่เธอเคยใช้บริการ เดือนร้องไห้เหมือนคนบ้าคลั่ง
วินาทีนั้นคงไม่มีใครมาลอบใจเธอได้ เสียงที่เพรียกหาทั้งแม่และลูกฟังแทบไม่ได้ศัพท์

โรงพยาบาลรับไว้ทันที พยาบาลกันเดือนไว้จากการที่จะถลันตามเข้าไป...

โชคคืออย่างที่หมอบอกกับเดือน เพราะเป็นช่วงดึกซึ่งไม่มีเคสคนไขอื่น
วันที่แห่งการยื้อชีวิตของยายและหลานจึงไร้อุปสรรค

โชคดีที่เดือนตัดสินใจกลับบ้าน แทนที่จะยัดเวลาอยู่ในร้านอาหารต่อเหมือนอย่างที่เคยทำ เพราะสีหน้าของลูกที่เดือนเห็น เป็นเครื่องช่วยในการตัดสินใจ

เสียงจากปากของหมอเหมือนเป็นเสียงสวรรค์สำหรับเดือน

โชคดีนะที่เราล้างท้องได้ทัน
ช้ากว่านี้ไม่ถึง 10 นาที หมอ
ไม่รับรองความปลอดภัยแน่

อีกนานไหมคะกว่าจะ
ออกจากโรงพยาบาลได้

และดีที่คุณยายกินไปไม่เท่าไร
แต่เด็กอาหารเต็มกระเพาะเลย

เสียงที่เหมือนกับเสียงกระซิบของ
เดือนแม่วูเครือ เธอผ่านการร้องไห้
มาแล้วอย่างหนัก

แล้วคำรักษาล่ะคะ....

เดือนกลั้นใจถามยามนี้เธอมีแต่เงินก้อนสุดท้ายไม่ถึงร้อยบาทด้วยซ้ำไป

โครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า เป็นโครงการภายใต้นโยบายดำเนินหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า เพื่อให้ประชาชนชาวไทยทุกคนได้รับการทางการแพทย์และสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน มีประสิทธิภาพอย่างทั่วถึงของรัฐบาล ภายใต้การนำของ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร ตั้งแต่ปี 2544 รัฐบาลได้ดำเนินการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าให้เป็นแนวทางเดียวกันทั่วประเทศเพื่อให้ประชาชนทุกคนสามารถเข้าถึงบริการทางด้านสุขภาพได้ตามความจำเป็นโดยถือเป็น “สิทธิ” ขั้นพื้นฐานของประชาชน ไม่ใช่เป็นรัฐสงเคราะห์ หรือช่วยเหลือประชาชน (Public Assistance) ทั้งนี้โดยเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 มาตรา 52 “บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับบริการสาธารณสุขที่ได้มาตรฐาน และผู้ยากไร้ได้สิทธิได้รับการรักษาพยาบาลจากสถานบริการสาธารณสุขโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ”

โครงการหลักประกันสุขภาพถ้วนหน้าหรือที่เรียกกันติดปากว่า “ 30 บาท รักษาทุกโรค” จึงเป็นโครงการที่เกิดขึ้นเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงบริการด้านสุขภาพได้อย่างเท่าเทียมกัน เป็นสิทธิตามกฎหมายของประชาชนไทยทุกคน

โครงการนี้เป็นตัวอย่างของการบริการสุขภาพให้ประเทศที่กำลังพัฒนาต่างๆ อาทิ จีน ได้นำเป็น “โครงการ 30 หยวน” และประเทศต่างๆ ส่งเจ้าหน้าที่เข้ามาดูงานหลายประเทศ

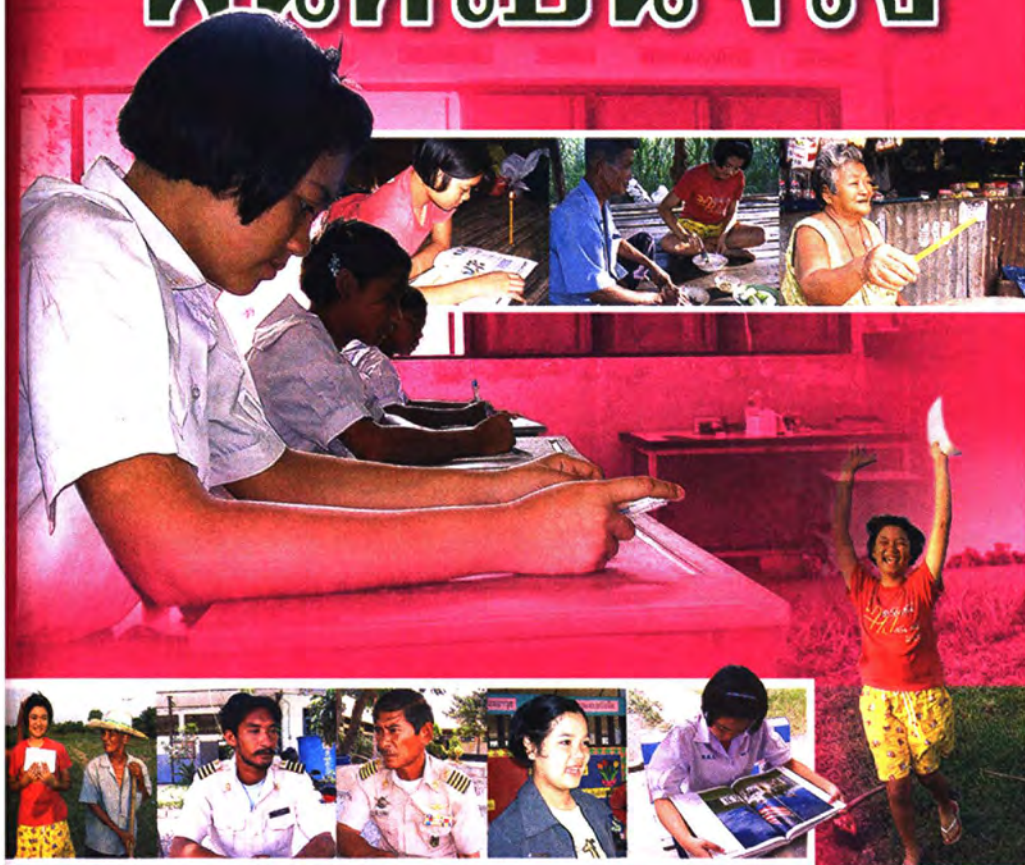
จนถึงปัจจุบัน ประชาชนที่ประสบโรคร้ายแรงที่สำคัญ อาทิ โรคหัวใจ, เอ็ดส์ สามารถใช้บัตรทองรักษาโรคได้โดยไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายแต่อย่างใด

*****

ที่ปรึกษา : นายแพทย์พรหมินทร์ เลิศสุริย์เดช • พลโท ปรีชา วรรณรัตน์ • ดร. เอนก เพิ่มวงศ์เสนีย์
ดำเนินงาน : พลโท ธนวาคม ทิพย์จันทร์ • **บรรณาธิการบริหาร :** ชนิษฐ์ ภูภาคญจน์ • **ประจำกองบรรณาธิการ :** กิตติพงศ์ บุญยิ่ง • วราภรณ์ พุทธิยาวัฒน์ • วไลพร กัลลิตตาวาลา • พัชราพร ขวัญเจริญทรัพย์ • **ฝ่ายภาพ :** วนัสนันท์ • **ฝ่ายข้อมูล :** ศชนทร์ เขียวใบงาม • น.ต.หญิง ชนิษฐา ชำนาญค้า • **สรเดช อินทร์ภิรมย์**
• อัญชวีวัฒน์ จันทร์สำราญ • **ฝ่ายบทประพันธ์ :** อารัม สีทอง • **บรรณาธิการฝ่ายศิลป์ :** อำนาจ ทิพย์จันทร์
• **ฝ่ายศิลป์ :** เอ ออยุธยา • โจ๊ก พิษณุโลก • **แยกสี :** กราฟฟิค ปรีณติง • **พิมพ์ที่ :** โรงพิมพ์จุปิตล์ • **จัดสร้างโดย :** ศูนย์ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกความเป็นไทย
• **อำนวยการผลิต :** สำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล ถนนพิษณุโลก กทม. 10300

โครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งทุนการศึกษา สร้างจากเรื่องจริง ตอน...

ฝันที่เป็นจริง

หนังสือเพื่อความเข้าใจในโครงการของรัฐบาลและเสริมสร้างการรักการอ่าน

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

โครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งทุนการศึกษา
สร้างจากเรื่องจริง ตอน...
ฝันที่ฝันจริง

โรงเรียนบ้านประยูร
ต.หนองแขงพูน

โรงเรียนวัดการโสมนัง
ต.เมืองเก่า อ.เมือง
จ.บุรีรัมย์

โรงเรียนวัด
นันทาราม ต.น
สูง อ.เมือง

โครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งทุนการศึกษา

เป็นโครงการให้ทุนศึกษาต่อระดับปริญญาตรี ทั้งในประเทศและต่างประเทศ โดยเปิดให้ทุนมีวันปี โดยจัดสรรให้ทุกอำเภอ / กิ่งอำเภอทั่วประเทศ แห่งละ 1 คน ตามสาขาที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นผู้สนใจสามารถยื่นใบสมัครได้ ณ ที่ว่าการเขต/อำเภอ / กิ่งอำเภอที่สถานศึกษาตั้งอยู่ หรือที่เป็นภูมิลำเนาของผู้สมัครในกรณีที่ไม่ใช่สถานศึกษา

สอบถามเพิ่มเติมได้ที่ 0-2628-5647 /
e-mail : kanittha_ha@yahoo.com,
iamtomja@yahoo.com

โรงเรียนวัดอโศก
ต.เมืองเก่า

โรงเรียนวัดป่า
พุ่มศรีราษฎร์ ต.พุน
น้ำ อ.เมือง

โรงเรียนวัดใหม่
โพธิ์งาม ต.พุน
น้ำ อ.เมือง

โรงเรียนวัดบ้าน
ต.พุนน้ำ อ.เมือง

โรงเรียนวัดประทุม
พุ่มศรีราษฎร์ ต.พุน
น้ำ อ.เมือง

โรงเรียนวัดประทุม
พุ่มศรีราษฎร์ ต.พุน
น้ำ อ.เมือง

โรงเรียนวัดประทุม
พุ่มศรีราษฎร์ ต.พุน
น้ำ อ.เมือง

โรงเรียนจตุรรม
นภาพัดหน้า ต.พุน
น้ำ อ.เมือง

โรงเรียนวัดหนองบัว
ประทุมศรีราษฎร์ ต.พุน
น้ำ อ.เมือง

อำนาจการผลิตโดย : สำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล ถ.พิษณุโลก กทม. 10300

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

คำนำ

หนังสือชุดโครงการของรัฐบาล มีเป้าหมายให้เห็นเป็นนิยายภาพ **เพื่อจูงใจให้คนทุกระดับรับทราบว่า รัฐบาลกำลังทำอะไร** โดยที่สร้างให้มีเนื้อหาอ่านสนุก มีความชัดเจน มีการคัดเลือกตัวแสดงอย่างเหมาะสม **อ่านได้ และอ่านง่าย ไม่ซับซ้อน** บางเรื่องอาจมีการซ่อนปมปัญหา คล้ายการสร้างภาพยนตร์อย่าเข้าใจผิดว่า **“เป็นการอธิบายรายละเอียดของโครงการที่รัฐบาลได้กำหนดนโยบายไว้”** ดังนั้นในบางบท บางตอน จึงเป็นเหมือนนิยาย มีทั้งผู้หลงผิด - หลงถูก อวดเก่ง ทำตัวไม่สนใจกับกฎหมาย ไม่รับรู้กฎระเบียบ หรือไม่ยอม รับกับสังคมส่วนใหญ่ แต่ในตอนท้ายก็ได้แทรกคำอธิบายให้รู้ถึงเนื้อหาของโครงการเบื้องต้นและใครเป็นเจ้าของเรื่องรับผิดชอบ ซึ่งต่อไปนี่ไม่ว่าจะเป็น พ่อค้า-ประชาชน ตลอดจนข้าราชการ หรือบุคคลทุกวัย ทุกระดับ เมื่อพบกับปัญหาของตัวเอง ตรงกับนิยายเรื่องนี้ จะต้องปฏิบัติตัวอย่างไร ติดต่อกับหน่วยราชการใดและที่สำคัญคือติดต่ได้ที่ไหน

*****

รินดา เป็นเด็กหญิงที่เกิดมาในครอบครัวที่ยากไร้ พ่อกับแม่มีอาชีพทำนาอยู่ในชนบทห่างไกลความเจริญเพราะความยากจนนี้เองทำให้รินดาต้องขยันและอดทนเพื่อจะเอาชนะโชคชะตา แม่รินดาจะอยู่ในสภาพแวดล้อมของชาวนาที่ยากจน เธอก็มีความฝันอันยิ่งใหญ่ที่จะรำเรียนในมหาวิทยาลัย

ทุกๆ วันเธอเอาแต่อ่านหนังสือ ทั้งตำราเรียนและหนังสืออ่านนอกเวลา เธออ่านหนังสือทุกประเภท ทั้งในยามว่างและยามที่เธอทำงาน

จากความขยันในการอ่านนี้เองทำให้รินดามีโลกทัศน์ที่กว้างไกลกว่าเด็กคนอื่นๆ หรือกว้างเกินเด็กบ้านนอกจนๆ คนหนึ่งจะมี

รินดามีความเชื่อมั่นในใจลึกๆ ว่า มันต้องมีโอกาสบ้างสำหรับคนที่มีความตั้งใจ จนกระทั่งเธอมีโอกาสดำเนินชีวิตจากครูประจำชั้นที่นำข่าวมาบอกนักเรียนว่า **“ตอนนี้รัฐบาลมีโครงการมอบทุนการศึกษาสำหรับเด็กนักเรียนในชนบท ชี้อุ่นหนึ่งอำเภอหนึ่งทุนการศึกษาเพื่อมอบให้นักเรียนที่เรียนดีแต่ยากไร้ ได้สอบแข่งขันไปเรียนต่อระดับมหาวิทยาลัยทั้งในและต่างประเทศ”**

หลังทราบข่าวรินดาก็มุ่งมั่นและตั้งใจเพิ่มมากขึ้นอีก เพื่อช่วงชิงโอกาสที่มีเพียงหนึ่งเดียวของอำเภอเท่านั้น

แต่ความฝันของเธอจะเป็นจริงแค่ไหน ในเมื่อผู้ที่เข้าแข่งขันชิงทุนนั้น มิใช่มีเพียงแค่เธอคนเดียว มิหนำซ้ำเธอยังต้องถูกกลั่นแกล้งจากผู้ที่มีอำนาจ ที่ต้องการได้ทุนนั้นเช่นกัน...

*****

หมายเหตุ : สร้างจากโครงเรื่องจริง ตัวแสดงและสถานที่สมมุติ

โครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งทุนการศึกษา สร้างจากเรื่องจริง ตอน...

ฝันที่เป็นจริง

ณ ชนบทแห่งหนึ่งของประเทศไทย รินดาเป็นเด็กที่เกิดมาในครอบครัวที่ยากจน ความยากจนกลายเป็นแรงบันดาลใจที่ทำให้เธอต้องขยันและมุมานะ

ที่บ้าน...

ข้าวใกล้หมดแล้วนะจะพ่อ
มีแค่ถุงพรุ่งนี้เข้าเท่านั้นเอง

ตอนนี้รึนดาเรียนอยู่
ชั้น ม. 6 ไซ้ใหม่ลูก

ใช่จะ...ปีหน้า
หนูก็จะเข้าเรียน
มหาวิทยาลัยแล้วพ่อ

ลูกเอ๋ย...เราจะเป็นคนจน พ่อไม่มี
เงินส่งเสียให้ลูกไปเรียนหรอก

จริงอย่างที่พ่อพูด แต่ข่าวสารจะกรอกหม้อ
เรายังแทบจะไม่มีเลย จะเอาเงินที่ไหนไปเรียน

รินदानำคำที่บิดาพูดมานอนคิดทบทวนอีกครั้ง

เราจนเงินแต่ไม่ได้หมายความว่าเราจะจนความฝันไปด้วยนี้ เรามีสิทธิ์ฝันและมีสิทธิ์จะทำความฝันของตัวเองให้เป็นจริงได้ มีตั้งเยอะแยะไปที่ครอบครัวยากจน แต่มีความพยายามก็ชนะความจนได้

เราต้องขยันเรียน
อ่านหนังสือให้มาก
เราจะไม่ทอดถอย

ที่โรงเรียนของรินดา

รินดาไปเล่น
กระโดดยางกันดีกว่า

น้ำฝนไปเกาะ
ฉันจะอ่านหนังสือ

อ่านอยู่นั้นแหละ
ไม่เบื่อบ้างหรือไง

ที่ห้องสมุด

อ้าว...รินดามาแล้วเหรอ

วันนี้เราจัดหนังสือ...
เราจะเอาหนังสืออะไรไปอ่าน
บอกมาเลย เดี๋ยวเราหาให้

ฉันเคยเห็นหนังสือเล่มหนึ่ง
เป็นเรื่องเกี่ยวกับต่างประเทศ
น่าอ่านมาก มันเคยอยู่ตรงนี้

ต่อมา

นี่แหละที่ฉันอยากอ่าน สักวันหนึ่ง
ฉันจะต้องไปเห็นของจริงให้ได้

แน่ใจนะว่าจะเอาเล่มนี้...ทำไมล่ะ

แน่ใจ...เพราะว่ามันมีภาพเกี่ยวกับ
ต่างประเทศ ภาพก็สวยๆ ทั้งนั้นเลย
เห็นแล้วก็อยากไปที่นั่นบ้าง

เธอเป็นคนเรียนเก่ง ขยัน ฉันเชื่อว่า
วันหนึ่งเธอคงจะมีโอกาส

ฉันมีหนังสือเล่มหนึ่งจะให้เธออ่าน
ถ้าเธออยากไปเรียนเมืองนอกจริงๆ

วันต่อมาที่โรงเรียน

รินดาฉันมีข่าวดีจะบอก

รัฐบาลมีโครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งทุน การศึกษาสำหรับศึกษาต่อระดับมหาวิทยาลัย ให้เรียนฟรีจนจบ และไม่ต้องใช้เงินทุนคืน แต่ต้องสอบแข่งขันกันระหว่างนักเรียนทั้งหมดทั่วอำเภอ โดยให้อำเภอละหนึ่งคน นักเรียนที่จะสอบชิงทุนติดต่อกันได้ที่โรงเรียนของตน

ทุนนี้เป็นงบประมาณจากสำนักงานสลากกินแบ่งของรัฐบาล ที่แบ่งปันบางส่วนมาให้กับนักเรียนที่ยากจนแต่เรียนดีทั่วประเทศ ให้ได้มีโอกาสไปเรียนต่อระดับมหาวิทยาลัย ทั้งในและต่างประเทศ

พ่อจ๋า แม่จ๋า...
หนูมีข่าวดีมาบอก

นั่น...รินดานี้วิ่งมาทำไม!!

ความฝันของหนูใกล้เป็นจริงแล้ว ตอนนี้รัฐบาล มีการสอบชิงทุนให้ไปเรียนต่อต่างประเทศความฝัน หนูใกล้จะเป็นจริงแล้วจะพ่อหนูอยากเรียนหมอ

แต่ลูกก็ต้องไปสอบแข่งกับคนรวยนะ...
แล้วลูกจะสอบสู้กับลูกคนรวยได้หรือ

หนูพร้อมจะสู้จะพ่อ

ตอนนี้หนูไม่ต้องมาช่วยพ่อก็ได้
เอาเวลาไปดูหนังสือเถอะ

ไม่เป็นไรจะพ่อคนที่จะประสบ
ความสำเร็จได้ ต้องทำงานหนัก
มาก่อนทั้งนั้นแหละ

ก็ถือว่าเป็นการพักผ่อนสมอง
จากการอ่านหนังสือแล้วกันจะพ่อ

แต่ถ้าทำมากไป อาจ
ทำให้ลูกสมองล้าได้นะ

หนูได้อยู่ใกล้ๆ ช่วยพ่อทำงานอย่างนี้
ก็ทำให้หนูมีกำลังใจขึ้นแยะเลยจ้ะ

พ่อก็ขออวยพรให้ลูก
ประสบผลสำเร็จแล้วกัน

รินดา ยังคงช่วยพ่อแม่ทำงานอย่างอดทน

ลูกเรียนหนังสือก็หนักมากพอแล้วยังจะต้อง
ช่วยพ่อแม่ทำงานบ้านและงานไร่อีก แม่หวังว่า
ความกตัญญูจะส่งเสริมให้ลูกสมหวังนะรินดา

วันต่อมา รินดาไปช่วยพ่อกับแม่
ทางหมู่บ้านจ้างที่บ้านผู้ใหญ่เกลี้ยง

ยามว่างแทนที่จะพัก
รินดากลับนั่งอ่านหนังสือ

ทำอะไรนะ รินดา

เอ็งมารับจ้างบ้านข้าทำงาน แล้วเอาเวลางาน
มานั่งอ่านหนังสือยังนี่รี...ไม่เอาๆ...ไม่ให้อ่านหนังสือ
ในไร่ข้า...ไปทำงานไป...ยังจะมาแข่งกับลูกข้าด้วย

อ่านหนังสือสอบชิงทุนจะลุงผู้ใหญ่

แต่มันตอนพักเที่ยงนี่จะ
ไม่ได้เอาเวลางานมาอ่านเสียหน่อย

เอ็งไม่มีทางสอบได้หรอก...รินดา...อย่างเอ็ง...ต้องเจอ
แบบนี้...จนไม่มีจะกินยังคิดใฝ่ฝันจะเรียนมหาวิทยาลัย

อ๊ย...หนังสือเปียกหมดเลย...
ลุงผู้ใหญ่ทำแค้นๆเลย

ทำไมต้องแก่งกันด้วย

เราทำหนังสือของห้องสมุด
เป็ยกน้ำขณะช่วยพ่อทำงาน

ไม่เป็นไร...เดี๋ยวเอาไป
ผึ่งแดดให้แห้งแล้วกัน

ขยันอ่านหนังสือต่อไปนะรินดา แล้วเธอ
จะพบกับความสำเร็จ จินเอาใจช่วย

ขอใจนะวีณา เธอดี
กับเรามาโดยตลอด

ก็เราเป็นเพื่อนกันนี่

สองเดือนต่อมาได้เวลาสอบชิงทุนการศึกษา

จะเดินทางไปอย่างไรละรินดา

หนูขอยืมจักรยานน้ำฝนมาจะ
แม่...เดี๋ยวนูขี่จักรยานไป

กว่าจะถึง...มันไม่เลยเวลาสอบหรือลูก

ไม่หรอกจะ ประมาณ 1 ชั่วโมงก็ถึงที่สอบแล้วจะ

ณ ท้องถนน

นั่นรินดานี่ สงสัย
มันจะไปสอบ

ก็ไม่แน่นะหรอกครับ เพราะหัวหน้าใหญ่ที่ทำหน้าที่ดำเนินการสอบครั้งนี้ ผมก็คุ้นเคยดี รู้จักกันมานาน ผมก็เคยช่วยเหลือเขาไว้เยอะ

นี่...ผู้ใหญ่ใช้เส้นเหรอ!?

ก็ที่กำหนดยังใช้...แล้วทำไมผมจะใช้บ้างไม่ได้

ผมไม่ได้ใช้...แค่กระซิบบอกคนคุณให้รู้ว่าใครเป็นลูกสาวผมเท่านั้น...เมื่อเขาจะมีช่องทางช่วยได้ แต่นี่ผู้ใหญ่เล่นวิ่งเข้าหาหัวหน้าใหญ่อย่างนี้ก็ไม่เป็นธรรมกับลูกสาวผมนะซี

ก็แล้วแต่วาสนาของเด็กมัน

สอบเสร็จ

เอ็ง...จนขนาดปั่นจักรยานมาสอบยังคิดจะเรียนต่ออีกเหรอ รินดา...มันต้องอย่างซำดี ขับรถยนต์พา ลูกสาวสอบ ทูนี่เป็นของคนรวยไม่ใช่คนจน

โอกาสเป็นของคนเก่ง...จนหรือรวยก็มีสิทธิ์ด้วยกันทั้งนั้น

แม่ได้ข่าวว่าผู้ใหญ่เกลียดกับกำนันดำ
เขารู้จักคนใหญ่คนโตที่ควบคุม
การสอบ แล้วลูกจะแข่งกับเขาได้หรือ

โอกาสมีให้คนเก่งจะแม่...ไม่ได้มีให้กับพวกคน
ใหญ่คนโตที่ชอบใช้เส้นใช้สาย หนูมีความฝัน
และหนูก็ได้ทำเพื่อที่จะก้าวไปตามความฝัน...
ถ้าหนูทำไม่สำเร็จหนูจะไม่เสียใจเลย...กับสิ่งที่
หนูได้พยายามทำ...ถ้าหนูเอาแต่ฝันแล้วไม่ได้
พยายามทำอะไรเลย หนูควรจะเสียใจ

หนึ่งเดือนต่อมา

แม่จำหนูได้ทุนไปเรียนหมอที่
ต่างประเทศตามที่ฝันแล้วจ้า

หนูทำสำเร็จ...แม่ หนูทำได้แล้ว!

จริงหรือรินดา...
ลูกเราทำได้แล้วพ่อ

เป็นรางวัลแห่งความพยายาม
และกตัญญูจริงๆ นะลูก

ลูกโชคดียิ่งกว่า
ถูกหวยอีกนะ รินดา

หนูบอกแล้วว่าหนูจะเอาทุนนี้มาเป็นของหนูให้ได้
หนูบอกแม่แล้วไงว่าทุนนี้เป็นของคนเก่ง ทุนนี้เป็น
ของคนที่มีความสามารถและความพยายามเท่านั้น
ไม่ใช่ของคนที่ชอบใช้เส้นใช้สาย หนูขอสัญญาว่า
เมื่อหนูเรียนจบแล้วหนูจะมาทำงานให้กับบ้านเรา

ในสังคมไทยวันนี้โอกาสและความยุติธรรมยังมีให้เห็นอยู่เสมอ...

จบ

โครงการหนึ่งอำเภอหนึ่งทุนการศึกษา เป็นโครงการที่ กระทรวงศึกษาธิการ ได้รับมอบหมายจากรัฐบาลโดยความคิดริเริ่มจาก พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ที่เล็งเห็นความสำคัญของความร่วมมือของต่างประเทศ ที่มีความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ต่างๆ ที่จะเป็ประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศในภาพรวมจึงได้มอบให้กระทรวงศึกษาร่วมกับสำนักงาน ก.พ.- กระทรวงต่างประเทศ - กระทรวงมหาดไทย โดยได้รับเงินสนับสนุนจากสำนักงานสลากกินแบ่งรัฐบาล วัตถุประสงค์ของการดำเนินการดังกล่าวเป็นนโยบายของรัฐบาลที่มุ่งมั่นจะพัฒนาศักยภาพของเด็กยากจน ทั้งในชุมชนเมืองและชนบท ให้มีความรู้ระดับอุดมศึกษา เพื่อจะได้พัฒนาตัวเอง และยกระดับในการประกอบอาชีพ โดยมีคณะกรรมการโครงการทุนศึกษาต่อของนักเรียนจากทุกอำเภอ และกิ่งอำเภอ ในระดับอุดมศึกษา ร่วมกันกำหนดกรอบการดำเนินงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งโครงการนี้อยู่ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการพัฒนายุทธศาสตร์สำหรับการแก้ไขปัญหาเด็กยากจนและด้อยโอกาส

*****

ที่ปรึกษา : นายแพทย์พรหมินทร์ เลิศสุริย์เดช • พลโท ปรีชา วรรณรัตน์ • ดร. เอนก เพิ่มวงศ์เสนีย์
 ดำเนินงาน : พลโท ธนวิชาคม ทิพยจันทร์ • บรรณาธิการบริหาร : ชนิตร์ ภูภาญจน์ • ประจำกองบรรณาธิการ : กิตติพงษ์ บุญยิ่ง • วราภรณ์ พุทธิยาวัฒน์ • วไลพร กัลลิตดาวาลา • พัชราพร ชวัญเจริญทรัพย์ •
 ถ่ายภาพ : วนัสนันท์ • ฝ่ายข้อมูล : ศเรนทร์ เขียวใบงาม • น.ต.หญิง ชนิษฐา ชำนาญคำ • สรเดช อินทร์ภิรมย์ • อัญชวัฒน์ จันทร์สำราญ • ฝ่ายบทประพันธ์ : อารัม สีทอง • บรรณาธิการฝ่ายศิลป์ : อำนาจ ทิพยจันทร์ • ฝ่ายศิลป์ : เอ ออยุธยา • โจ๊กพิชญ์โลก • แยกสี : กราฟฟิค ปรีนตั้ง • พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์จุปิตส์ • จัดสร้าง
 โดย : ศูนย์ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกความเป็นไทย
 • อำนวยการผลิต : สำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล ถนนพิษณุโลก กทม. 10300

โครงการธนาคารประชาชน สร้างจากเรื่องจริง ตอน...

คุณนายบัวคลี

หนังสือเพื่อความเข้าใจในโครงการของรัฐบาลและเสริมสร้างการรักการอ่าน

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

โครงการธนาคารประชาชน
สร้างจากเรื่องจริง ตอน...
คุณนายบัวคลี

โครงการบ้านประชาน
ตอน พี่จตุรดา

โครงการธนาคารวัยเด็ก
เมื่อ สันติธรรม คุณ
สวรรค์ไม่สาบสูญ

โครงการบ้าน
ประชาน ตอน
สิ่งเตือนใจ

โครงการธนาคารประชาชน

จัดตั้งเพื่อให้คนจนสามารถเข้าถึงแหล่ง
เงินทุนได้สะดวกขึ้น ด้วยอัตราดอกเบี้ยต่ำ
เพื่อนำเงินทุนดังกล่าวไปประกอบอาชีพ โดย
ธนาคารออมสินเป็นหน่วยงานหลักโดยการให้
บริการด้านการออมทรัพย์ บริการด้านสินเชื่อ
ที่มีเงื่อนไขไม่ยุ่งยาก ในวงเงินที่เพียงพอต่อ
ความต้องการ ตลอดจนบริการด้านการเงิน
ในรูปแบบอื่นๆ ตามความต้องการ นอกจากนี้
ยังจัดให้มีบริการ ให้การฝึกอบรมที่จำเป็น ให้
คำปรึกษาและแก้ไขปัญหาทั้งทางด้านการเงิน
อาชีพ และด้านอื่นๆ โดยผู้สนใจจะต้องเป็น
ผู้ประกอบการรายย่อย ผู้ที่มีรายได้ประจำหรือ
ผู้ที่ยังไม่ได้ประกอบอาชีพใดๆ แต่ต้องมีถิ่น
ที่อยู่อาศัยแน่นอน

สามารถติดต่อรายละเอียดเพิ่ม
เติมได้ที่...ธนาคารออมสินทุกแห่ง

โครงการบ้านประชาน
ตอน เงินฝากใจพ่อ

โครงการวัยเด็ก
เด็กเกรียน ตอน
พี่นิตยีนจัง

โครงการบ้าน
ประชาน ตอน
ฟ้าสีทอง

โครงการออมสิน
ตอน คุณนายบัวคลี

โครงการวัยเด็ก
ไฉน ตอน
พุดดาดำใจดี

โครงการบ้านประชาน
ตอน หมอบ้านสีงา

แผนแม่บทฯ โครงการ
การเงินชุมชน
ตอน ชีวิตดี... ยิ้มให้

โครงการบ้าน
ประชาน ตอน
แม่... พืชใจ

โครงการบ้านประชาน
ตอน ใจดี... คนใจดี

อำนาจการผลิตโดย : สำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล ถ.พิษณุโลก กทม. 10300

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

คำนำ

หนังสือชุดโครงการของรัฐบาล มีเป้าหมายให้เห็นเป็นนิยายภาพ **เพื่ออุทิศใจให้คนทุกระดับ รับทราบว่า รัฐบาลกำลังทำอะไร** โดยที่สร้างให้มีเนื้อหาอ่านสนุก มีความชัดเจน มีการคัดเลือก ตัวแสดงอย่างเหมาะสม **อ่านได้ และอ่านง่าย ไม่ซับซ้อน** บางเรื่องอาจมีการซ่อนปมปัญหา คล้ายการสร้างภาพยนตร์อย่าเข้าใจผิดว่า **“เป็นการอธิบายรายละเอียดของโครงการที่รัฐบาล ได้กำหนดนโยบายไว้”** ดังนั้นในบางบท บางตอน จึงเป็นเหมือนนิยาย มีทั้งผู้หลงผิด-หลงถูก ขาดเก่งทำตัวไม่สนใจกับกฎหมาย ไม่รับรู้กฎระเบียบ หรือไม่ยอมรับกับสังคมส่วนใหญ่ **แต่ในตอนท้ายก็ได้แทรกคำอธิบายให้รู้ถึงเนื้อหาของโครงการเบื้องต้นและใครเป็นเจ้าของเรื่อง รับผิดชอบ** ซึ่งต่อไปนี่ไม่ว่าจะเป็น พ่อค้า-ประชาชน ตลอดจนข้าราชการ หรือบุคคลทุกวัย ทุกระดับ เมื่อพบกับปัญหาของตัวเอง ตรงกับนิยายเรื่องนี้ จะต้องปฏิบัติตัวอย่างไร ติดต่อกับหน่วยราชการใด และที่สำคัญคือติดต่อได้ที่ไหน

*****

นิยายภาพเรื่อง **“คุณนายบัวคลี”** สร้างจากเรื่องจริงของบัวคลี ผู้หญิงคนหนึ่งที่ไม่รู้จักจัดการในครอบครัว และไม่เข้าใจคำว่าเศรษฐกิจพอเพียง หลงแต่ความฟุ้งเฟ้อ เพื่อฝัน มองเห็นความร่ำรวยของคนอื่นแล้วอยากมีอยากเป็นเฉกเช่นผู้อื่น

บัวคลียอมเป็นหนี้นอกระบบ เพื่อนำเงินไปซื้อตู้เย็น ที่วี. และโทรทัศน์มือถือ แต่กลับถูกสามีต่อว่าบัวคลีจึงนำเอาตู้เย็นและโทรทัศน์ไปจำนำเพื่อนำเงินมาคืนนายทุนเงินกู้

แต่พอบัวคลีเดินผ่านบ่อนแถวบ้าน นางตัดสินใจเข้าไปเสี่ยงโชค โชคดีไม่เข้าข้างบัวคลี นางเสียการพนันจนหมดตัว จึงต้องเข้าหาเงินกู้นอกระบบโดยยอมเสียดอกเบี้ยสูงต่อไป สร้างความเดือดร้อนให้แก่บัวคลีอย่างไม่มีที่สิ้นสุด

แล้ววันหนึ่ง สามีนักการเมืองโรงก็เข้ามาแก้สถานการณ์ไว้ได้ โดยการแจ้งให้ทุกคนรู้ว่ารัฐบาลกำลังดำเนินการล้างหนี้นอกระบบให้หมดไป นอกจากนี้รัฐบาลยังสร้างธนาคารประชาชนและเข้าไปในพื้นที่ เพื่อช่วยเหลือประชาชนระดับรากหญ้า ด้วยการให้เงินกู้กับผู้มีโครงการดีพร้อมทั้งช่วยแนะนำการใช้เงินอย่างถูกระบบและให้ได้ประโยชน์อย่างแท้จริงด้วย

สามีของบัวคลีนำโครงการร้านเสริมสวยไปเสนอกับธนาคารออมสิน ความฝันของนางบัวคลีเป็นจริง นางได้ค้นพบตัวตนของนางได้แล้ว เนื่องจากความเป็นคนรักสวยรักงาม และเจ้าสำอาง ทำให้กิจการของนางบัวคลีเป็นที่ขึ้นชอบของคนในละแวกบ้าน แม้แต่นายทุนเงินกู้นอกระบบยังมาเป็นลูกค้าของบัวคลี สามารถใช้หนี้ที่นางสร้างไว้ได้จนหมดสิ้น

*****

หมายเหตุ : สร้างจากโครงเรื่องจริง ตัวแสดงและสถานที่สมมุติ

โครงการ กอกลางประชาชน สร้างงานเรื่องจริง ตอน...

คุณนายบัวคลี

ในตลาดเก่าไม่มีใครไม่รู้จักคุณนายสะอึ่ง
เวลานางเดินไปทางไหน คนยกมือไว้กั้นสลอน

ใจแม่หยิบ...ชายดีไหม

สวัสดีคะคุณนาย...
พอขายได้เจ้าคะ

ไม่ใช่เพราะคุณงาม
ความดีอะไรหรอกนะ
ไอ้ที่ชาวบ้านยกมือ
ไหว้เพราะทุกคน
ต่างก็เป็นลูกหนี้
คุณนายสะอึ่งกันทั้งนั้น
ใครก็รู้ว่าคุณนาย
สะอึ่งปล่อยเงินกู้
นอกระบบด้วย

เห็นแก่งหน้าน้องนะเฮ้า...เอาไป แต่ต้องหักดอกเบีย้ก่อน 20

มันเห็นแก่งหน้าเราตรงไหนวะ!

อย่าลืมนะ จ่ายรายวันพรุ่งนี้งวดแรก

คนจนที่ขาดแคลนเงินจำเป็นต้องพึ่งคุณนาย
สะอึ่งไม่ว่าจะต้องจ่ายดอกเบี้ยสูงยังไง มัน
ก็ยอมกลายเป็นลูกหนี้กันไปเสียแล้ว

บัวคลี่สาวสวยประจำหมู่บ้านเธอฝันถึงเรื่องความสุขความสบายโดยไม่คิดทำงานอะไร
แต่บังเอิญต้องแต่งงานกับนักการภารโรงของโรงเรียนประจำตำบล

สักวันเราต้องมีให้เหมือนเมียนายอำเภอ
ทุเรศ สวยก็ไม่สวย แถมยังหยิ่งอีกต่างหาก

ฝันไปเถอะ วันๆ เอาแต่เพ้อฝัน
มันจะเป็นจริงได้ยังไง..!!

ทำให้สามีนักการภารโรงมองการกระทำ
ของภรรยาด้วยความไม่พอใจ

รู้อ่างไหม..ว่าคนที่ประสบความสำเร็จได้
ก็ต้องเริ่มจากความฝันด้วยกันทั้งนั้นแหละ

ว้าย...
เปลี่ยนจากฝัน มาช่วยกัน
ทำมาหากินบ้างได้ไหมวะ!

อ้าว..แกเป็นผัว..ต้องมาช่วยทำ
ความฝันของฉันให้เป็นจริงสิ

เฮ้..ชาวบ้านมา
ช่วยเป็นพยานหน่อย

ไอ้ผัวเฮงชวย คิดแต่จะมีเมีย
แล้วเลี้ยงเมียไม่ได้ จะให้ฉันไป
ขายของหรือไง หน้าเป็นผ้าหมด

บัวคลีเข้าไปประจบผู้ใหญ่บ้าน
เพื่อเป็นคะแนนเสียงเข้าข้างตัวเอง

เอ๊ะ..ลุงผู้ใหญ่ทำอะไรนะ

सानกระบุง...ร้านข้าวสารเขาสั่ง...

เราเกิดมาเป็นคน บัวคลีเอ๊ย... ต้องทำมาหากิน
อย่าให้เขาปรามาสได้ว่า เป็นคนขี้เกียจ

อายุยังไม่เท่าไรจะมอมืองเท่าทำไม... บัวคลี รอดแต่เงินเดือนผัวอย่างเดียวไม่รวยหรอก เชื่อข้าเถอะวะ

จริงสินะ... ผู้ใหญ่เหมือนเทวดานำทางเราต้องทางสร้างตัว ไม่ต้องพึ่งผัวเฮงชวย

บัวคลีล่องหนทำงานขายแต่เพราะความไม่เอาจริง...

กินแล้วมันจะทำให้ท้องเสียหรือป่าว

ไม่รู้ แต่ข้าว่าเราอย่าเสี่ยงดีกว่า

แค่ 2-3 วันบัวคลีก็เริ่มรู้สึกว่า การขายขนมตาลไม่น่าจะทำให้
นางพบกับความสำเร็จได้ อาชีพใหม่ของเธอคือการร้อยมาลัย

คนอย่างนางบัวคลีต้องหากินกับ
ของสวยๆ งามๆ ทำแล้วตัวหอม

ไม่ไหวแล้ว มือเหี่ยวหมด เงินก็ไม่ได้
ขายพวงมาลัยไม่ได้ ดอกมะลิก็เน่า..แฮ็

แต่ทำได้ไม่เท่าไรก็เบื่อก

แล้วคุณนายสะอึ่งก็ได้ลูกค้ารายใหม่ ส่วนนาง
บัวคลิมมองเงินอย่างมีความสุข และภูมิใจกับ
การที่ได้มาง่ายโดยไม่ต้องเหนื่อย

แล้วนายพรกัตกใจเมื่อกลับบ้าน เห็นตู้เย็น
โทรทัศน์มือถือ และโทรทัศน์เครื่องใหม่

เป็นไงจ๊ะงละชิ ยังมีทองอีกนะ

ไว้อย น้ำชะดี
มีหะเนี้ย!

วู้ดดีใจจนเป็นบ้าไปแล้วมั้ง!

ไม่ช่วยทำงาน ยังช่วย
เพิ่มพูนอีกไว้อย นังบัวคดี
เอ็งเอาสมองส่วนไหนคิดวะ!

อ้าว...! พุดไม่สวยอย่างนี้
มันน่าเอามะพร้าวทึมปาก

เข้ามาเลย
แน่จริงเข้ามาเลย...
แสดงว่าแกยังไม่รู้จัก
บัวคลี่ตัวจริงว้ย!

จริงเหร...งั้นเจอดำรวจ
หน้อยอยากรู้ว่าจริงหรือไม่จริง

ต้องใช้ตำรวจ
ด้วยเหร...!

เมื่อเจอของจริงกว่าบัวคลี่ก็แหงนางตัดสินใจ
เอาโทรศัพท์ ตู้เย็น และ โทรทัศน์ ที่ซื้อมา
ไปจํานำ เพื่อเอาเงินไปคืนคุณนายสะอั่ง

เฮอะ... เชิญไปเอา
ตำรวจมาให้หมด
โรงพักเลย แม่
ไม่กลัวเหรอก

ทางเดินกลับบ้านของบัวคลีต้องผ่านบ่อนไฮไล ไอเดียใหม่จึงกระชูด

เอาเงินคืนมันเราก็ไม่มีเงิน
อีกนั่นแหละ ดวงเฮงก็จะได้เงินไป
พาดหัวคุณนายสะอึ่งให้หวั่นจะมาเลย

เจ้ามือโกงหรือป่าววะ
ทำไมมันกินเอา
กินเอาทุกตา

เงินหมด แต่หนี้ไม่มีวันหมด...
หนี้หน้าคุณนายสะอึ่งก็ไม่ได้

คิดว่าจะได้ แต่การพนันไม่เคยทำให้ใครรวย บัวคลีก็เช่นกัน

ฉันเดือนแก่แล้วว่าให้หันมาทำงาน

ก็ทำแล้วนี่จ๊ะ แต่มันไม่รวยซะที

นายพรให้โอกาสกับบัวคลีอีกครั้ง...เขาใช้ตำแหน่งของตัวเองที่แม้ว่าเป็นเพียงแค่นักการภารโรง นายพรเอาโครงการร้านเสริมสวยเข้าไปพบกับฝ่ายสินเชื่อบริษัทธนาคารออมสิน

บัวคลีเปิดร้านเสริมสวย โดยมีเมียๆ ซ้ำราชการชั้นผู้น้อยในท้องถิ่นด้วยกันช่วยเป็นลูกค้าประจำ

โครงการ "ธนาคารประชาชน" ให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ต้องการเงินก้อนแรกไปประกอบธุรกิจส่วนตัว โดยให้บริการสินเชื่อที่ไม่มี.....

โครงการ

ธนาคารประชาชน

ธนาคารออมสิน มั่นคง จริ่งใจ รับผิดชอบต่อสังคม

คราวนี้สวยด้วย รายด้วย

...หลักทรัพย์ประกัน แต่พิจารณาสินเชื่อจากบุคคล
ค่าประกัน รวมทั้งความสามารถในการทำรายได้
ของธุรกิจนั้น ธนาคารประชาชนจึงกลายเป็นอาวุธ
ร้ายสำหรับนายทุนเงินกู้นอกระบบ

ค่าทำผมหักเงินต้นงวดนี้
สองร้อยนะ..อ้ออิ

สวยอย่างสะอึ้งรับรองว่าพี่กำลัง
ต้องรักเรามากกว่าเดิม...อ้ออิ..

เนื่องจากไม่ว่าจะเป็นลูกค้า
รายย่อยหรือคนจนที่มีความคิด
แต่ไม่มีทรัพย์สิน มักจะใช้เงินกู้
นอกระบบร้อยละ 10 หรือ 20 จึง
ไม่น่าแปลกที่ธนาคารประชาชน
จะถูกตีจากฝ่ายตรงข้ามหรือผู้
เสียหายประโยชน์ เพราะการที่
ประชาชนได้รับเงินลงทุนโดยไม่
ต้องเสียเงินปากถุงหรือเสียดอก
เบี้ยมหาหุดต่อไป

จบ

จากการที่รัฐบาลได้ตระหนักถึงความต้องการของประชาชนรายย่อย ที่ต้องการลงทุนในธุรกิจส่วนตัว แต่ไม่มีทุนเริ่มต้น และไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน เพียงพอที่จะกู้เงินจากระบบธนาคารพาณิชย์ตามปกติ จึงเปิดโอกาสให้ประชาชนกลุ่มนี้ด้วยการมอบหมายให้ธนาคารออมสินจัด “โครงการธนาคารประชาชน” ขึ้น เพื่อคอยให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ต้องการเงินก้อนแรก ไปลงทุนประกอบธุรกิจส่วนตัว โดยให้บริการสินเชื่อที่ไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน แต่พิจารณาสินเชื่อจากบุคคลค้ำประกันรวมทั้งความสามารถในการทำรายได้ของธุรกิจส่วนตัวนั้น

โครงการธนาคารประชาชน โดยมีหลักสำคัญเพื่อตอบสนองนโยบายของรัฐบาลดังกล่าว ซึ่งนับเป็นเรื่องที่สอดคล้องกับแนวทางของธนาคารออมสิน ที่จะปรับตัวให้เป็นธนาคารในดวงใจของประชาชน และเพื่อสร้างฐานความมั่นคงที่ยั่งยืนให้กับผู้ประกอบการรายย่อย ด้วยการให้บริการที่สมบูรณ์ 3 ประการคือ

ส่งเสริมการออมทรัพย์ มีการให้คำแนะนำปรึกษาในการประกอบอาชีพและการสนับสนุนเงินทุนอย่างมีระบบและหลักการแก่ผู้สนใจที่จะต้องสมัครเป็นสมาชิกในเบื้องต้น

ด้วยการดำเนินการเช่นนี้ ทำให้ ธนาคารประชาชน กลายเป็นอาวุธร้ายสำหรับนายทุนเงินกู้้นอกระบบ เนื่องจากไม่ว่าจะเป็นลูกค้ารายย่อยหรือคนจนที่มีความคิด แต่ไม่มีทรัพย์สิน มักจะนิยมใช้เงินกู้้นอกระบบร้อยละ 10 หรือ 20 และแม้แต่ต้องเผชิญกับการเก็บเงินกู้รายวันก็ต้องยอม

จึงไม่น่าแปลกที่นโยบายการให้มีธนาคารประชาชน จะถูกโจมตีจากฝ่ายตรงข้าม หรือผู้เสียผลประโยชน์ เพราะการที่ประชาชนได้รับเงินลงทุนโดยไม่ต้องเสียเงินปากถุงหรือต้องเสียดอกเบี้ยมหาโหดอีกต่อไป

*****

ที่ปรึกษา : นายแพทย์พรหมินทร์ เลิศสุริย์เดช • พลโท ปรีชา วรรณรัตน์ • ดร. เอนก เพิ่มวงศ์เสนีย์
ดำเนินงาน : พลโท ธนวาคม ทิพย์จันทร์ • บรรณาธิการบริหาร : ชนินทร์ ฎุกาญจน์ • ประจำกองบรรณาธิการ : กิตติพงศ์ บุญยิ่ง • วราภรณ์ พุทธิยาวัฒน์ • วไลพร กัลลิตตาวาลา • พัทธพร ชวัญเจริญทรัพย์ • ฝ่ายภาพ านันต์ • ฝ่ายข้อมูล : คเชนทร์ เขียวใบงาม • น.ต.หญิง ชนิษฐา ชำนาญคำ • สรเดช อินทวิกรมย์ • อัญญาวัฒน์ จันทร์สำราญ • ฝ่ายบทประพันธ์ : อารัม สีทอง • บรรณาธิการฝ่ายศิลป์ : อำนาจ ทิพย์จันทร์ • ฝ่ายศิลป์ : เอ อยุธยา • ใจิก พิษณุโลก • แยกสี : กราฟฟิค ปรีณัตติง • พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์จุปิตัส • จัดสร้างโดย : ศูนย์ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกความเป็นไทย
• อำนวยการผลิต : สำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล ถนนพิษณุโลก กทม. 10300

โครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้เกษตรกรรายย่อย
สร้างจากเรื่องจริง ตอน...

ชีวิตนี้...ยังมีหวัง

หนังสือเพื่อความเข้าใจในโครงการของรัฐบาลและเสริมสร้างการรักการอ่าน

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

โครงการพักชำระหนี้
และลดภาระหนี้ให้เกษตรกรรายย่อย
สร้างจากเรื่องจริง ตอน...
ชีวิตนี้...ยังมีหวัง

โครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ ให้เกษตรกรรายย่อย

ครัวเรือนเกษตรกรไทยมีภาระหนี้สินมามาก โดยหนี้สินของเกษตรกรไทยต่อครัวเรือนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ จากปัญหาดังกล่าว คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติเมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2544 เห็นชอบโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้แก่เกษตรกรรายย่อยผ่านระบบธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร โดยมีโครงการฟื้นฟูอาชีพเกษตรกรหลักพักการชำระหนี้ผ่านกรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ติดต่อ...

สำนักงานใหญ่ธนาคารเพื่อการเกษตร
และสหกรณ์การเกษตร

เลขที่ 469 ถนนนครสวรรค์ เขตดุสิต
กรุงเทพมหานคร 10300

โทร. (662) 280-0180, 281-7355

โทรสาร (662) 280-0442, 281-6164,
280-5320

โครงการสนับสนุน
คน หัวหนองหญ้า

โครงการส่งเสริม/พัฒนา
ปศุสัตว์ คน สอสรไร่ไผ่เขียว

โครงการพัฒนา
ผู้สูงอายุ คน ผู้พ่อดี

โครงการสนับสนุน
คน สิ้นสายน้ำผึ้ง

โครงการพัฒนา
ผู้สูงอายุ คน พันธ์ดีกรีน

โครงการพัฒนา
ผู้สูงอายุ คน พันธ์ทอง

โครงการสนับสนุน
คน คุณยายหวังดี

โครงการพัฒนา
ผู้สูงอายุ คน นุชอุทัยดี

โครงการสนับสนุน
คน หมับบ้านสีฉวี

เนียบฟ้าพร้อมใจ
ภรรยาไทยคนสวย
คน 800 ปี ดงวิทย

โครงการสนับสนุน
ผู้สูงอายุ คน แม่ใจปูด

โครงการพัฒนา
ผู้สูงอายุ Social Interest
คน Indivoun Paoeas

อำนาจการผลิตโดย : สำนักโฆษณา สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล ด.พิษณุโลก กทม. 10300

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

คำนำ

หนังสือชุดโครงการของรัฐบาล มีเป้าหมายให้เห็นเป็นนิยายภาพ เพื่อจูงใจให้คนทุกระดับรับทราบว่ารัฐบาลกำลังทำอะไร โดยที่สร้างให้มีเนื้อหาอ่านสนุก มีความชัดเจน มีการคัดเลือกตัวแสดงอย่างเหมาะสม อ่านได้ และอ่านง่าย ไม่ซับซ้อน บางเรื่องอาจมีการซ่อนปมปัญหา คล้ายการสร้างภาพยนตร์ อย่าเข้าใจผิดว่า “เป็นการอธิบายรายละเอียดของโครงการที่รัฐบาลได้กำหนดนโยบายไว้” ดังนั้นในบางบท บางตอน จึงเป็นเหมือนนิยาย มีทั้งผู้หลงผิด หลงถูก อดทน ทำตัวไม่สนใจกับกฎหมาย ไม่รับรู้กฎระเบียบ หรือไม่ยอมรับกับสังคมส่วนใหญ่ แต่ในตอนท้ายก็ได้แทรกคำอธิบายให้รู้ถึงเนื้อหาของโครงการเบื้องต้นและใครเป็นเจ้าของเรื่องรับผิดชอบ ซึ่งต่อไปนี่ไม่ว่าจะเป็น พ่อค้า-ประชาชน ตลอดจนข้าราชการ หรือบุคคลทุกวัย ทุกระดับ เมื่อพบกับปัญหาของตัวเอง ตรงกับนิยายเรื่องนี้ จะต้องปฏิบัติตัวอย่างไร ติดต่อกับหน่วยราชการใดและที่สำคัญคือติดต่อกับใครได้ทีไหน

*****

โครงการพักรักษาหนี้เกษตรกรรายย่อยเป็นเวลา 3 ปี จัดอยู่ในกลุ่มโครงการ “ลดภาระค่าใช้จ่าย เพิ่มรายได้ ขยายโอกาส” เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสหายใจ และมีแรงกาย แรงใจที่จะสร้างงานสร้างอาชีพต่อไปได้

โครงการนี้เคยถูกโจมตีว่า จะเป็นเหตุให้ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธกส.) จะอยู่ไม่ได้ หากเกษตรกรไม่ยอมจ่ายหนี้ที่มีอยู่

“หมู่บ้านนาหอม” เป็นอีกหมู่บ้านเป้าหมายที่ ธกส. เข้าไปทำการฟื้นฟู และพัฒนากลุ่มลูกค้าที่มีปัญหาการชำระหนี้ และใช้มาตรการจูงใจด้วยการงดปรับดอกเบี้ยเกษตรกรที่บางคนทั้งหมดกำลังใจจากการเป็นหนี้ได้แรงหนุนจากเพื่อนเกษตรกรร่วมกลุ่มทำให้มีโอกาสสร้างงานมากขึ้น จากการเรียนรู้เรื่องเทคโนโลยีและอาชีพเสริม โดยการเข้าร่วมโครงการและรับการอบรม ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการพัฒนาตนเอง - พัฒนาคุณภาพชีวิตและศักยภาพ - พัฒนาเกษตรกรผ่านการเรียนรู้ชุมชน - สร้างชุมชนให้เข้มแข็ง หรืออาชีพอื่นนอกจากการเกษตร โดยเฉพาะการจัดการทุนทรัพย์สิน บางคนนำเงินที่ได้มาไปค้าขาย เลี้ยงสุกร เพิ่มรายได้ให้กับตนเอง ครบสามปีเกษตรกรบางคนก็มีผลผลิตที่ขยายผลการผลิตมากกว่าปีที่ผ่านมา มีสุกรเต็มเล้า สามารถทำปุ๋ยหมักชีวภาพได้ด้วยตนเอง จากการเข้าร่วมโครงการฟื้นฟู

ที่สำคัญก็คือฝ่ายปฏิบัติการของ ธกส. ได้พยายามเกาะติดกับการฟื้นฟูอาชีพ และการสร้างวินัยการออมให้กับเกษตรกรกลุ่มนี้ด้วย ทำให้กลุ่มเกษตรกรออกจากการพักชำระหนี้ภายในเวลาเพียงแค่ 2 ปี และมีเงินออมมากขึ้น

*****

หมายเหตุ : สร้างจากโครงเรื่องจริง ตัวแสดงและสถานที่สมมุติ

โครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้ให้เกษตรกรรายย่อย ตอน...

ชีวิตนี้...ยังมีหวัง

ประเทศไทยได้ชื่อว่า
มีทรัพยากรทาง
ธรรมชาติที่สมบูรณ์
โดยเฉพาะในภาค
เกษตรกรรม ไม้ผล
พืชไร่และการกสิกรรม
เลี้ยงสัตว์ ภูมิประเทศ
และภูมิอากาศ
ล้วนเกื้อหนุนให้เกิด
ผลผลิตที่ดีทั้งสิ้น

เฮ้อ...ปีนี้เราก็คงไม่มีเงิน
เหลือเก็บเหมือนเดิม

ทำได้เท่าไรไม่พอใช้หนี้สักปี

ณ หมู่บ้านนาหอม

สวรรค์เอ๋ย! ช่วยให้ผลผลิต
ของข้า ขายได้เงินได้ทอง
พอมือเหลือมีเก็บบ้างเกิด...

รัฐบาลได้เห็นถึงปัญหาของเกษตรกรที่มี
หนี้สินต้องจ่ายทุกปี จึงได้ทำโครงการพัก
หนี้ให้แก่เกษตรกร เพื่อเป็นการทำเกษตร
กรรมไปลงทุนให้เกิดผลผลิตพอที่จะมีเงิน
เหลือใช้เหลือเก็บบ้าง

รัฐบาลต้องการให้เกษตรกรทุกคนได้นำเงินจากการขายผลผลิตไปทำทุนขยายงานต่อจึงอนุญาตให้ลูกหนี้ของธนาคารเพื่อการเกษตรพักชำระหนี้เป็นเวลา 3 ปี

หมู่บ้านนาหอมเป็นอีกหมู่บ้านหนึ่งที่เข้าไปทำการฟื้นฟูและพัฒนาในกลุ่มลูกค้าที่มีปัญหาการชำระหนี้

เราไม่ต้องใช้หนี้เลยหรือคะ..?

ใช่ครับ...ในช่วงเวลาสามปีนับจากนี้ คุณจะไม่ต้องใช้หนี้ และไม่ต้องส่งดอกเบี้ยให้กับธนาคารเลย

ถ้าฉันดี เราจะได้มีเงินเหลือไปทำอย่างอื่น

พวกที่ได้พักหนี้ จะต้องมีหนี้กับธนาคารไม่เกินหนึ่งแสนบาทนะครับ...

ครบสามปีแล้วจ่ายหนี้พร้อมดอกเบี้ยทั้งสามปีเลยใช่ไหมครับ..?

...ช่วงสามปีที่พักหนี้ จะไม่มีกรคิดดอกเบี้ยครับ

ดี ดี ข้าจะได้มีเงิน ไปแต่งงานอีกสักที

ไม่ต้องจ่ายหนี้สามปี ชั้นจะเอาเงินไปลงทุนขยายไร่มะเขือเทศ

ชั้นจะเอาเงินไปซื้อของเข้าร้าน

ปีนี้ไม่ต้องใช้หนี้ ทำให้เรามีมะเขือเทศเพิ่มขึ้นอีกหลายไร่

เมื่อสิ้นฤดูเก็บเกี่ยว เงินที่มีอยู่ ถูกนำไปพัฒนาผลผลิตในไร่ให้มีปริมาณมากขึ้น

เก็บเกี่ยวคราวหน้าเราจะต้องมีเงินเหลือเก็บมากกว่าปีนี้นั่นเอง

คนไม่มีหนี้มัน
สบายใจจริงๆ นะ

ทำให้เรามีกำลังใจขยันทำงานขึ้นอีก
ตั้งเยอะ แบบนี้มันค่อยๆ หายเหนื่อยหน่อย

หลายคนนำเงิน
จากการพัก
ชำระหนี้ไป
ทำธุรกิจค้าขาย

ตอนนี้ของในร้านมีมากเลยนะ

ก็พอมีทุนเหลือเก็บบ้าง จึง
ต้องขยายสินค้าให้มันมากขึ้น

ดีนะทำให้มีโอกาสเลือก
ซื้อสินค้าได้มากขึ้นด้วย

ก็ต้องชมรัฐบาลเขาล่ะ ที่ยอม
ให้เราพักการชำระหนี้

เจ้าหน้าที่ ออกสำรวจพบปะกับบรรดาลูกหนี้

เป็นไงผลผลิตปีนี้..?

ได้เงินจากการพักชำระหนี้ อีฉันก็ได้
มะเขือเทศเพิ่มขึ้นมาอีกสิบไร่คะ

ชาวบ้านเรียนรู้เรื่องเทคโนโลยีเพื่อการเกษตร

เครื่องสูบน้ำนี้ก็ได้อมาจากเงิน
พักชำระหนี้เหมือนกันคะ

คราวนี้ก็สบายขึ้นทั้งแรงงาน
และความสะอาดนะคะ

ยายแม่ัน ปีนีแกมีเงิน
เหลือเก็บเท่าไรละ

ก็พอขยายไรได้อีก
สักสิบไร่แหละวะ...

ข้าว่า จะเจียดเงินบาง
ส่วนไปเลี้ยงหมูสักเล้า

โชคเรชาติที่ปิ่นมะเขือมีราคา
แพงเลยได้เงินเพิ่มอีกเยอะ

จันคำนวณแล้วว่า
เงินที่จะเก็บเอาไว้ใช้นี้
คงพอจะซื้อหมูมาเลี้ยง
ได้สักห้าตัวก่อน

แกคิดจะเลี้ยงหมู แล้วไม่
กลัวเหนียวเพิ่มขึ้นหรือวะ ?

น้ำขุ่นให้รีบดัก...แกไม่เคยได้อินค่าน้ำหรือไง

แกพูดอย่างนี้
มันก็ถูกของแก

โอกาสไม่ได้มีให้กับเรา
บ่อยๆ นะแกอย่าลืม...

ถ้ารัฐบาลเขาไม่คิดจะ
ช่วยพวกเรา ป่านนี้เราก็คง
ทำงานเก็บเงินใช้นี้
เขาไปจนตาย

เราจะสู้เมื่อเราได้
โอกาสมาถึงตัวแล้ว

เราจะสู้เพื่อปลดหนี้
ออกจากชีวิตของเรา

โอกาสไม่ได้มีบ่อยๆ สำหรับผู้ด้อยโอกาส
แต่เมื่อมันมาถึงพวกเขาทุกคนต่างมุ่งมั่นที่
จะฉวยโอกาสนั้นสร้างอนาคตให้แก่ตัวเอง

รู้จักการจัดการ และ
ประหยัดพลังงาน

ฉันคงต้องพักใช้งานแกสักระยะนะ
เพราะฉันจะประหยัดเงินค่าน้ำมัน

แล้วนางก็ใช้วิธีการเดิมเพื่อเป็นการประหยัด
ต้นทุนการทำไร่มะเขือเทศ โดยเริ่มจากใช้
บัวรดน้ำฝัก แทนการใช้เครื่องสูบน้ำ

ถ้าเราใช้วิธีนี้ไปเรื่อยๆ เราก็เหนื่อยเพิ่มขึ้น เพราะไร่
มะเขือเทศเรามันขนาดใหญ่ จะใช้วิธีนี้เราจะไหวหรือ...!!

แต่ เอ๊ะ! มันน่าจะไหวสิ เราทำแบบนี้ต่อไป
อีกไม่นานเกินรอ เราก็จะพ้นจากหนี้สิน
จากนั้นเราก็จะสบาย เพราะเราไม่มีหนี้
ทำได้เท่าไรก็เป็นของเราทั้งนั้น

หลังชาวบ้านหันกลับไปใช้วิธีการเดิม
ในการลดต้นทุนทางการเกษตรทำให้
กำไรเพิ่มมากขึ้น จนสามารถขยาย
พื้นที่การเกษตรออกไปได้อีก

ส่วนชาวนา บ้านที่ปลูกสวนมะพร้าว
ก็หันกลับมาใช้วิธีเดิมอีก เพื่อเป็น
การลดต้นทุนการผลิต จากที่ต้อง
จ้างแรงงานก็ทำด้วยตัวเอง

การใช้วิธีการดั้งเดิม ทำให้มีรายได้เพิ่มขึ้น
ขยายพื้นที่พืชสวน ไร่ นา ออกไปได้อีก
จากปลูกเพียงมะพร้าวก็ปลูกพืชชนิดอื่น
เพิ่มขึ้น สร้างรายได้เป็นกอบเป็นกำ

นอกจากการค้าขายแล้ว นางก็นำเงินบางส่วนมาเลี้ยงหมูเป็นการเสริมรายได้ให้กับตนเอง

เป็นไงบ้างครับหลังจากพักชำระหนี้กับ ธกส.แล้ว

ดีค่ะ นอกจากทำให้พวกเราได้เก็บทุนไว้เองแล้ว ยังทำให้พวกเราเริ่มกำลังใจเพิ่มขึ้นอีกด้วย

ถ้าเป็นเมื่อก่อนพวกเราทำงานได้เท่าไรก็ต้องเอาไปใช้หนี้หมด สิ้นฤดูเก็บเกี่ยวที่ไร ก็เหลือแต่ร่องรอยที่เคยไถหว่าน

แต่วันนี้ทำให้ภูมิใจกับเงินที่ได้ แม้จะไม่มากมาย แต่เราก็ดีใจที่เราได้มีเงินเป็นของเราเอง

ที่ไร่มะเขือเทศ... เจ้าหน้าที่ได้ออกเยี่ยมเกษตรกรที่พักชำระหนี้ เพื่อตรวจดูผลการทำงาน หลังได้พักชำระหนี้กับ ธกส.

เป็นอย่างไรบ้างครับ ผลผลิตดีไหมครับ

ดีค่ะ...ฉันเอาตะไคร้หอมมาปลูกกันแมลงประหยัดต้นทุนและใช้ปุ๋ยหมักชีวภาพ

ต่อไปนี่เกษตรกรคงไม่มีหนี้สินอีกแล้วนะ...!!
นี่ละครับคือจุดประสงค์ที่รัฐบาลต้องการ และ
สร้างโครงการพักชำระหนี้เกษตรกรขึ้นมา

ค่ะ... โชคดีนะค่ะที่รัฐบาลให้โอกาสคนยากคนจนได้ลืมตาอ้าปากได้บ้าง ไม่อย่างนั้น
คงต้องเป็นหนี้ไปตลอดชาติแน่ เราไม่เคยมีเงินเก็บเป็นของตัวเอง และไม่เคยได้ใช้
เงินที่มาจากหยาดเหงื่อของตัวเองเลยค่ะ มีแต่เงินกู้เท่านั้น ถ้าไม่ได้พักชำระหนี้
ตอนนี้คงต้องเดือดร้อนออกไปหาเงินกู้ธนาคารมาใช้จ่ายและใช้หนี้อีกด้วยนะค่ะ

เป็นอย่างไรบ้างครับ ราคาดีมัย...มะพร้าว

ครับ ใช้มูลสัตว์ใส่แทนปุ๋ยเคมี...ตอนแรกก็แค่
ต้องการลดต้นทุนนะครับ...แต่พอใช้เข้าไปแล้ว
ให้ผลผลิตดีกว่าปุ๋ยเคมีเยอะ...ผมก็เลยใช้มา
โดยตลอด มันมีกำลังใจในการทำงานนะ

ดีครับ นี่ก็มีแม่ค้าขายขนม...ขาย
ข้าวแกงที่ตลาดสั่งมาอีกหลายเจ้า

หมมเดียวนี้อะไร ๆ ก็ประหยัด
ลดต้นทุนไปเสียทุกอย่างเลยนะ

ใช้วิธีนี้แล้วมันมีโอกาสให้เห็น
เงินของตัวเองก็มีกำลังใจอะ

เงินเดียวข้าประหยัดต้นทุนการเดินทาง ขออาศัย
รถเข็นมะพร้าวของเอ็งไปชุมนุมด้วยคนนะ

เป็นไงบ้างครับ สามปีผ่านไป

เป็นไงบ้างหมูของแก..?

หมม...ตอนนี้ออกลูกใหม่เต็มแล้วเลย...
มะเขือเทศแก่ล่ะ...เอามาให้ฉันช่วยขายบ้างก็ได้นะ

มะเขือเทศ...ข้า ลูกโต ราคาดี ปีนี้เก็บเงินได้
มากกว่าปีที่แล้ว เพราะฉันประหยัดต้นทุน

มีน้ำล่ะ ยืมหน้าบ้านมาแต่ไกลเลยนะ

เจ้าหน้าที่พอจะมีวิธีทำปุ๋ย
หมักชีวภาพไหมครับ
ผมจะทำไปใช้กับสวนผมบ้าง

มีครับ

แกเอาขี้หมูของฉันไปทำปุ๋ย
ดูใหม่ ใช้ได้นะจะบอกให้

โครงการปราบปรามยาเสพติด สร้างจากเรื่องจริง ตอน...

หมู่บ้านสีขาว

หนังสือเพื่อความเข้าใจในโครงการของรัฐบาลและเสริมสร้างการรักการอ่าน

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

แม้ประเทศไทยจะอุดมสมบูรณ์ไปด้วยทรัพยากรธรรมชาติ แต่เพราะเกษตรกรไม่มีทุนเป็นของตนเอง ต้องไปกู้เงินมาจากที่อื่น ทั้งในและนอกระบบ ทำให้เกษตรกรที่มีหนี้สินเหล่านี้ทำงานไปทุกวันเหมือนเป็นการทำงานใช้หนี้ไม่มีทรัพย์สินเหลือเก็บเอาไว้เพื่อส่งเสริมและพัฒนาให้งานมีประสิทธิภาพมากขึ้นเกษตรกรของไทยจึงขาดทั้งความหวังและกำลังใจในการทำงาน ทุกคนอยู่ไปอย่างไรจิตวิญญาณ

จากปัญหาดังกล่าว คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติเมื่อวันที่ 20 มีนาคม 2544 เห็นชอบโครงการพักชำระหนี้และลดภาระหนี้แก่เกษตรกรรายย่อยผ่านระบบธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร โดยมีโครงการฟื้นฟูอาชีพเกษตรกรหลัก พักการชำระหนี้ผ่านกรมส่งเสริมการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

โครงการนี้มีเป้าหมายพักชำระหนี้ให้แก่เกษตรกรที่มีหนี้สินไม่เกินหนึ่งแสนบาท ไม่ต้องชำระหนี้และดอกเบี้ยเป็นเวลาสามปีเพื่อให้เกษตรกรได้นำเงินที่จะต้องนำไปใช้หนี้ เอาไปเพิ่มผลผลิตเพื่อให้เกิดเนื้องานมากยิ่งขึ้น ผลจากการที่มีเงินเหลือเก็บที่ไม่ต้องชำระหนี้เป็นเวลาสามปี

เกษตรกรจึงมีความหวังมีกำลังใจในการทำงาน เป็นผลทำให้เกษตรกรที่ไม่เคยมีเงินเก็บเป็นของตนเองเลยกลายเป็นคนที่มีเงินเก็บและมีกำลังใจในการทำงานเพิ่มมากขึ้น ทำให้ความยากจนที่เคยมีอยู่ ถูกขจัดลงไปอย่างทันตาเห็น
ติดต่อก...

สำนักงานใหญ่ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร
เลขที่ 469 ถนนนครสวรรค์ เขตดุสิต กรุงเทพมหานคร 10300
โทร. (662) 280-0180, 281-7355
โทรสาร (662) 280-0442, 281-6164, 280-5320

*****

ที่ปรึกษา : นายแพทย์พรหมินทร์ เลิศสุริย์เดช • พลโท ปรีชา วรณรัตน์ • ดร.เอนก เพิ่มวงศ์เสนีย์
ดำเนินงาน : พลโท ธีรวัฒน์ ทิพย์จันทร์ • บรรณาธิการบริหาร : ชนิตร์ ภูกาญจน์ • ประจํากองบรรณาธิการ : กิตติพงศ์ บุญยั้ง • วราภรณ์ พุทธิยาวัฒน์ • วไลพร กัลลัตตาวาลา • พัชรภาพ ขวัญเจริญทรัพย์ • ฝ่ายภาพ : วันสันต์ • ฝ่ายข้อมูล : ศุภนทร์ เขียวใบงาม • น.ต.หญิง ชนิษฐา ชำนาญค้า • สรเดช อินทร์ภิรมย์ • อัญญาวัฒน์ จันทร์สำราญ • ฝ่ายบทประพันธ์ : อาร์ม สีทอง • บรรณาธิการฝ่ายศิลป์ : อำนาง ทิพย์จันทร์ • ฝ่ายศิลป์ : เอ อยุธยา • ใจัก พิษณุโลก • แยกสี : กราฟฟิค ปรีนติง • พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์จุปิตส์ • จัดสร้างโดย : ศูนย์ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกความเป็นไทย
• อำนวยการผลิต : สำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล ถนนพิษณุโลก กทม. 10300

โครงการปราบปรามยาเสพติด
สร้างจากเบื้องจริง ตอน...
หมู่บ้านสีขาว

โครงการปราบปรามยาเสพติด
สร้างจากเบื้องจริง ตอน...
หญิงชายสองนคร

โครงการปราบปรามยาเสพติด
สร้างจากเบื้องจริง ตอน...
สาวกไม่เอาเสียง

โครงการปราบปรามยาเสพติด
สร้างจากเบื้องจริง ตอน...
ผู้เสียใจ

โครงการปราบปรามยาเสพติด

สำนักงาน ป.ป.ส. เป็นหน่วยงานกลางในการประสานงานด้านกาปราบปราม ได้ประสานและร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมตำรวจ กรมศุลกากร หน่วยงานของกองทัพ และสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นต้น โดยมุ่งเน้นการพัฒนามาตรการการปราบปรามให้ทันต่อเหตุการณ์และเป็นศูนย์กลางด้านการข่าวยาเสพติดของประเทศ

รับแจ้งเบาะแสยาเสพติด

ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดในประเทศไทยนับวันยิ่งทวีความรุนแรง ดังนั้น เพื่อประโยชน์ในการปราบปรามยาเสพติด หากผู้ใดทราบเบาะแสแหล่งผลิต แหล่งซื้อ-ขาย แหล่งจำหน่ายอุปกรณ์การผลิตและเคมีภัณฑ์ที่เป็นสารตั้งต้นในการผลิตยาเสพติด

โปรดแจ้ง :

กองบัญชาการตำรวจปราบปรามยาเสพติด

88 ม.3 ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงตลาดบางเขน เขตหลักสี่ กทม. 10210 โทร. 02-5218012-8

email address : tanongsak@police.go.th

โครงการปราบปรามยาเสพติด
สร้างจากเบื้องจริง ตอน...
คืนลมเจ้าพิภ

โครงการปราบปรามยาเสพติด
สร้างจากเบื้องจริง ตอน...
รักที่ไม่ใช่รัก

โครงการปราบปรามยาเสพติด
สร้างจากเบื้องจริง ตอน...
ฟ้าสีทอง

โครงการปราบปรามยาเสพติด
สร้างจากเบื้องจริง ตอน...
คุณชายปั้งสี

โครงการปราบปรามยาเสพติด
สร้างจากเบื้องจริง ตอน...
เขมตจางค์พิภ

โครงการปราบปรามยาเสพติด
สร้างจากเบื้องจริง ตอน...
หมู่บ้านสีขาว

โครงการปราบปรามยาเสพติด
สร้างจากเบื้องจริง ตอน...
รักดี... ไม่ใช่รัก

โครงการปราบปรามยาเสพติด
สร้างจากเบื้องจริง ตอน...
รักดี... ไม่ใช่รัก

โครงการปราบปรามยาเสพติด
สร้างจากเบื้องจริง ตอน...
บ้านพี่... ไม่ใช่บ้าน

อำนาจการผลิตโดย : สำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล ถ.พิษณุโลก กทม. 10300

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

คำนำ

หนังสือชุดโครงการของรัฐบาลมีเป้าหมายให้เห็นเป็นนิยายภาพ **เพื่อจูงใจให้คนทุกระดับรับทราบว่รัฐบาลกำลังทำอะไร** โดยที่สร้างให้มีเนื้อหาอ่านสนุก มีความชัดเจน มีการคัดเลือกตัวแสดงอย่างเหมาะสม **อ่านได้ และอ่านง่าย ไม่ซับซ้อน** บางเรื่องอาจมีการซ่อนปมปัญหา คล้ายการสร้างภาพยนตร์ อย่าเข้าใจผิดว่า **“เป็นการอธิบายรายละเอียดของโครงการที่รัฐบาลได้กำหนดนโยบายไว้”** ดังนั้นในบางบท บางตอนจึงเป็นเหมือนนิยาย มีทั้งผู้หลงผิด-หลงถูก อวดเก่ง ทำตัวไม่สนใจกับกฎหมาย ไม่รับรู้กฎระเบียบ หรือไม่ยอมรับกับสังคมส่วนใหญ่ **แต่ในตอนท้ายก็ได้แทรกคำอธิบายให้รู้ถึงเนื้อหาของโครงการเบื้องต้นและใครเป็นเจ้าของเรื่องรับผิดชอบ** ซึ่งต่อไปนี่ไม่ว่าจะเป็น พ่อค้า-ประชาชน ตลอดจนข้าราชการ หรือบุคคลทุกวัย ทุกระดับ เมื่อพบกับปัญหาของตัวเองตรงกับนิยายเรื่องนี้ จะต้องปฏิบัติตัวอย่างไร ติดต่อกับหน่วยราชการใด และที่สำคัญคือติดต่อได้ที่ไหน

*****

ทันทีที่รัฐบาลประกาศ **นโยบายปราบปรามยาเสพติด** คนในสังคมต่างมีความคิดเห็นแตกต่างกันออกไป มีทั้งเชื่อ ไม่เชื่อ และไม่แน่ใจ กลายเป็นเสียงสนทนากันอย่างอีกทีก็ภายในชุมชน ซึ่งแน่นอนว่าเสียงวิพากษ์วิจารณ์กันก็มีนั่น มีทั้งผู้ฝึกโยยาเสพติดและผู้บริสุทธิ์ที่ไม่ต้องการเห็นยาเสพติดระบอบอย่างน่ากลัวเหมือนในหลายชุมชนเวลานี้ **หมู่บ้านระหงทอง** ก็ไม่แตกต่างไปจากหมู่บ้านอื่นๆ ที่ชาวบ้านกำลังจับตามองกัน ว่านโยบายปราบปรามยาเสพติดของรัฐบาลในครั้งนี้จะจริงจังแค่ไหน

ผู้ใหญ่ระหง ผู้นำของชุมชน แสดงตนขานรับนโยบายของรัฐบาลทันที เพราะไม่ต้องการให้หมู่บ้านของตนมียาเสพติดมาคอยทำลายอนาคตของคนในหมู่บ้าน เขาประกาศตั้ง **“หน่วยอาสาปราบปรามยาเสพติด”** โดยมีเป้าหมายรองรับงานของภาครัฐท่ามกลางความไม่มั่นใจของลูกบ้านว่าผู้ใหญ่จะมีน้ำยามาสู้กับพวกค้ายาเสพติดได้อย่างไร จากความร่วมมือให้การสนับสนุนอย่างจริงจังของภาครัฐที่เห็นความตั้งใจจริงของผู้นำหมู่บ้านระหงทอง จึงทำให้เหล่าอาสาสมัครมีความพร้อมทั้งด้านกำลังคนและกำลังอาวุธ ทำให้หน่วยอาสาปราบปรามยาเสพติดดำเนินการไปได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการกวาดล้างพวกค้ายาเสพติดได้ทั้งหมด และพวกที่ฝึกฝึก็เข้ามามอบตัวให้กับทางการ จนทำให้หมู่บ้านระหงทองสิ้นเชื้อจากยาเสพติด โดยมีความสะอาดทั้งคนและสะอาดทั้งบ้าน กลายเป็นหมู่บ้านสีขาว และอยู่กันอย่างมีความสุข

*****

หมายเหตุ : สร้างจากโครงเรื่องจริง ตัวแสดงและสถานที่สมมุติ

รัฐบาลจะปราบยาเสพติดอย่างจริงจัง

โครงการปราบปรามยาเสพติด สร้างจากเรื่องจริง ตอน....

หมู่บ้านสีขาว

จะเป็นไปได้ยังไง

เดี๋ยวก็เหมือนรัฐบาลอื่น ๆ อีกนั่นแหละ

หาเสียงหรือเปล่า

พี่น้องชาวหมู่บ้านระหงทอง มาประชุมกันหน่อย

ทุกคนคงรู้แล้วว่า รัฐบาลเขามีนโยบายจะปราบปรามยาเสพติดอย่างจริงจัง เพื่อให้ยาเสพติดหมดไปจากสังคม

ทำได้ก็ดีซิ ผู้ใหญ่

ชั้นสนับสนุนเต็มที่เลย

ตอนนี้หมู่บ้านของเรา ยาเสพติดกำลังจะระบาดเหมือนกัน

เพื่อให้ยาบ้าหมดไปจากบ้านของเรา ถ้าใครรู้ก็มาบอกกับผมได้ ผมจะได้แจ้งให้ทางการเขารู้

หากเราบอกผู้ใหญ่แล้ว เราก็ถูกเขาฆ่าตายใช้ไหมผู้ใหญ่

ใครจะรับรองความปลอดภัยให้กับเราเล่าผู้ใหญ่

ฉันว่าผู้ใหญ่จัดการเองดีกว่ามั้งอย่าให้เราเข้าไปยุ่งด้วยเลย

ลูกผมยังเล็ก เมียผมยังสาวอยู่เลยนะผู้ใหญ่

เอาอย่างนี้ดีกว่า ผมจะ
ตั้งอาสาสมัครขึ้นมา

ผู้ใหญ่ครับ ขอถามผู้ใหญ่หน่อยครับ
อาสาจะเอาอะไรไปสู้กับพวกยาบ้าครับ

และอาสาสมัครจะไม่
เสี่ยงหรือครับผู้ใหญ่

เรื่องนี้ไม่ต้องห่วง...ผมต้องรายงานไป
ทางจังหวัด แล้วก็รายงานไปทาง
รัฐบาลเพื่อขอการสนับสนุนด้วย

ผมอยากขออาสาสมัครจาก
พวกเรา ใครจะอาสายกมือขึ้น

ผมอาสาครับ

ผมด้วย

ผมเป็นอาสาแล้ว
จะมีปืนไหมครับ

สู้กับผู้ร้ายได้จริงนะครับ

เอาล่ะ...เรื่องรายละเอียด ขอให้ผมกลับมาจาก
อำเภอก่อน แล้วค่อยมาคุยประชุมกันอีกที

อาสาสมัครของหมู่บ้านก็เป็นรูปเป็นร่างขึ้นมา โดย
ได้รับความร่วมมือจากทางรัฐบาล...ส่งเจ้าหน้าที่มา
ดูแลรับผิดชอบการทำงานของหน่วยอาสา

เราจะทำชุมชน
ของเราให้สะอาด

เราจะทำคนของ
เราให้สะอาด

เราจะร่วมมือเป็น
น้ำหนึ่งใจเดียวกัน

การลาดตระเวนเริ่มต้นขึ้น
จากการไปตรวจตราสถานที่

คราวนี้ส่งสัยรัฐบาลเอาจริงวะ

หนังสือพิมพ์มีเรื่องปราบ
ยาเสพติดลงทุกวันเลย

มันจะหมดได้จริงหรือว่า

จริงซีเองไม่เห็นหรือ
เข้าไปตระเวนทุกวัน

เจออะไรบ้าง
หรือเปล่านั้น

ท่านอาสาอย่าท้อชะก่อนละ

ทางด้านเองเป็นอย่างไรบ้างวะ

ต้องระวังตัวหน่อยมันออกตรวจถี่จริง

เราคงต้องหยุดไป
ก่อนใช้ไหมเนีย!

ก็แค่วันสองวัน

พวกซีใหม่หมาหอมก็อย่างนี้แหละ
พอเจ้านายสั่งมาก็ทำกันที เอาเดอะ
อีกอาทิตย์สองอาทิตย์ก็หยุดหายหัวไปหมด

ตอนนั้นเราค่อยใส่หัวออกมาใช้ไหมที

การลาดตระเวนของหน่วยอาสา
ยังคงทำกันอย่างต่อเนื่องเข้มแข็ง

บ้านเป้าหมายที่เราเล็งเอาไว้ตอนนี้
มันซึกจะเริ่มเคลื่อนไหวแล้วนะ

ใช่...มันหยุดอยู่ไม่นานหรอก...
มันต้องมาขายของมันอีกแน่ๆ

เราจะไปไหนกันก่อนเนีย?

ไปทางป่าละเมาะดีกว่า ผมสังหรณ์ใจ
ว่ามันน่าจะมီးอะไรเคลื่อนไหวอยู่ที่นั่น

ดำไว้ย..!
อยู่บ้านหรือป่าวะ !

ถ้าเอ็งปอดก็หยุดสักพักก็ได้วะ

ทางด้านผู้ใหญ่พยายาม
จะใช้จิตวิทยามวลชน

ที่จริงข้าอยากให้อีงเปลี่ยน
ใจมากกว่าจับเอ็ง...บอกตรงๆ

เออคำ...แถวบ้านเอ็งตอนนี้ยังมี
พวกยาบ้ามาขายอีกหรือเปล่าวะ

ระยะนี้ฉันไม่เห็น
เลยนะผู้ใหญ่

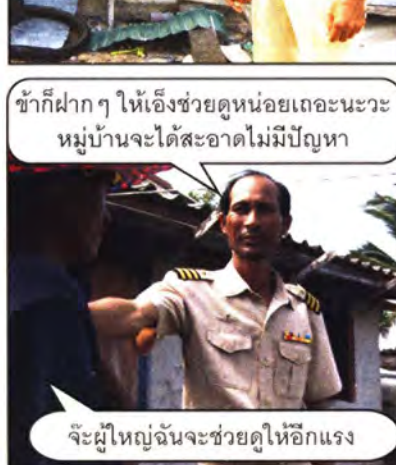
เราช่วยกันสอดส่องแบบนี้เอ็งคิดว่าพวก
มันจะกล้าออกมาอีกไหมวะเนี่ย...

ราชการเอาจริงเอาจังกันอย่างนี้ เป็นฉัน
ก็คงไม่กล้าไผ่ล่อออกมาหรอกผู้ใหญ่

การทำงานทุกอย่าง
ถ้าเจ้าหน้าที่เอาจริง
เอาจัง...ฉันว่าผู้ร้าย
มันคงต้องหมดไป
...ผู้ใหญ่ว่าไหม ?

ก็จริงอย่างที่
เอ็งพูดละ คำ

ข้าก็ฝากๆ ให้เอ็งช่วยดูหน่อยเถอะนะวะ
หมู่บ้านจะได้สะอาดไม่มีปัญหา

จะผู้ใหญ่ฉันจะช่วยดูให้อีกแรง

ถ้าฉันช่วยบ้านเมืองได้ฉันก็ยินดีช่วยจ๊ะ

ข้ารู้ว่าส่วนเล็กๆ ของเจ็งจะเป็นคนดี

เจ็งมีอะไรหนักใจก็มาหาข้าได้ ข้าอยู่ข้างเจ็ง

ขอใจจะผู้ใหญ่

ตอนนี้บ้านเราสงบขึ้นเยอะใช่ไหม...?

ต้องชมเชยพวกลาดตระเวนของผู้ใหญ่ล่ะ

มันจะสงบอีกนานไหม ลุงผู้ใหญ่

กลุ่มอาสาสมัครยังคงทำหน้าที่ตรวจค้น
ยานพาหนะที่ต้องสงสัยบนท้องถนน

เฮ้ย... มันเล่นปิดถนนตรวจ
เชียวหรอวะเนี่ย...!!

มียิ่งกันเหมือนกัน แต่เป็นพวก
ค้ายา มันฆ่าตัดตอนกันเอง

ดี สมน้ำหน้า
ให้มันตายกัน
ให้หมด

ไอพวกค้ายา มันหักหลังกันตลอดเลยนะ

ยังงั้นข้าก็ขอขอบใจพวกเราทุกคน
นะที่ช่วยสอดส่อง เป็นหูเป็นตาให้
อย่างนี้ค่อยสบายใจหน่อย...

ผู้ใหญ่เรียกประชุมกลุ่มอาสาสมัคร

ทางจังหวัดแจ้งมาว่า
ขอให้พวกเราเตรียมพร้อม

สายบอกว่าพวกมันกำลัง
เข้าตาจน เพราะขายยาไม่ได้เลย

เชื่อว่าอีกสองวันนี้มันจะต้องออก
ปฏิบัติการแน่ คงต้องพร้อม

มันจะทำยังไง ผู้ใหญ่รู้ไหม ?

ให้มันออกมาเถอะผู้ใหญ่
เราพร้อมอยู่แล้ว

ผมเห็นด้วย จูโจมมันเลยดีกว่า

หรือเราจะจูโจมกัน
เลยดีไหมผู้ใหญ่

ทางด้านนายเขียว

เราคงต้องยอมเสี่ยง
เอายาออกขายแล้วล่ะ

เรามีหลักฐานไม่พอที่จะจูโจมมัน
ต้องใจเย็น ให้มันไหลออกมาเอง

ฉันว่าเรามอบตัว
ไม่ดีกว่าเหรอ !

มันสายไปแล้ว...เอ็งไม่ได้ข่าว
เขามาตัดตอนกันหรือ

พรงนี้ข้าจะแอบไปดู
ลาดเลา แล้วเรา
จะเริ่มงานกันเลย

เข้าวันรุ่งขึ้น

ทางสะดวก

อย่างนี้ทางสะดวกแน่ ๆ

ข้าไปดูมาแล้ว
ทางสะดวกแน่

ขอให้จริงเถอะ

ไม่ต้องห่วงข้ารับรองได้

แต่ข้าหวัง ๆ นะพี่เขียว

ส่วนนายดำเข้ามาบดัวและกลับเนื้อกลับตัว เป็นคนดีของชุมชนต่อไป

หมู่บ้านระหองระแหงได้กลายเป็นหมู่บ้านสะอาดและคนสะอาด ตามนโยบายที่รัฐบาลอยากให้เป็น

พวกเราพร้อมที่จะรับใช้
ประเทศชาติ ครับผม

ปัญหาการปราบปรามยาเสพติด เป็นปัญหาใหญ่
ของชาติ ที่คนในชาติต้องร่วมมือ เป็นหูเป็นตา

จบ

การดำเนินงานด้านปราบปรามยาเสพติด

สำนักงาน ป.ป.ส. เป็นหน่วยงานกลางในการประสานงานด้านการปราบปราม ได้ประสานและร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น กรมตำรวจ กรมศุลกากร หน่วยงานของกองทัพ และสำนักงานอัยการสูงสุด เป็นต้น โดยมุ่งเน้นการพัฒนามาตรการการปราบปรามให้ทันต่อเหตุการณ์ และเป็นศูนย์กลางด้านการข่าวยาเสพติดของประเทศ

ในการปราบปรามได้ดำเนินการปราบปรามแหล่งผลิต การลักลอบปลูก สกัดกั้นการนำเข้าสารเคมีที่ใช้ในการผลิต ตลอดจนเร่งรัดปราบปรามการแพร่ระบาดภายในประเทศ การลักลอบลำเลียงยาเสพติดเข้ามาในประเทศ ออกนอกประเทศ โดยให้ความร่วมมือและประสานงานกับประเทศต่างๆ ในรูปแบบของการแลกเปลี่ยนข่าวสารข้อมูลและปฏิบัติการร่วมกัน และเพื่อให้การปราบปรามสัมฤทธิ์ผลยิ่งขึ้น ก็ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนากฎหมาย และวิธีการสืบสวนให้จับกุมได้ถึงตัวการสำคัญหรือนายทุน และขจัดฐานทางการเงิน และทรัพย์สินที่ใช้เป็นแหล่งสนับสนุนการค้ายาเสพติด นอกเหนือไปจากการดำเนินคดียาเสพติด การตรวจพิสูจน์ยาเสพติดและการจ่ายเงินสินบนรางวัลคดียาเสพติด

รับแจ้งเบาะแสยาเสพติด

- กรุงเทพฯ : สำนักงานปราบปรามยาเสพติด สำนักงาน ป.ป.ส. ที่อยู่ เลขที่ 5 ถนนดินแดง แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400 โทร. 0-2247-0901-19 ต่อ 1701 , 0-2245-9414
- ภาคกลาง : ณ สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาคกลาง เลขที่ 213 อาคารทุ่งสองห้อง ซ.วิภาวดี 25 ถนนวิภาวดี-รังสิต แขวงตลาดบางเขน เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210 โทร. 0-2588-5037-9
- ภาคเหนือ : ณ สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาคเหนือ บริเวณศูนย์ราชการจังหวัดเชียงใหม่ ถนนโชตนา อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 50300 โทร. 0-5321-1796-7, 0-5321-2028
- ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ : ณ สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตรงข้ามที่ทำการป่าไม้เขต ถนนหน้าศูนย์ราชการ อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น 40000 โทร. 0-4324-1029, 0-4324-6791
- ภาคใต้ : ณ สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติดภาคใต้ 434 ถนนโทรบุรี อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000 โทร. 0-7431-2088, 0-7431-2515 หรือแจ้งเบาะแสที่บ้านพิษณุโลก หรือแจ้งศูนย์บริการประชาชน หรือว่าแจ้งออนไลน์ที่ <http://dais.oncb.go.th/>

*****

- ที่ปรึกษา : นายแพทย์พรหมินทร์ เลิศสุริย์เดช • พลโท ปรีชา วรรณรัตน์ • ดร. เอนก เพิ่มวงศ์เสนีย์
- ดำเนินงาน : พลโท ธันวาคม ทิพย์จันทร์ • บรรณาธิการบริหาร : ชนิตร์ ฎุกาญจน์ • ประจำกองบรรณาธิการ : กิตติพงศ์ บุญยั้ง • วราภรณ์ พุทธิยาวัฒน์ • วไลพร กัลลัตตาวาลา • พัทธพร ชวีญเจริญทรัพย์ • ฝ่ายภาพ : วรรณธ์ • ฝ่ายข้อมูล : คชนทร เขียวใบงาม • น.ต.หญิง ชนิษฐา ชำนาญคำ • สรเดช อินทร์ภิรมย์ • อัญญาวัฒน์ จันทร์สำราญ • ฝ่ายบทประพันธ์ : อาร์ม สีทอง • บรรณาธิการฝ่ายศิลป์ : อำนาจ ทิพย์จันทร์ • ฝ่ายศิลป์ : เอ อยุธยา • โจ๊ก พิษณุโลก • แยกสี : กราฟฟิค ปรีนตั้ง • พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์จุปิตัส • จัดสร้างโดย : ศูนย์ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกความเป็นไทย
- **อำนวยความสะดวก** : สำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล ถนนพิษณุโลก กทม. 10300

โครงการปราบผู้มีอิทธิพล สร้างจากเรื่องจริง ตอน...

๒ สิ้นลายเจ้าพ่อ

หนังสือเพื่อความเข้าใจในโครงการของรัฐบาลและเสริมสร้างการรักการอ่าน

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

โครงการปราบผู้มีอิทธิพล
สร้างจากเรื่องจริง ตอน...
คืนสายเจ้าพ่อ

เดือนร้อนจากผู้มีอิทธิพล
สามารถส่งเรื่องร้องเรียนได้ที่

1. ส่งจดหมายถึง ศูนย์บริการประชาชน
ทำเนียบรัฐบาล เลขที่ 1 ถนนพหลโยธิน
เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
หรือ บ้านพหลโยธิน เลขที่ 428 ถนน
พหลโยธิน เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
2. สายด่วน 1376
3. โทรสาร 0-2281-4358
4. เข้าไปใน www.rakang.thaigov.go.th
5. ส่ง E-mail ไปที่ rakang@opm.go.th

โครงการปราบผู้มีอิทธิพล
โดย พล.ต.อ.สุรเชษฐ์
ชูชู

โครงการปราบผู้มีอิทธิพล
โดย พล.ต.อ.สุรเชษฐ์
ชูชู

โครงการปราบผู้มีอิทธิพล
โดย พล.ต.อ.สุรเชษฐ์
ชูชู

โครงการปราบผู้มีอิทธิพล
โดย พล.ต.อ.สุรเชษฐ์
ชูชู

โครงการปราบผู้มีอิทธิพล
โดย พล.ต.อ.สุรเชษฐ์
ชูชู

โครงการปราบผู้มีอิทธิพล
โดย พล.ต.อ.สุรเชษฐ์
ชูชู

โครงการปราบผู้มีอิทธิพล
โดย พล.ต.อ.สุรเชษฐ์
ชูชู

โครงการปราบผู้มีอิทธิพล
โดย พล.ต.อ.สุรเชษฐ์
ชูชู

โครงการปราบผู้มีอิทธิพล
โดย พล.ต.อ.สุรเชษฐ์
ชูชู

โครงการปราบผู้มีอิทธิพล
โดย พล.ต.อ.สุรเชษฐ์
ชูชู

โครงการปราบผู้มีอิทธิพล
โดย พล.ต.อ.สุรเชษฐ์
ชูชู

โครงการปราบผู้มีอิทธิพล
โดย พล.ต.อ.สุรเชษฐ์
ชูชู

อำนวยการผลิตโดย : สำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล ถ.พหลโยธิน กทม. 10300

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

คำนำ

หนังสือชุดโครงการของรัฐบาล มีเป้าหมายให้เห็นเป็นนิยายภาพ เพื่อจูงใจให้คนทุกระดับรับทราบว่า รัฐบาลกำลังทำอะไร โดยที่สร้างให้มีเนื้อหาอ่านสนุก มีความชัดเจน มีการคัดเลือกตัวแสดงอย่างเหมาะสม อ่านได้ และอ่านง่าย ไม่ซับซ้อน บางเรื่องอาจมีการซ่อนปมปัญหา คล้ายการสร้างภาพยนตร์อย่าเข้าใจผิดว่า “เป็นการอธิบายรายละเอียดของโครงการที่รัฐบาลได้กำหนดนโยบายไว้” ดังนั้นในบางบท บางตอน จึงเป็นเหมือนนิยาย มีทั้งผู้หลงผิด-หลงถูก อดทนทำตัวไม่สนใจกับกฎหมาย ไม่รับรู้กฎระเบียบ หรือไม่ยอมรับกับสังคมส่วนใหญ่ แต่ในตอนท้ายก็ได้แทรกคำอธิบายให้รู้ถึงเนื้อหาของโครงการเบื้องต้นและใครเป็นเจ้าของเรื่อง กับผิดชอบ ซึ่งต่อไปไม่ว่าจะเป็น พ่อค้า-ประชาชน ตลอดจนข้าราชการ หรือบุคคลทุกวัย ทุกระดับ เมื่อพบกับปัญหาของตัวเอง ตรงกับนิยายเรื่องนี้ จะต้องปฏิบัติตัวอย่างไร ติดต่อกับหน่วยราชการใด และที่สำคัญคือติดต่อได้ที่ไหน

*****

นิยายภาพเรื่อง “สิ้นลายเจ้าพ่อ” สร้างจากเรื่องจริง ของ นายเซน ผู้เป็นเจ้าของไร่ที่ถูก “เสียแดง” ผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่นใช้อำนาจเถื่อนมาเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตรในไร่ของตน นายเซนและพี่ช่วยกันต่อสู้กับอำนาจเถื่อน ซึ่งเป็นการยากมากที่ชาวบ้านชาวไร่ธรรมดาๆ จะเอาชนะต่อผู้มีทั้งกำลังคนและกำลังทรัพย์

วันหนึ่งนายเซนได้ทราบข่าวร้ายจาก สวย แฟนสาวว่ามีกลุ่มคนงานมาลักเก็บเกี่ยวผลผลิตของเขา นายเซนจึงรีบไปดู เมื่อไปถึงไร่ของตน นายเซนเห็น นายหมาย กำลังคุมคนงานเก็บมันสำปะหลังในไร่ของตนชั้นรถ นายเซนห้ามเท่าไรก็ไม่ฟัง นายเซนจึงนำกล้องมาถ่ายภาพเก็บไว้เป็นหลักฐานเพื่อแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่แล้วตำรวจกลับไม่รับแจ้งความ เพราะผู้ที่อยู่เบื้องหลังการขโมยผลผลิตทางการเกษตรของชาวบ้าน คือ เสียแดง เจ้าพ่อประจำท้องถิ่น ที่ทำอาชีพค้าของเถื่อน แต่มักสร้างภาพของตัวเองว่า เป็นคนทำอาชีพเกษตร โดยการขโมยมัน ขโมยอ้อยชาวบ้านไปขาย เพื่อปิดบังอาชีพที่แท้จริงและเป็นการฟอกเงินจากการค้าของเถื่อนด้วย

วันหนึ่งรัฐบาลได้ประกาศนโยบายที่จะปราบผู้มีอิทธิพลให้หมดไปจากสังคมไทย เสียแดงเจ้าพ่อประจำถิ่นจึงถูกจับกุมตัวดำเนินคดี ความสุขสงบจึงเกิดขึ้นกับชาวบ้านผู้บริสุทธิ์อีกครั้งหนึ่ง ทุกคนต่างดำรงชีวิตด้วย การเก็บเกี่ยวผลผลิตทางการเกษตรของตน และมีความสุขกับชีวิตที่พอเพียงอย่างสมบูรณ์

*****

หมายเหตุ : สร้างจากโครงเรื่องจริง ตัวแสดงและสถานที่สมมุติ

โครงการปราบผู้มีอิทธิพล สร้างจากเรื่องจริง ตอน...

สิ้นลายเจ้าพ่อ

ณ ชนบทแห่งหนึ่ง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรโดยการปลูกอ้อยและมันสำปะหลัง

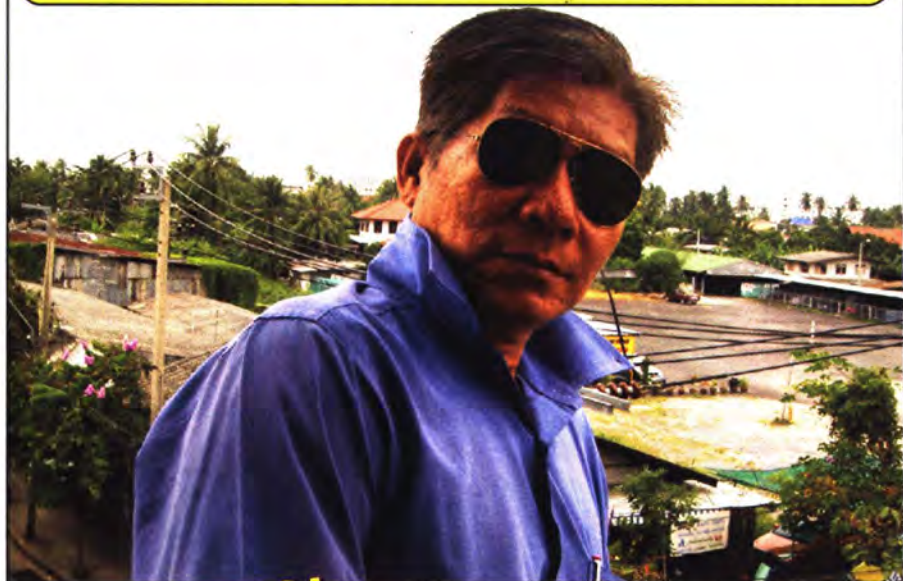

สังคมที่นี่มีทั้งคนจนระดับรากหญ้าและคนรวยระดับมหาเศรษฐี
ที่มีที่ดินนับพันไร่ มีบ้านที่สวยงามสลักละเคล้ากันไป

แน่นอนว่าทุกสังคมย่อมมีคนดีและคนไม่ดีปะปนอยู่ด้วยกัน

หนึ่งในคนไม่ดี คือ เสี้ยแดง หนุมิใหญ่วัยกลางคน เชื่อสายเงินที่มีอาชีพผิดกฎหมาย โดยการแอบลักลอบตัดไม้ทำลายป่า และค้าของเถื่อนผิดกฎหมายทุกชนิด ชาวบ้านที่นี่ไม่มีใครเคยเห็นหน้าเสี้ยแดงแต่ทุกคนจะถูกคุกคามจากลูกสมุนของเสี้ยแดงที่จะมาขโมยวัวขโมยผลผลิตของพวกเขา

เฮน เฮน

อยู่ไหม...รีบไปดูที่ไร่เร็ว ๆ
ฉันเห็นใครก็ไม่รู้ไปขุดมันในไร่

จริงรี...เป็นไปไม่ได้

หยุด ...!! ชำบอกให้หยุด...!!
พวกแกเป็นใคร...มาขุดมันของข้าได้ใจ
นี่มันไร่ของข้านะ...

ไม่มีเสียงตอบรับหรือคำอธิบายใดๆทั้งสิ้นนายหมา
ยังคงสั่งคนงานทำงานต่อไปเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น

พื้นที่ในหมู่บ้านนี้เป็นของเสียแดง เสียสิทธิ์จะเอาของใครก็ได้ที่เสียพอใจ...ถ้าแกยังต้องดิ้นอยู่ ได้เจอลูกป็นแน่ !

หยุด..นะโว้ย แกมาขโมยมันฆ่าแล้ว ยังมาทำลาย กลองซ้ำอีกทำไมวะ ทำไม่ต้องเอาของๆ ฆ่าด้วยวะ

ฉันจะโทรศัพท์ไปแจ้งตำรวจ

อย่าทำเป็นหัวหมอ
หน่อยเลยไอ้เซ่น...

เฮ้ย! เตียว!

จำไว้นะว่า ผลผลิตจากไร่ของใครก็ตาม ที่อยู่หมู่บ้านแห่งนี้
เสียแคงมีสิทธิ์ที่จะเอาได้ทุกตารางนิ้ว ถ้าเสียต้องการ...

ใครหน้าไหนก็ไม่มียสิทธิ์ห้าม

เมื่อได้มันสำปะหลังตามที่ต้องการ นายหมาย
จึงขับรถออกจากไร่ไปราวกับไม่มีอะไรเกิดขึ้น

นายเซนเดินทางไปแจ้งความกับเจ้าหน้าที่ตำรวจเพื่อเอาผิดกับเสี้ยแดง และคนงานเสี้ยแดงในชื่อหลักทรัพย์ ทำลายทรัพย์ และทำร้ายร่างกาย

สถานตำรวจนครบาล
PHASICHAROEN POLICE

โรงพักเพื่อประชาชน

หลายวันต่อมา นายเซนนอนคิด
อย่างเป็นทุกข์กับเรื่องที่เกิดขึ้น

เราจะทำอะไรดี...ทำไม
ตำรวจทำอะไรมันไม่ได้...
บ้านเมืองเป็นอะไรไปหมด

เรื่องไปถึงไหนแล้วละเซน

ไม่ถึงไหนเลยพี่...ตำรวจไม่รับแจ้งความ อ้างว่ายังไม่
ทราบทะเบียนรถ...ผมเอาไปให้ เขาก็บอกขอตรวจ
สอบก่อน เขาไม่รับแจ้ง...แคลงบันทึกประจำวัน

เราคงต้องทำอะไรเขาไม่ได้จริงๆ
อย่างที่ว่าหมายมันบอกนั่นแหละ

ที่ดินละแวกนี้คงต้องตกเป็นของมันทั้งหมดเราทำได้เท่าไร
มันก็มาเอาไป จันคิดแล้วอยากย้ายไปอยู่ที่อื่นจริงๆเลยพี่...

เซนเอ๊ย...ไม่ว่าที่ไหนก็มีผู้มีอิทธิพล
ทั้งนั้นแหละ..เราต้องสู้กับมันทำยังไงก็
หนีมันไม่ได้หรอก คนพวกนี้มีอยู่ทั่วประเทศ

แล้วเราจะทำอย่างไรดีล่ะ...

ฉันจนหนทางจริงๆนะพี่ ยิ่งคิดก็ยิ่งท้อ เราทำอะไรแทบตายทั้งปี
เงินลงทุนก็ไปกับข้ามา ถึงเวลาเก็บเกี่ยวเสียแดงก็มาเอาไป...
อย่างนี้ฉันก็เป็นหนี้เขาไปตลอดชีวิต...แล้วเราจะหนี้อยทำไปทำไม

เออ...มันต้องมีวิธี...

ตอนนี้รัฐบาลประกาศออกมาแล้วว่า จะปราบ
ผู้มีอิทธิพลในท้องถิ่น..ฉันว่าอีกไม่นาน
เสียแดงจะต้องโดนปราบเข้าสักวัน

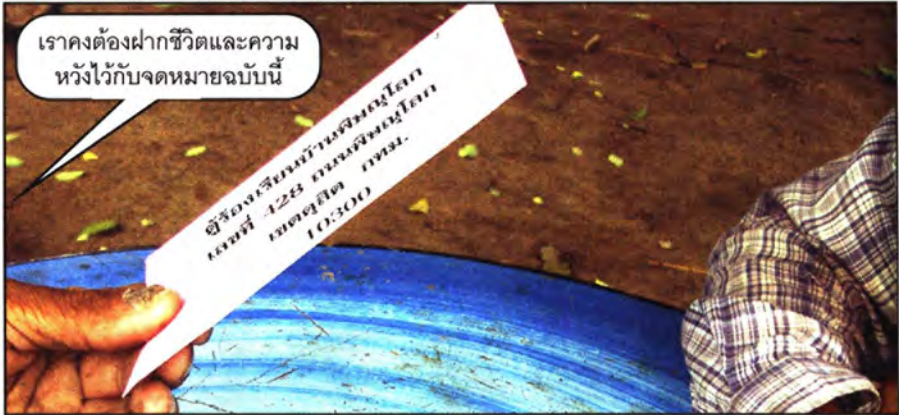
เอาอย่างนี้สิ...แกเขียนเรื่องของแกเนี่ยส่งไปที่บ้านพิษณุโลก
เพื่อให้ท่านนายกฯทราบว่ามีหมู่บ้านเราก็มียุคผู้มีอิทธิพลชื่อ
เสี้ยมแดง และเล่าเรื่องราวให้เขารู้ เขาจะได้ส่งคนมาจัดการตีใหม่...!?

แล้วมันจะได้ผลไหม...!!

ก็ต้องลองดูก่อนถ้านายกฯเขาต้องการปราบผู้มีอิทธิพล
จริง คนอย่างเสี้ยมแดงก็อยู่ไม่ได้หรอก ทั้งค้ำของเถื่อน
ตัดต้นไม้ ค้ายา ขโมยผลผลิตชาวบ้านไปฟอกเงิน
แบบเนี่ย ไม่น่าจะรอดไปได้...

หลายเดือนต่อมา

เขน...
อยู่ใหม่จะ...!?

อยู่...ว่าไงสวย...

เมื่อก่อนเห็นรถตำรวจ
มาจับเสียแดงไปแล้ว

จริงหรือ!

จริงซิจ๊ะ..ชาวบ้าน
เห็นกันทั้งหมดบ้านเลย

หมดเรื่องหมดราว
แล้วเสียทีนะ...

หลังจากนั้นชาวบ้านหลังเขาก็อยู่อย่างมีความสุขตามแบบเศรษฐกิจพอเพียง

...สวดยกับเซนก็แต่งงานกัน และช่วยกัน
ทำมาหากินบนแผ่นดินทองของไทยตลอดไป

จบ

“บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ดำรงตนด้วยการกระทำการด้วยตนเองหรือใช้หรือจ้างวานสนับสนุนการกระทำใดๆ ผิดกฎหมายหรืออยู่นอกกฎหมาย โดยผลการกระทำนั้นบ่อนทำลายเศรษฐกิจสังคม การเมือง ขัดต่อความสงบเรียบร้อย หรือศีลธรรมอันดีของประชาชน กลุ่มนี้ได้ชื่อว่าเป็นกลุ่มผู้มีอิทธิพล” เป็นขบวนการที่ผิดกฎหมาย ทั้งนี้พฤติกรรมที่เข้าข่าย “แก๊งอิทธิพล” มี 15 ประเภทคือ

1. แก๊งผู้มีอิทธิพลที่เกี่ยวข้องกับยาเสพติด
2. แก๊งผู้มีอิทธิพลในการฮั้วการประมูลและขัดขวางการเสนอแข่งขันในการประมูลงานของราชการ
3. แก๊งผู้มีอิทธิพลเรียกรับผลประโยชน์จากคิวรถจักรยานยนต์ และรถรับจ้างที่ผิดกฎหมาย
4. แก๊งผู้มีอิทธิพลเรียกรับผลประโยชน์จากโรงงาน ร้านค้า สถานบริการและสถานประกอบการต่างๆ
5. แก๊งผู้มีอิทธิพลลักลอบขนส่งสินค้าหนีภาษี น้ำมันเถื่อน น้ำมันปาล์ม บุหรี่ สุราเถื่อน และรับเคลียร์การนำเข้าสินค้าผิดกฎหมาย
6. แก๊งผู้มีอิทธิพลลักลอบจัดให้มีบ่อนการพนัน โด่บอพนัน หวยใต้ดิน จับยี้ก ตู้เกมส์ ไฟฟ้า
7. แก๊งผู้มีอิทธิพลลักลอบนำคนเข้า-ออก และอยู่ในราชอาณาจักรโดยผิดกฎหมาย
8. แก๊งผู้มีอิทธิพลขั้อโกงหลอกลวงประชาชนไปทำงานต่างประเทศ
9. แก๊งผู้มีอิทธิพลหลอกลวงต้มตุ๋นนักท่องเที่ยว
11. แก๊งผู้มีอิทธิพลมือปืนรับจ้าง
12. แก๊งผู้มีอิทธิพลรับจ้างทวงหนี้ด้วยการข่มขู่ใช้กำลัง
13. แก๊งผู้มีอิทธิพลลักลอบขนอาวุธ
14. แก๊งผู้มีอิทธิพลที่บุกรุกที่ดินสาธารณะ และหรือทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
15. แก๊งผู้มีอิทธิพลเรียกรับผลประโยชน์จากการรับเคลียร์หรือคุ้มครองผู้กระทำผิดบนเส้นทางหลวง หรือที่สาธารณะ

การกวาดล้างผู้มีอิทธิพล คือหนึ่งในยุทธศาสตร์ของรัฐบาล ที่ทำให้กลุ่มต่างๆ ยุติบทบาท ถูกดำเนินคดี ถูกยึดทรัพย์สิน และมีหลายรายที่หันกลับมารายงานตัวช่วยเหลือทางราชการ

*****

ที่ปรึกษา : นายแพทย์พรหมินทร์ เลิศสุริย์เดช • พลโท ปรีชา วรรณรัตน์ • ดร. เอนก เพิ่มวงศ์เสนีย์
ดำเนินงาน : พลโท ธันวาคม ทิพย์จันทร์ • บรรณาธิการบริหาร : ชนิตร์ ภาณุญาณ์ • ประจำกองบรรณาธิการ : กิตติพงศ์ บุญยิ่ง • วราภรณ์ พุทธิยาวัฒน์ • ไฉพร กัลลิตดาวาลา • พัชรพร ขวัญเจริญทรัพย์ • ฝ่ายภาพ : วนัสนันท์ • ฝ่ายข้อมูล : ศเชนทร์ เขียวโงวม • น.ต.หญิง ขนิษฐา ชำนาญคำ • สรเดช อินทร์ภิรมย์ • อัญชวดี จันทร์สำราญ • ฝ่ายบทประพันธ์ : อารัม สีทอง • บรรณาธิการฝ่ายศิลป์ : อำนาจ ทิพย์จันทร์ • ฝ่ายศิลป์ : เอ อยุธยา • ใจัก พิษณุโลก • แยกสี : กราฟฟิค ปันตั้ง • พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์จุปิตส์ • จัดสร้างโดย : ศูนย์ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกความเป็นไทย
• อำนวยการผลิต : สำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล ถนนพิษณุโลก กทม. 10300

โครงการแก้ไขปัญหาคความยากจน สร้างจากเรื่องจริง ตอน...

ฟ้าสีทอง

หนังสือเพื่อความเข้าใจในโครงการของรัฐบาลและเสริมสร้างการรักการอ่าน

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

โครงการแก้ไขปัญหาคความยากจน
 สืบจากเรื่องจริง ตอน...
ฟ้าสีทอง

โครงการแก้ไขปัญหาคความยากจน (คาราวานแก้จน)

โดย...

ศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะความยากจน

สำนักบริหารการปกครองท้องถิ่น

กระทรวงมหาดไทย

0-26298306-14 ต่อ 602 - 608

โรงเรียนบ้านประยูร
 อ.หนองปรือ จ.กาญจนบุรี

โรงเรียนพรสวรรค์
 อ.สามโก้ จ.อ่างทอง

โรงเรียนบ้าน
 นวนคร อ.อุทุมพร

โรงเรียนบ้านวังปลา
 อ.เนินมะปราง

โรงเรียนบ้าน
 นวนคร อ.อุทุมพร

โรงเรียนบ้าน
 นวนคร อ.อุทุมพร

โรงเรียนบ้าน
 นวนคร อ.อุทุมพร

โรงเรียนบ้าน
 นวนคร อ.อุทุมพร

โรงเรียนบ้าน
 นวนคร อ.อุทุมพร

โรงเรียนบ้าน
 นวนคร อ.อุทุมพร

โรงเรียนบ้าน
 นวนคร อ.อุทุมพร

โรงเรียนบ้าน
 นวนคร อ.อุทุมพร

อำนาจการผลิตโดย : สำนักโหมก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
 ทำเนียบรัฐบาล ถ.พิษณุโลก กทม. 10300

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

คำนำ

หนังสือชุดโครงการของรัฐบาล มีเป้าหมายให้เห็นเป็นนิยายภาพ **เพื่อจูงใจให้คนทุกระดับรับทราบว่า รัฐบาลกำลังทำอะไร** โดยที่สร้างให้มีเนื้อหาอ่านสนุก มีความชัดเจน มีการคัดเลือกตัวแสดงอย่างเหมาะสม **อ่านได้ และอ่านง่าย ไม่ซับซ้อน** บางเรื่องอาจมีการซ่อนปมปัญหา คล้ายการสร้างภาพยนตร์ อย่าเข้าใจผิดว่า **“เป็นการอธิบายรายละเอียดของโครงการที่รัฐบาลได้กำหนดนโยบายไว้”** ดังนั้นในบางบทบางตอนจึงเป็นเหมือนนิยาย มีทั้งผู้หลงผิด-หลงถูก อดทนง่ ทำตัวไม่สนใจกับกฎหมาย ไม่รับรู้กฎระเบียบ หรือไม่ยอมรับกับสังคมส่วนใหญ่ **แต่ในตอนท้ายก็ได้แทรกคำอธิบายให้รู้ถึงเนื้อหาของโครงการเบื้องต้นและใครเป็นเจ้าของเรื่องรับผิดชอบ** ซึ่งต่อไปไม่ว่าจะเป็น พ่อค้า-ประชาชน ตลอดจนข้าราชการ หรือบุคคลทุกวัย ทุกระดับ เมื่อพบกับปัญหาของตัวเอง ตรงกับนิยายเรื่องนี้จะต้องปฏิบัติตัวอย่างไรติดต่อกับหน่วยราชการใดและที่สำคัญคือติดต่อได้ที่ไหน

*****

ครอบครัว **นายดี** และ **นางนวล** มีอยู่ด้วยกันสามคนพ่อแม่ลูก นายดีส่ง **ฤทัย** ลูกสาวเรียนต่อระดับมัธยมกำลังจะเข้าเรียนมหาวิทยาลัย แต่แล้ววันหนึ่งนายดีได้เกิดป่วยขึ้นมากระทั่งหนักจากโรคที่เรื้อรังมานาน นั่นคือโรคกระเพาะ นายดีมีอาการหนักมาก จากอาการป่วยที่เกิดขึ้น

นายดีรู้ตัวเองดีว่าตนอาจต้องตายเพราะครอบครัวหมดเงินรักษาภรรยาและลูกกำลังจะนำวัวที่มีเพียงหนึ่งตัวนั้นไปขายเพื่อเอาเงินไปรักษาชีวิตหัวหน้าครอบครัว แต่แล้วเมื่อโชคชะตาซ้ำเติม วัวที่อยู่ในคอกกลับหาย ลูกสาวจำต้องเอาโทรทัศน์และตู้เย็นรวมทั้งของใช้อื่นๆ ในบ้านไปขายเพื่อเอาเงินไปรักษาชีวิตพ่อ

หลังจากขายทุกสิ่งทุกอย่างในบ้านหมดแล้วอาการของพ่อยังไม่ดีขึ้นเธอก็ตัดสินใจลาออกจากโรงเรียนเพื่อไปทำงานในเมือง เอาเงินไปรักษาพ่อ แต่เหมือนฟ้ารู้เห็น เมื่อมีนายพงษ์เพื่อนบ้านที่เป็นอาสาสมัครในโครงการแก้ไขปัญหาคความยากจนของรัฐบาลได้มาเยี่ยมนายดี และบอกให้นายดีรู้ว่า รัฐบาลมีนโยบายในการแก้ไขปัญหาความยากจน โดยกระทรวงมหาดไทยได้จัด **คาราวานแก้จน** ไปพบปะเยี่ยมเยียนครัวเรือนที่ยากจนในทุกเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการฝึกอาชีพ ให้การรักษาพยาบาล และให้การศึกษา ฤทัยได้กลายมาเป็นนักศึกษาอาสาทำงานในพื้นที่ด้วย พี่สาวทองได้ส่งแสงสว่างให้กับครอบครัวนายดีแล้ว

*****

หมายเหตุ : สร้างจากโครงเรื่องจริง ตัวแสดงและสถานที่สมมุติ

โครงการแก้ไขปัญหาคความยากจน สร้างจากเรื่องจริง ตอน...

ฟ้าสีทอง

ครอบครัวนายดี
อยู่ด้วยกันอย่างมี
ความสุขสามพ่อ
แม่ลูกฤทัยลูกสาว
หัวแก้วหัวแหวน
กำลังเรียนอยู่ชั้น
ม.6 และจะเข้า
เรียนต่อระดับ
มหาวิทยาลัย

หลังทานข้าวเสร็จนายติก็นอนพักเอาแรงเพื่อจะได้ออกไปทำงานต่อแต่แล้วอาการปวดท้องอย่างที่เคยเป็นก็เกิดขึ้นมาอีก

โอ๊ย!

พ่อเป็นอะไรจ๊ะ

นายติตอบอย่างเจ็บปวด

พ่อปวดท้องอีกแล้วลูก

นายติมักมีอาการปวดท้องหลังรับประทานอาหารทุกครั้ง จนครอบครัวก็ชินเสียแล้วกับอาการปวดของนายติ

หลายวันต่อมานายติ
ยังคงปวดท้องและ
อาการหนักขึ้นทุกวัน

ปวดท้องอีกแล้วหรือพ่อ!?

ปวดมากกว่าที่เคยเป็นอีกแม่...!!

ปวดมากขนาดนี้คงต้องไปโรงพยาบาล..

โอย!

นายดีต้องไปโรงพยาบาลเป็นประจำ
จนเงินที่พอมักเก็บไว้เริ่มน้อยลง

หลังจากจากโรงพยาบาลนายดียังมีอาการปวดท้อง
เช่นเดิมและมีอาการถ่ายเป็นเลือดหนักขึ้นทุกวัน

เสียงนางนวลภรรยาร้องเรียก
เมื่อเห็นสามีล้มหน้าห้องน้ำ

พ่อ!

นายดีหมดสติ....
เพราะอาการถ่ายเป็น
เลือดเนื่องจากเป็นโรค
กระเพาะและเป็นแผลใน
กระเพาะอาหาร อาการ
หนักกระยะสุดท้าย

โอย

พ่อทำใจดีๆ ว่าจะเดียวไปโรงพยาบาล

วันต่อมา

โอด

โอด

โหว...โหมพ่อ ไปโรงพยาบาลดีกว่า!!

ต่อมานายตีหมดสติอีกครั้งจากอาการป่วย....เพราะนายตีเสียเลือดตลอดเวลาจากอาการเป็นแผลในกระเพาะอาหาร

พ่อ...เป็นอะไรมากไหม...!!?

นายดีหมดสติลูกและภรรยาจึงพามาโรงพยาบาล

หมออยากให้คนไข้พักผ่อน
อยู่ใกล้หมอสักกระยะเพื่อดูอาการป่วย

หลายวันต่อมา

อาการพ่อน้ำขึ้นทุกวัน
หนูไม่สบายใจเลยจะแม่

แม่อีกเหมือนกันทำไงได้ เราไม่มีเงินเก็บ
เหลือพอที่จะรักษาพ่อแล้วนะ

อีกไม่กี่วันหนูต้องจ่ายค่าเทอมด้วยซิ

เรายังมีวัวและมีของในบ้านอีกหลาย
อย่างที่พ่อขายได้ ลูกไม่ต้องกังวล

ที่บ้าน

พ่อ..ปวดท้องอีกแล้วหรือจะเดียวพ่อ
กินยานะ หนูซื้อยามาให้พ่อแล้ว

พ่อไม่เป็นอะไรมาก
หรือลูก...พ่อทนไหว...

เอาเงินมาซื้อยาหมด เดี่ยว
ไม่มีเงินจ่ายค่าเทอมนะลูก

หนูเลิกเรียนก็ได้.....
ขออย่างเดียวให้พ่อ
หาย...หนูทนเห็นพ่อ
เจ็บปวดแบบนี้ไม่ได้

หนูจะลาออกแล้วไป
ทำงานเอาเงินมารักษาพ่อ

หนูยอมไม่มีอนาคตดีกว่าที่จะ
เห็นพ่อเจ็บปวดอยู่แบบนี้จะ

ไม่ได้นะลูกอย่าทำแบบนี้เด็ดขาด.....
ปล่อยให้พ่อตาย ดีกว่าที่ลูกของพ่อไม่มีอนาคต

ไม่เป็นไรลูก เดี่ยวก็หาย

ฤทัยนำโทรทัศน์และตุ๋นไปขายเพื่อเอาเงินมารักษาพ่อ

ตุ๋นเครื่องนี้น่าจะพอซื้อยาให้พ่อได้สักวันสองวัน

พ่อกินยาก่อนนะ

ชอบใจมากลูก...ฤทัยไปอ่านหนังสือทำการบ้านเถอะลูก เดี่ยวจะเรียนไม่ทันเพื่อน...นี่ก็ขาดเรียนมาหลายวัน

พรุ่งนี้หนูจะไปลาออก....แล้วไปทำงานในเมือง เอาเงินมารักษาพ่อ

ไม่ได้นะลูกฤทัยอย่าทำอย่างนั้น...ยังงี้เสียพ่อก็ต้องตาย..ปล่อยให้พ่อตายเถอะลูก แม้มกับลูกจะได้ไม่เป็นภาระ

แต่เราไม่มีเงินจ่ายค่าเทอม....ทางโรงเรียนเขาก็ไม่ให้สอบหรอกจ้ะ

ของในบ้านที่ยังพอเหลืออยู่ ลูกเอาไปขาย แล้วเอาเงินไปจ่ายค่าเทอมก่อน

หนูเอาไปขาย...ซ้อยาให้พ่อหมดแล้ว ตอนนี้น้บ้านเราไม่มีอะไรเหลืออยู่แล้วนะ พ่อ...ว่าก็ถูกขโมย

วันนี้คงเป็นวันสุดท้ายแล้วที่เราจะได้มาโรงเรียน

ทำไมล่ะ!?

พ่อเราป่วยหนักมาก.... ไม่มีเงินรักษา เราจะต้องลาออกไปทำงานเอาเงินมารักษาพ่อ

แล้วสุดท้ายก็ไปลาออกกับผู้อำนวยการโรงเรียน

หนูขอโทษนะพ่อ แต่หนูจำเป็นต้องทำแบบนี้เพื่อรักษาชีวิตของพ่อเอาไว้

หลายวันต่อมา นายพงษ์คนในหมู่บ้านมาเยี่ยม

ตอนนี้ค้อยังชั่วแล้วแต่ผมไม่เหลืออะไรเลย
เพราะต้องเอาของไปขายจนหมด

ฉันมีข่าวดีมาแจ้ง

ข่าวดีอะไรล่ะ.....คนอย่างชายยังมีโอกาสได้รับข่าวดีกับเขาด้วยเหรอ?

นี่ไง...เรื่องเจ็บป่วยไม่ต้อง
วิตกอีกต่อไป เพราะนายดี
มีบัตรทองอยู่แล้ว

แต่จากนโยบายรัฐบาลที่ให้มีการแก้ไขปัญหาความยากจนนี้เงินมา
สำรวจข้อมูลเพื่อไปประสานกับส่วนราชการจะได้ช่วยกันกระทรวง
มหาดไทย เขากำหนดเป้าหมายเอาไว้ว่า ภายใน 31 มกราคม 2550
ทุกอำเภอและกิ่งอำเภอ จะต้องจัดคาราวานแ่ก่งเงินไปพบปะ
เยี่ยมเยียนครัวเรือนที่ยากจนที่ยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้

พ่อติงที่รัฐบาลจะส่งปราชญ์ชาวบ้านมาทำ
หน้าที่ถ่ายทอดความรู้การประกอบอาชีพให้

จะพ่อ...ขอบคุณรัฐบาล
ที่เห็นใจพวกเราเนอะ

แล้วครอบครัวของนายติงก็กลับมามีความสุขอีกครั้ง
ด้วยการช่วยทั้งการรักษาและช่วยในเรื่องอาชีพ

ฤทัยได้กลับมาเรียนหนังสือ
อีกครั้งตามที่สัญญาไว้กับพ่อ

การแก้ไขปัญหาความยากจนคือหนึ่งในสาม
โครงการสำคัญที่รัฐบาลจะจัดให้หมดสิ้นไป

รัฐบาลจะดำเนินนโยบายและมาตรการในการขจัดความยากจนของประเทศให้หมดสิ้นไป โดยปรับปรุงระบบบริหารจัดการทั้งระบบ เชื่อมโยงการแก้ไข ปัญหาความยากจนทุกระดับ ตั้งแต่บุคคล ชุมชน ประเทศ ตลอดจนสร้างกลไกที่ เชื่อมโยงให้คนยากจนและชุมชนสามารถใช้ประโยชน์จากสินทรัพย์และทรัพยากร อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

ปลูกฝังหลักการ “เศรษฐกิจพอเพียง” ในระดับครัวเรือนและชุมชน เน้น ประชาชนเป็นศูนย์กลางในการแก้ไขปัญหา จัดทำ “แผนชุมชนเศรษฐกิจพอ-เพียง” และ “แผนพัฒนาและเพิ่มรายได้”

เน้นการสร้างสมดุลในการแก้ปัญหาทางด้านเศรษฐกิจควบคู่ไปกับด้านสังคม จัดการวางแผนแก้จนลงพื้นที่ทั่วประเทศ มอบนายอำเภอเป็นหัวหน้าทีมออกไปแก้ไขปัญหให้กับประชาชนเป็นรายครัวเรือน รายบุคคล ภายใต้การอำนวยความสะดวกของผู้ว่าราชการจังหวัดและตั้งทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม เพื่อให้เกิดพลังขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาความยากจน

ให้ศูนย์อำนวยการต่อสู้เพื่อเอาชนะความยากจนแห่งชาติ (ศตจ.) ทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกลาง ในการเชื่อมโยงขบวนการแก้ไขปัญหาความยากจน

*****

ที่ปรึกษา : นายแพทย์พรหมินทร์ เลิศสุริย์เดช • พลโท ปรีชา วรณรัตน์ • ดร. เอนก เพิ่มวงศ์เสนีย์
ดำเนินงาน : พลโท ธีรวัฒน์ ทิพย์จันทร์ • บรรณาธิการบริหาร : ชนิษฐ์ ภูภาญจน์ • ประจํากองบรรณา-
ธิการ : กิตติพงศ์ บุญยิ่ง • วราภรณ์ พุทธิยาวัฒน์ • วไลพร กัลลัตตาวาลา • พัชราพร ชวัญเจริญทรัพย์ •
ฝ่ายภาพ : วันสนันท์ • ฝ่ายข้อมูล : ศุภเชษฐ์ เขียวใบงาม • น.ต.หญิง ชนิษฐา ชำนาญคำ • สรเดช อินทร์ภิรมย์
• อัญญาวัฒน์ จันทร์สำราญ • ฝ่ายบทประพันธ์ : อารัม สีทอง • บรรณาธิการฝ่ายศิลป์ : อำนาจ ทิพย์จันทร์
• ฝ่ายศิลป์ : เอ อยุธยา • จิวกฤษณ์โลก • แยกสี : กราฟฟิค ปรีณิตัง • พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์จุปิตส์ • จัดสร้าง
โดย : ศูนย์ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกความเป็นไทย
• อำนวยการผลิต : สำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล ถนนพิษณุโลก กทม. 10300

โครงการ หนึ่งนอกระบบ สร้างจากเรื่องจริง ตอน..

สู้เพื่อแม่

หนังสือเพื่อความเข้าใจในโครงการของรัฐบาลและเสริมสร้างการรักการอ่าน

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

โครงการแก้ปัญหาหนี้ครอบครัว
สร้างจากเรื่องจริง คอน...
ผู้เพื่อแม่

โครงการสนับสนุน
คุณ **โกมลอุบลบุญ**

โครงการส่งเสริมให้
มีแรงบันดาลใจ
คุณ **สอศรีใจเดือน**

โครงการ
สนับสนุน
คุณ **สุพิศม**

มีปัญหาโรงเรียน สามารถส่งเรื่องร้องเรียนได้ที่

1. ส่งจดหมายถึง ศูนย์บริการประชาชน
ทำเนียบรัฐบาล เลขที่ 1 ถนนพิษณุโลก
เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
หรือ บ้านพิษณุโลก เลขที่ 428 ถนน
พิษณุโลก เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
2. สายด่วน 1376
3. โทรสาร 0-2281-4358
4. เข้าไปใน www.rakang.thaigov.go.th
5. ส่ง E-mail ไปที่ rakang@opm.go.th

โครงการ
สนับสนุน
คุณ **สินธุชาติโพ**

โครงการ
สนับสนุน
คุณ **พินิติธวัช**

โครงการ
สนับสนุน
คุณ **พินิจิณ**

โครงการ
สนับสนุน
คุณ **คุณชนวิวัฒน์**

โครงการ
สนับสนุน
คุณ **นพอดิพัทธ์**

โครงการ
สนับสนุน
คุณ **บุญนิยม**

โครงการ
สนับสนุน
คุณ **ธิดาธิษฐาน**

โครงการ
สนับสนุน
คุณ **เมทินุชญา**

โครงการ
สนับสนุน
คุณ **ไฉนพินิต**

อำนาจการผลิตโดย : สำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล ถ.พิษณุโลก กทม. 10300

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

คำนำ

หนังสือชุดโครงการของรัฐบาล มีเป้าหมายให้เห็นเป็นนิยายภาพ เพื่อจูงใจให้คนทุกระดับรับทราบว่า รัฐบาลกำลังทำอะไร โดยที่สร้างให้มีเนื้อหาอ่านสนุก มีความชัดเจน มีการคัดเลือกตัวแสดงอย่างเหมาะสม อ่านได้ และอ่านง่าย ไม่ซับซ้อน บางเรื่องอาจมีการซ่อนปมปัญหา คล้ายการสร้างภาพยนตร์ อย่างเข้าใจผิดว่า “เป็นการอธิบายรายละเอียดของโครงการที่รัฐบาลได้กำหนดนโยบายไว้” ดังนั้นในบางบทบางตอนจึงเป็นเหมือนนิยาย มีทั้งผู้หลงผิด-หลงถูก อวดเก่ง ทำตัวไม่สนใจกับกฎหมาย ไม่รับรู้กฎระเบียบ หรือไม่ยอมรับกับสังคมส่วนใหญ่ แต่ในตอนท้ายก็ได้แทรกคำอธิบายให้รู้ถึงเนื้อหาของโครงการเบื้องต้นและใครเป็นเจ้าของเรื่องรับผิดชอบ ซึ่งต่อไปนี้ไม่ว่าจะเป็น พ่อค้า-ประชาชน ตลอดจนข้าราชการ หรือบุคคลทุกวัย ทุกระดับ เมื่อพบกับปัญหาของตัวเอง ตรงกับนิยายเรื่องนี้ จะต้องปฏิบัติตัวอย่างไรติดต่อกับหน่วยราชการใดและที่สำคัญคือติดต่อกได้ที่ไหน

*****

ครอบครัว นายชัย ต้องกู้เงินนอกระบบจากนายทุนเงินกู้ที่ฉ้อโกง เนื่องจากนางบัว ผู้เป็นมารดาป่วยหนักอย่างกะทันหัน นายชัย และภรรยาได้ทำการรักษาจนหมดเงิน ผู้เป็นแม่ก็ยังไม่มื่ออะไรดีขึ้น

จนในที่สุดทั้งสองจำเป็นต้องกู้เงินจากนายทุนนอกระบบ ด้วยดอกเบี้ยร้อยละ 20 โดยยึดที่นาไว้เป็น ค้ำประกัน นายชัยและภรรยา ได้ช่วยกันทำงานและส่งเงินต้นพร้อมทั้งดอกเบี้ยทุกเดือนด้วยเงินที่ได้จากการรับจ้างทำงานทุกอย่าง

จนเมื่อเหลือเดือนสุดท้ายที่จะหมดหนี้ นางปลา นายทุนเงินกู้หน้าเลือด ได้แก้อัญญาที่ทำงานไว้ โดยแกล้งจากลมหมีนบาทเป็นสามแสนบาท พร้อมฟ้องศาลให้ยึดที่ดินนายชัย ในฐานะที่ผิดสัญญาเงินกู้

ก่อนที่นายชัยจะถูกยึดที่ดิน เขาได้อ่านหนังสือพิมพ์พบว่าทางรัฐบาลเปิดให้ประชาชนเข้าปรึกษากับสำนักงานอัยการสูงสุด เกี่ยวกับกฎหมายที่ไม่เป็นธรรมได้ทุกจังหวัด นายชัย จึงเข้าไปปรึกษาพร้อมหลักฐานที่มีอยู่ ผลการปรึกษาและการช่วยเหลือจากสำนักงานอัยการสูงสุด

ศาลพิพากษาให้นายชัยได้ที่ดินกลับมา

ชีวิตครอบครัวของนายชัยพบกับความสุขอีกครั้งเขาและภรรยาใช้ที่ดินทำมาหากินเลี้ยงครอบครัว และดูแลรักษาแม่อย่างมีความสุขตลอดไป

*****

หมายเหตุ : สร้างจากโครงเรื่องจริง ตัวแสดงและสถานที่สมมุติ

ใครสักคนแก้ปัญหาหนึ่งนอกระบบ
สร้างจากเรื่องจริง ตอน

ชีวิตคนเราไม่มีความแน่นอน ไม่มีใครทราบ
ได้ว่า วันหนึ่งจะมีอะไรเกิดขึ้นกับเราบ้าง...

สู้เพื่อแม่

นางบัวมีอาชีพทำแฝกสำหรับมุงหลังคา

วันหนึ่ง...ความโชคร้ายก็มาเยือนครอบครัว

แม่!

แม่..เป็นไงบ้าง...!!
แม่เป็นอะไรมากหรือเปล่า?

แม่ลูกขึ้นไหวใหม่!

ขาของขำมันแข็ง ลูกไม่ได้

ไหน...แม่ลองยืดขาดูซิ...

แม่...กินยาก่อนนะ

นายชัยผู้เป็นลูกต้องคอยดูแลแม่

ไม่เป็นไรหรอกแม่
เงินของเราเพียงพอเหลือ

เก็บเงินเก็บทองไว้บ้างนะลูก
เอ็งนะ...มีลูกมีเมียแล้ว

หลายวันต่อมา มารดาของ
นายชัยก็ยังไม่มีการดีขึ้น

นายชัยตัดสินใจกู้เงินจากนางปลา
เพื่อมารักษา มารดาของตนเอง
อัตราดอกเบี้ยร้อยละยี่สิบต่อเดือน
และต้องมอบโฉนดที่ดินไว้กับเจ้าหนี้

นางปลาเป็นนายทุนเงินกู้นอกระบบที่เก็บดอกเบี้ยสูง แคมยังยึดเงินสดที่คืนไว้เป็นหลักประกัน แม้ชาวบ้านทุกคนรู้ว่าถูกเอาเปรียบแต่เมื่อชาวบ้านเดือดร้อนเรื่องเงินก็ต้องไปขอกู้จากนางปลา

เงินก้อนนี้คงจะทำให้แม่หายเป็นปกติได้

เดี๋ยวเราไปโรงพยาบาลกันนะแม่

เราจะเสียทีนาไปได้ง่ายๆ นะลูก
แม่ปลาเป็นยังงใจเอ็งก็รู้ดี

ฉันยอมทุกอย่างเพื่อให้ได้แม่คนเก่า
ที่เดินเหินได้สะดวก กลับคืนมา

แม่คงอยู่ได้อีกไม่นานหรอกเอ็ง

แม่ต้องอยู่กับฉัน

นายชัยพานาง
บัวผู้เป็นมารดาไปหา
หมอ เพื่อทำการรักษา
โรคอัมพาตที่เกิดจาก
การล้มในครั้งนั้น
การผ่าตัดไม่ได้
ผลเท่าที่ควร นางบัวยัง
ไม่สามารถช่วยเหลือ
ตัวเองได้เหมือนเดิม

หลายวันต่อมา.....

มีแค่นี้เองหรือ?

ข้าวหมดหรือ..วันดี

ใช่จะ...นี่เป็นถ้วยสุดท้าย

เมื่อขาดเงิน วันดีผู้เป็นภรรยาเริ่มคิดถึงตัวเอง....และลูก

เราคงจะต้องทำอะไรสักอย่าง หาก
ปล่อยไว้อย่างนี้ต้องอดตายกันหมดแน่!

วันดี!! จะไปไหน

ฉันทนอยู่ต่อไปไม่ไหวแล้วพี่

หลังจากที่ภรรยาจากไป นายชัยต้องทำงานทุกอย่างในบ้านพร้อมดูแลแม่ที่ยังป่วย

นายชัยต้องออกรับจ้างทำงานทุกอย่างเพื่อนำเงินมาเลี้ยงดูแม่และเก็บส่วนหนึ่งใช้หนี้

อีกไม่นาน นาผืนนี้ก็จะกลับมาเป็นของเรา

สัญญานี้จะหมดแล้ว ถ้าแกไม่เอา
เงินมาใช้ฉันตามวันที่กำหนด
ฉันคงจะต้องยึดที่นาของแกนะ

อะไรกันน้ำ!!
ก็ฉันใช้หนี้ทุกเดือน
อีกสามเดือนฉันก็จะหลุดหนี้แล้วนี่

พจนานุกรมคำศัพท์ภาษาไทย

ใครบอกว่าที่นาเอ็ง
หนี้เอ็ง...ยังใช้ซ้ำไม่ถึงครึ่งเลย

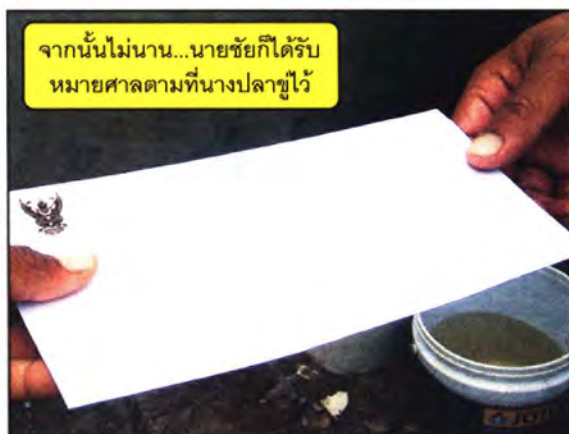

หมายความว่าไง..น้ำปลา ?

นายชัยได้แต่นั่งทุกข์นอนทุกข์
เรื่องไม่สามารถไปสู่รบปรบมือกับนายทุน
หน้าเลือดเพื่อเอาที่ดินกลับมาได้

แม้จะมีเรื่องทุกขใจมากเพียงไรนายชัย ก็ยังคงต้องทำงานรับจ้าง เพราะแม่ยัง ต้องเยียวรักษาจากโรคอัมพาต

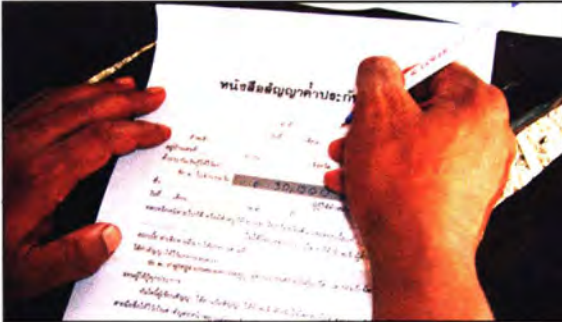
วันหนึ่งนายชัยได้อ่านหนังสือพิมพ์ที่ทีมงานของนายกรัฐมนตรี บ้านพิษณุโลก ได้ประสานงานกับสำนักงานอัยการสูงสุด ให้ประชาชนปรึกษาปัญหาเรื่องราวเกี่ยวกับกฎหมายฟรี โดยเฉพาะปัญหาเรื่องเงินกู้ ประชาชนในต่างจังหวัดเข้ารับคำแนะนำปรึกษาได้ที่สำนักงานอัยการจังหวัด สำหรับผู้อยู่กรุงเทพฯ ปรึกษาได้ที่สำนักงานอัยการสูงสุด ถนนรัชดาฯ ในวันและเวลาราชการ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

รัฐบาลคงต้องเป็นที่พึ่งสุดท้ายให้เราได้นั้น...

นายชัยได้เดินทางไปสำนักอัยการที่ตั้งอยู่ในจังหวัดพร้อมหลักฐานการกู้เงิน เข้าปรึกษากับเจ้าหน้าที่ เพื่อขอความเป็นธรรม ที่ถูกนายทุนเงินกู้นอกระบบโกง และได้มีการสอบสวนหาข้อเท็จจริง ผลปรากฏว่านายชัยเป็นฝ่ายถูก

นายชัยและมารดาได้ที่ดินกลับคืนมา ครอบครัวของนายชัยได้พบความสุขอีกครั้งหนึ่ง เมื่อภรรยาและลูกของเขาได้กลับมาจากกรุงเทพฯ พร้อมเงินก้อนหนึ่งที่จะนำมาทำทุนทำประโยชน์จากที่ดินของตนเอง พร้อมทั้งดูแลแม่ให้มีความสุขตลอดไป

ชีวิตของประชาชน ย่อมเป็นสุข ครอบครัวยุคใหม่ที่ผู้บริหารประเทศยังเอาใจใส่ดูแลทุกข์ราษฎร์อย่างใกล้ชิด

จบ

จากการประกาศให้ประชาชนร้องเรียนในเรื่องความทุกข์ร้อนถึงรัฐบาลได้ ทั้งในด้านการรับเรื่องร้องทุกข์ของทุกจังหวัดหรือที่สำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และที่บ้านพิษณุโลกปรากฏว่าจดหมายที่ร้องขอความช่วยเหลือมาเป็นอันดับ ต้นๆ คือเรื่อง การเป็นหนี้นอกระบบ เนื่องจากผู้เดือดร้อน ไม่สามารถจะหาเงิน มาสำหรับการลงทุนได้ เพราะไม่มีหลักทรัพย์ค้ำประกันเงินกู้ นั่นคือหนทางเดียว ที่พวกเขาจะทำได้คือการกู้จากนายทุนหน้าเลือด ที่ยึดเป็นอาชีพบนความทุกข์ของ คนจน จากดอกเบี้ย ตั้งแต่ร้อยละ 5 ร้อยละ 10 หรือร้อยละ 20 ต่อเดือน หรือ แม้แต่การเก็บเงินกู้เป็นรายวัน โดยการทวงหนี้สินนั้นนายทุนทุกรายจะใช้อิทธิพล จากกลุ่มบุคคลเป็นผู้ดำเนินการ

“เงินกู้นอกระบบ” ปัญหาที่เป็นเหมือนฝนเข้าตา กลายเป็นปัญหาใหญ่ที่ รัฐบาลเร่งระดมอย่างเร่งด่วน ได้มีการนัดหมายให้ “นายทุน” พบกับ “ลูกหนี้” และมีการประนีประนอม โดยให้ธนาคารของรัฐดำเนินการ กับเร่งให้มีการปราบปรามและประกาศให้ “นายทุนเงินกู้นอกระบบ” หยุดยั้งการกระทำอย่างเด็ดขาด

*****

ที่ปรึกษา : นายแพทย์พรหมินทร์ เลิศสุริย์เดช • พลโท ปรีชา วรรณรัตน์ • ดร. เอนก เพิ่มวงศ์เสนีย์
ดำเนินงาน : พลโท อินวาคม ทิพย์จันทร์ • บรรณาธิการบริหาร : ชนิษฐ์ ภูภาญจน์ • ประจำกองบรรณาธิการ : กิตติพงศ์ บุญยิ่ง • วราภรณ์ พุทธิยาวัฒน์ • วไลพร กัลลัตตาวาลา • พัชรภาพร ชวัญเจริญทรัพย์ • ฝ่ายภาพ : วันสันันท์ • ฝ่ายข้อมูล : ศเชนทร์ เขียวใบงาม • น.ต.หญิง ชนิษฐา ชำนาญคำ • สรเดช อินทร์ภิรมย์ • อัญญาวัฒน์ จันทร์สำราญ • ฝ่ายบทประพันธ์ : อารัม สีทอง • บรรณาธิการฝ่ายศิลป์ : อำนาจ ทิพย์จันทร์ • ฝ่ายศิลป์ : เอ อยุธยา • ใจิก พิษณุโลก • แยกสี : กราฟฟิค ปรีณัตติ • พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์จุปิตัส • จัดสร้างโดย : ศูนย์ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกความเป็นไทย
• อำนวยการผลิต : สำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล ถนนพิษณุโลก กทม. 10300

โครงการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
ความเร็วสูงเพื่อการศึกษา สร้างจากเรื่องจริง ตอน...

ได้อย่าง คอมพิวเตอร์

หนังสือเพื่อความเข้าใจในโครงการของรัฐบาลและเสริมสร้างการรักการอ่าน

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

โครงการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์
และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
ความเร็วสูงเพื่อการศึกษา
สร้างจากเรื่องจริง คน...
ไถ่อย่างคอมพิวเตอร์

โครงการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์ฯ

รัฐบาลภายใต้การนำของ พ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร ได้มอบให้กระทรวงศึกษาธิการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงให้แก่สถานศึกษา โดยใน 2 ปีแรกให้จัดให้ทั่วถึง โดยเฉพาะสถานศึกษาที่ยังไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ ส่วนอีก 2 ปีต่อไปจะพิจารณาจัดให้เพียงพอสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้สำรวจข้อมูลความต้องการเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอนและการบริหารงานของสถานศึกษา พบว่าปัจจุบันสถานศึกษายังขาดแคลนเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอนทั้งสิ้น 315,650 เครื่องและเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อการบริหารทั้งสิ้น 32,893 เครื่อง และยังพบว่าระบบสื่อสารยังไม่มีคุณภาพคล่องตัว จึงจำเป็นต้องวางเครือข่ายสื่อสาร

โครงการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์
และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
ความเร็วสูงเพื่อการศึกษา
สร้างจากเรื่องจริง คน...
ไถ่อย่างคอมพิวเตอร์

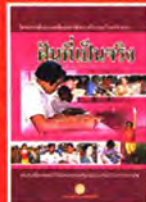
โครงการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์
และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
ความเร็วสูงเพื่อการศึกษา
สร้างจากเรื่องจริง คน...
ไถ่อย่างคอมพิวเตอร์

โครงการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์
และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
ความเร็วสูงเพื่อการศึกษา
สร้างจากเรื่องจริง คน...
ไถ่อย่างคอมพิวเตอร์

โครงการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์
และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
ความเร็วสูงเพื่อการศึกษา
สร้างจากเรื่องจริง คน...
ไถ่อย่างคอมพิวเตอร์

โครงการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์
และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
ความเร็วสูงเพื่อการศึกษา
สร้างจากเรื่องจริง คน...
ไถ่อย่างคอมพิวเตอร์

โครงการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์
และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
ความเร็วสูงเพื่อการศึกษา
สร้างจากเรื่องจริง คน...
ไถ่อย่างคอมพิวเตอร์

โครงการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์
และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
ความเร็วสูงเพื่อการศึกษา
สร้างจากเรื่องจริง คน...
ไถ่อย่างคอมพิวเตอร์

โครงการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์
และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
ความเร็วสูงเพื่อการศึกษา
สร้างจากเรื่องจริง คน...
ไถ่อย่างคอมพิวเตอร์

โครงการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์
และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
ความเร็วสูงเพื่อการศึกษา
สร้างจากเรื่องจริง คน...
ไถ่อย่างคอมพิวเตอร์

โครงการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์
และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
ความเร็วสูงเพื่อการศึกษา
สร้างจากเรื่องจริง คน...
ไถ่อย่างคอมพิวเตอร์

โครงการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์
และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
ความเร็วสูงเพื่อการศึกษา
สร้างจากเรื่องจริง คน...
ไถ่อย่างคอมพิวเตอร์

โครงการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์
และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
ความเร็วสูงเพื่อการศึกษา
สร้างจากเรื่องจริง คน...
ไถ่อย่างคอมพิวเตอร์

อำนวยการผลิตโดย : สำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล ถ.พิษณุโลก กทม. 10300

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

คำนำ

หนังสือชุดโครงการของรัฐบาล มีเป้าหมายให้เห็นเป็นนิยายภาพ **เพื่อจูงใจให้คนทุกระดับประทับใจว่ารัฐบาลกำลังทำอะไร** โดยที่สร้างให้มีเนื้อหาอ่านสนุก มีความชัดเจน มีการคัดเลือกตัวแสดงอย่างเหมาะสม **อ่านได้ และอ่านง่าย ไม่ซับซ้อน** บางเรื่องอาจมีการซ่อนปมปัญหา คล้ายการสร้างภาพยนตร์ อย่าเข้าใจผิดว่า **“เป็นการอธิบายรายละเอียดของโครงการที่รัฐบาลได้กำหนดนโยบายไว้”** ดังนั้นในบางบท บางตอน จึงเป็นเหมือนนิยาย มีทั้งผู้หลงผิด-หลงถูก อวดเก่ง ทำตัวไม่สนใจกับกฎหมาย ไม่รับรู้กฎระเบียบ หรือไม่ยอมรับกับสังคมส่วนใหญ่ แต่ในตอนท้ายก็ได้แทรกคำอธิบายให้รู้ถึงเนื้อหาของโครงการเบื้องต้นและใครเป็นเจ้าของเรื่องรับผิดชอบ ซึ่งต่อไปนี่ไม่ว่าจะเป็น พ่อค้า-ประชาชน ตลอดจนข้าราชการ หรือบุคคลทุกวัย ทุกระดับ เมื่อพบกับปัญหาของตัวเองตรงกับนิยายเรื่องนี้ จะต้องปฏิบัติตัวอย่างไร ติดต่อกับหน่วยราชการใด และที่สำคัญคือติดต่อได้ที่ไหน

*****

โรงเรียนที่อยู่ห่างออกไปจากความเจริญในชนบท ที่เรียกกันว่า **โรงเรียนไกลปืนเที่ยง** มักจะขาดอุปกรณ์การศึกษาและทุนทรัพย์ในการหาซื้ออุปกรณ์เพื่อการศึกษามาสอนนักเรียน ด้วยเหตุนี้โรงเรียนไกลปืนเที่ยงประเภทนี้จึงมักจะมีประสิทธิภาพทางการศึกษาน้อยกว่าโรงเรียนที่มีอุปกรณ์อย่างพร้อมมูล

ณ โรงเรียนแห่งหนึ่งที่อยู่ห่างไกลจากความเจริญ แม้ครูทุกคนในโรงเรียนจะเอาใจใส่ในการสอนนักเรียนอย่างจริงจังแต่ทุกครั้งที่ไปร่วมแข่งขันกับโรงเรียนอื่นๆในจังหวัด **โรงเรียนนี้จะแพ้กัลบัมาทุกครั้ง** เนื่องจากองค์ความรู้ที่โรงเรียนมีน้อยมากในการใช้ค้นหาความรู้เพิ่มเติม **ครูๆ ในโรงเรียนจึงยอมอด เพื่อออมเงินของตนเก็บเอาไว้เพื่อไปซื้อคอมพิวเตอร์มาสอนเด็ก** เพราะงบประมาณของโรงเรียนไม่มี แต่แม้จะใช้เวลานานเป็นเดือนโรงเรียนก็ยัง **ไม่สามารถเก็บเงินพอที่จะซื้อคอมพิวเตอร์ได้**

แล้ววันหนึ่ง **รัฐบาลก็ประกาศทำโครงการมอบเครื่องคอมพิวเตอร์ให้กับทุกโรงเรียนในประเทศ** ครูและเด็กในโรงเรียนจึงมีโอกาสดำเนินการได้ใช้คอมพิวเตอร์เป็นอุปกรณ์ในการค้นหาความรู้จากทั่วทุกมุมโลก และเมื่อมีการแข่งขันอีกครั้ง ด้วยความเอาใจใส่ของครูและความตั้งใจของเด็กนักเรียน พวกเขาก็ชนะใจกรรมการ ได้รับรางวัลเป็นครั้งแรกในการแข่งขันกับเด็กในเมือง

ส่วน **เงินที่เก็บเอาไว้เพื่อซื้อคอมพิวเตอร์ก็ถูกนำมาซื้อไก่ย่างเลี้ยงครูเป็นการฉลองความสำเร็จในการแข่งขัน** ซึ่งครูทั้งหมดอิมเอมเปรมใจไปตามๆ กันที่ได้กินไก่ย่างคอมพิวเตอร์ตัวนี้

*****

หมายเหตุ : สร้างจากโครงเรื่องจริง ตัวแสดงและสถานที่สมมุติ

โครงการจัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต
ความเร็วสูงเพื่อการศึกษา... จากเรื่องจริง... คน...

ไถ่อย่างคอมพิวเตอร์

โรงเรียนวัดแห่งหนึ่งประจำหมู่บ้านห่างไกลความเจริญเด็กที่นี่ยังไม่มีอุปกรณ์
การเรียนแห่งนี้ไปแข่งขันทักษะวิชาการใดๆ กับโรงเรียนอื่นมักจะแพกลับมาเสมอ

ครูอุษาพานักเรียนคนเก่งของโรงเรียน
ไปแข่งขันความรู้ทางวิชาการกับนักเรียน
คนอื่นในจังหวัด

ผลการแข่งขันเป็นอย่างไรบ้างครับ

เหมือนเดิม

ไม่เป็นไร... ครั้งหน้าเอาใหม่

แต่เงินเราไม่มีนะ..ครูก็รู้เงินเดือนเราแค่ไม่กี่บาท

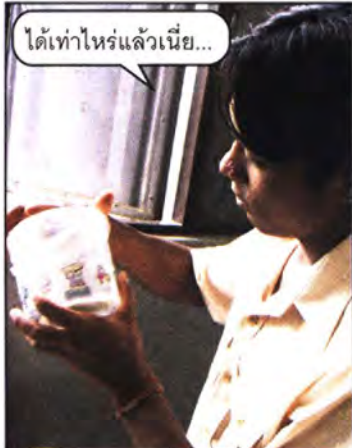

เราก็คอยเก็บ..ครบเมื่อไรก็เอาไป
ซื้อสักเครื่องให้เด็กของเราได้มี
โอกาสสัมผัสกับคอมพิวเตอร์สักครั้ง

ต่อมา...ครูพล
พยายามเก็บ
เงินทุกบาท
ทุกสตางค์ เพื่อ
นำเงินไปซื้อ
คอมพิวเตอร์

ได้เท่าไรแล้วเนี่ย...

ทางด้านครูอูษานับ
เงินในมือ และใส่
กระปุกออมสิน

ต่อมา...ครูพล อุดออมเงินเดือนของตนเพื่อเอาเงิน
ไปซื้อคอมพิวเตอร์ให้เด็กจนตัวเองอดบั้งอิมบ้าง

อีกไม่นานเจ้ากระปุกนี้จะ
แปลงเป็นคอมพิวเตอร์

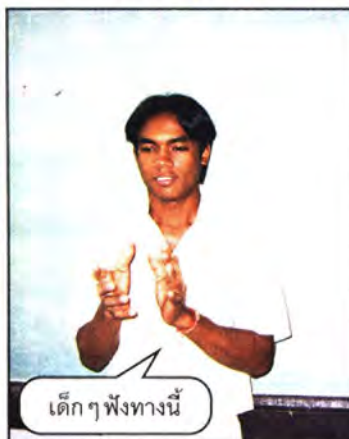

น่ากินจริง
้วย...ย !!

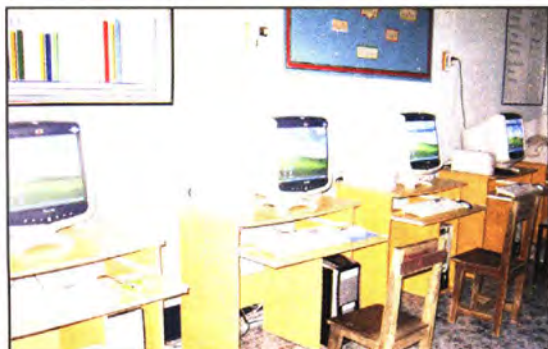

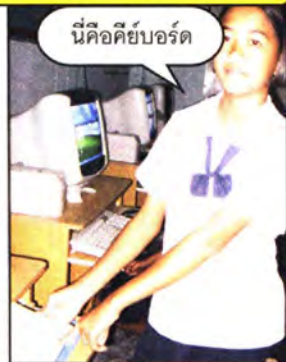
ต่อมา...โรงเรียนวัดไกลปืนเที่ยงแห่งนี้ก็ได้คอมพิวเตอร์เพื่อการศึกษาตามนโยบายการทำงานของรัฐบาลที่ต้องการให้เด็กในชนบทได้มีโอกาสเรียนรู้เท่าเด็กในเมือง

ทั้งครูและนักเรียนก็ตั้งใจเรียนและตั้งใจสอนมากขึ้น

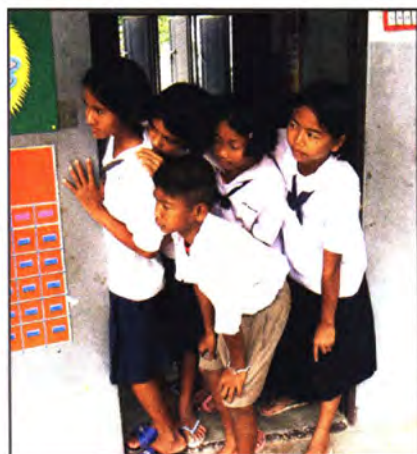

เด็กได้รู้จักส่วนประกอบต่างๆของคอมพิวเตอร์และได้รู้จักการทำงานของคอมพิวเตอร์
สุดท้ายพวกเขาก็สามารถใช้คอมพิวเตอร์เป็นตุ๋มำรำได้อย่างชำนาญ

ครูอุษาพาเด็กนักเรียนไปแข่งทักษะทางวิชาการอีกครั้ง
ภายหลังจากได้รับอุปกรณ์การเรียนมาอย่างครบครัน

ดูเจ้าเปิดขาคู่นั้นสิคะ
สวยเชียว....

ก้าบ ก้าบ

เก็บออมไว้ ไม้ไร่ประโยชน์

จบบ

ตามที่รัฐบาลและท่านนายกรัฐมนตรีมีนโยบายสนับสนุนการศึกษาภายใน 4 ปี และเห็นชอบให้กระทรวงศึกษาธิการ จัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์และระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง ให้แก่สถานศึกษาภายใน 2 ปีแรก ให้จัดให้ทั่วถึงโดยเฉพาะสถานศึกษาที่ยังไม่มีเครื่องคอมพิวเตอร์ใช้ ส่วนอีก 2 ปี ต่อไป จะพิจารณาจัดให้อย่างเพียงพอ สำนักงานคณะกรรมการศึกษาขั้นพื้นฐานได้สำรวจข้อมูลความต้องการเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอนและการบริหารงานของสถานศึกษาพบว่าปัจจุบันสถานศึกษายังขาดแคลนเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอนทั้งสิ้น 315,650 เครื่องและเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อการบริหารทั้งสิ้น 32,893 เครื่อง และยังพบว่าระบบสื่อสารยังไม่มีความคล่องตัว จึงจำเป็นต้องวางเครือข่ายสื่อสาร

วัตถุประสงค์ : เร่งรัดคุณภาพการศึกษา ลดช่องว่างในเมือง -ชนบท จัดการเรียนการสอนรูปแบบใหม่โดยใช้ ICT เป็นเครื่องมือ เป็นการจัดสรรเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อใช้ในการเรียนการสอนและการบริหารให้ทั่วถึงและจัดตั้งระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ตความเร็วสูงเพื่อการศึกษา

เป้าหมาย : โรงเรียนทุกโรงเรียนมีเครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนการสอนและการบริหาร โดยสามารถเชื่อมโยงระบบเครือข่ายเป็นระบบเครือข่ายภายในองค์กร (Internet) และสามารถเข้าถึงอินเทอร์เน็ตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

โครงการจัดหาคอมพิวเตอร์และระบบเครือข่าย ติดต่อ...

สถานที่ตั้งกระทรวงศึกษาธิการ

วังจันทร์เกษม ถนนราชดำเนินนอก กรุงเทพฯ 10300

โทรศัพท์ 280-0309, 280-1260, 282-5765

โทรสาร 281-1753, 280-0309

*****

ที่ปรึกษา : นายแพทย์พรหมินทร์ เลิศสุริย์เดช • พลโท ปรีชา วรรณรัตน์ • ดร. เอนก เพิ่มวงศ์เสนีย์
ดำเนินงาน : พลโท ธันวาคม ทิพย์จันทร์ • **บรรณาธิการบริหาร :** ชนิตร์ ภูกาญจน์ • **ประจำกองบรรณาธิการ :** กิตติพงศ์ บุญยั้ง • วราภรณ์ พุทธิยาวัฒน์ • วไลพร กัลลัตตาวาลา • พัชรพร ขวัญเจริญทรัพย์ • **ฝ่ายภาพ :** วณันันท์ • **ฝ่ายข้อมูล :** คเชนทร์ เขียวโงวม • น.ต.หญิง ชนิษฐา ชำนาญด้า • **สรเดช อินทร์ภิรมย์** • อัญญาวัฒน์ จันทร์สำราญ • **ฝ่ายบทประพันธ์ :** อารัม สีทอง • **บรรณาธิการฝ่ายศิลป์ :** อำนาจ ทิพย์จันทร์ • **ฝ่ายศิลป์ :** เอ ออยุธยา • ใจิก พิษณุโลก • **แยกสี :** กราฟฟิค ปรีณัตติ • **พิมพ์ที่ :** โรงพิมพ์จุปิตส์ • **จัดสร้างโดย :** ศูนย์ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกความเป็นไทย

• **อำนวยการผลิต :** สำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล ถนนพิษณุโลก กทม. 10300

โครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ ถ้ำนครอบครัว สร้างจากเรื่องจริง ตอน...

สวรรค์ไม่ล้าเอียง

หนังสือเพื่อความเข้าใจในโครงการของรัฐบาลและเสริมสร้างการรักการอ่าน

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

โครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ
ล้านครอบครัว
สร้างจากเรื่องจริง ตอน...
สาวกรไ้ไม่สำเียง

โครงการพัฒนาแปรรูป
ถนอม **ปลานิล** ๓๐๓๓๗

โครงการถ่ายทอดความรู้
เมื่อสิ้นฤดูนาข้าว ถนอม
อาหารไม่ใช่อสัง

โครงการบันทึก
หน้าครอบครัว ตอน
ผู้พิทักษ์

โครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ ล้านครอบครัว

โครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคล้านครอบครัว เป็นโครงการที่จัดทำเพื่อแก้ไขปัญหาความยากจนของเกษตรกร โดยการเลี้ยงโคเนื้อ และมีการตลาดเพื่อรองรับ โดยผู้ที่จะสามารถเข้าโครงการ ต้องเป็นเกษตรกรที่ขึ้นทะเบียนคนจนหรือมีรายได้ตามที่กำหนดมีอายุ 20 ปีขึ้นไป และมีภูมิลำเนาอยู่ในสถานที่จะเลี้ยงโคจริงและมีการรวมกลุ่มกัน 5-15 คน และมีการเข้ารับการประเมินของ ปศุสัตว์จังหวัด

สามารถติดต่อข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่
ปศุสัตว์จังหวัด หรือ ธนาคาร ธ.ก.ส.
ทุกแห่ง ทั่วประเทศ

โครงการสนับสนุน
ถนอม **สินค้า** ๓๐๓๓๗

โครงการพัฒนา
ผลิตภัณฑ์ ถนอม
ผลิตภัณฑ์

โครงการพัฒนา
นวัตกรรม ถนอม
พัฒนา

โครงการพัฒนา
ถนอม **ผลิตภัณฑ์**

โครงการพัฒนา
ถนอม **ผลิตภัณฑ์**

โครงการพัฒนา
ถนอม **ผลิตภัณฑ์**

โครงการพัฒนา
ถนอม **ผลิตภัณฑ์**

โครงการพัฒนา
ถนอม **ผลิตภัณฑ์**

โครงการพัฒนา
ถนอม **ผลิตภัณฑ์**

อำนวยการผลิตโดย : สำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล ถ.พิษณุโลก กทม. 10300

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

คำนำ

หนังสือชุดโครงการของรัฐบาล มีเป้าหมายให้เห็นเป็นนิยายภาพ เพื่อจูงใจให้คนทุกระดับ รับทราบว่า รัฐบาลกำลังทำอะไร โดยที่สร้างให้มีเนื้อหาอ่านสนุก มีความชัดเจน มีการคัดเลือก ตัวแสดงอย่างเหมาะสม อ่านได้ และอ่านง่าย ไม่ซับซ้อน บางเรื่องอาจมีการซ่อนปมปัญหา คล้ายการสร้างภาพยนตร์อย่าเข้าใจผิดว่า “เป็นการอธิบายรายละเอียดของโครงการที่รัฐบาล ได้กำหนดนโยบายไว้” ดังนั้นในบางบท บางตอน จึงเป็นเหมือนนิยาย มีทั้งผู้หลงผิด-หลงถูก อวดเก่งทำตัวไม่สนใจกับกฎหมาย ไม่รับรู้กฎระเบียบ หรือไม่ยอมรับกับสังคมส่วนใหญ่ แต่ในตอน ท้ายก็ได้แทรกคำอธิบายให้รู้ถึงเนื้อหาของโครงการเบื้องต้นและใครเป็นเจ้าของเรื่อง รับผิดชอบ ซึ่งต่อไปนี่ไม่ว่าจะเป็น พ่อค้า-ประชาชน ตลอดจนข้าราชการ หรือบุคคลทุกวัย ทุกระดับ เมื่อพบกับปัญหาของตัวเอง ตรงกับนิยายเรื่องนี้ จะต้องปฏิบัติตัวอย่างไร ติดต่อกับหน่วยราชการใด และที่สำคัญคือติดต่ได้ที่ไหน

*****

ครอบครัว นายชาย มีอาชีพทำนา ที่ฐานะยากจน แม้จะขยันทำงานหนักปานใด ทุกปีเขาก็ไม่เคยมีเงินเก็บ เนื่องจากขาดอุปกรณ์ในการทำนา จึงได้ผลผลิตน้อย เขาตัดสินใจ ไปเช่าควายในราคาสูงกว่าปกติ จากเศรษฐีในหมู่บ้านมาช่วยทำนา แม้จะได้ผลผลิตเพิ่มขึ้น จนเป็นที่พอใจ แต่นายชายก็ต้องถูกหักเงินและผลผลิตไปเป็นค่าเช่าควาย จนเหลือข้าวที่เป็น ของตนเองเพียงเล็กน้อยซึ่งไม่สามารถจะมีเงินเก็บเอาไว้ใช้สอยได้ตลอดปี นายชายและนางมา ผู้เป็นภรรยาตัดสินใจที่จะย้ายจากมาตุภูมิ ทิ้งถิ่นฐาน เข้ากรุงเทพฯ เพื่อมาเป็นลูกจ้างใน โรงงาน เพราะขึ้นอยู่ที่บ้านนอกต่อไปก็คงอดตาย

แต่เหมือนสวรรค์ไม่ลำเอียง เมื่อรัฐบาลจัดตั้งโครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อล้าน ครอบครัวยุให้แก่ทุกอำเภอในประเทศ หมู่บ้านของนายชายจึงมีโอกาสดูรับวัวจากโครงการ ของรัฐบาลมาช่วยเลี้ยงเสริมอาชีพทำนาและได้รับการฝึกผสมเทียม ทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ ของนายชายและทุกคนในหมู่บ้าน มีเงินใช้และเงินเก็บมากขึ้น จนทำให้ชีวิตของประชาชน ที่ขาดแคลนทุนทรัพย์สามารถมีโคเป็นของตัวเองได้ สร้างความสุขให้แก่ทุกคนโดยถ้วนหน้า และยังสร้างความรักให้แก่คนในท้องถิ่นเกิดความรักในบ้านเกิดของตัวเองมากขึ้น

*****

หมายเหตุ : สร้างจากโครงเรื่องจริง ตัวแสดงและสถานที่สมมุติ

โครงการส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อ ล້านครอบครัว สร้างจากเรื่องจริง ตอน...

สวรรค์ไม่ล้าเอียง

ณ ชนบทแห่งหนึ่ง ชาวบ้านส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตร โดยการปลูกอ้อยและมันสำปะหลัง

แต่วันนี้วัวและควายแรงงานสำคัญของชาวนามีราคาแพง สัตว์เหล่านี้จึงตกอยู่ในมือของชาวนาที่ร่ำรวยเท่านั้นคนมีเงินเท่านั้นจึงสามารถมีควายและเครื่องจักรเป็นของตนเองเพื่อมาช่วยทำงาน และช่วยทำให้เกิดผลผลิตเพิ่มขึ้น

ชาวนาที่ไม่มีควายมาช่วยทำนา ยังคงต้อง
ใช้วิธีการแบบเดิมด้วยเครื่องมือที่ล้าสมัย

ฤดูหน้าเราคงต้องไปเช่าควาย
หรือเครื่องไถนามาดีกว่านะพ่อ

ค่าเช่ามันแพงนะจะคุ้มกันหรือ

แต่เราก็ต้องยอมนะทำได้ละ ถ้าเราหว่าน
เอง ไถเอง ข้าวมันปลูกไม่ทันฝนแน่ๆ

ปีต่อมา...ฤดูการทำนาเริ่มขึ้นอีกครั้งหนึ่ง

ยาย ทำไมเราไม่มี
เครื่องสูบน้ำช่วยละ

น้ำมัน...มันแพงไว้ยชินใช้ก็ไม่มีกำไรละ

อย่างนี้เขาเรียกว่า
ภูมิปัญญาชาวบ้านใช้ไหมยาย

ยายบางบ้านที่เขาไม่มีควาย
ไถนาเขาทำอย่างไรกันจะ...!!

ก็ต้องทำเองซิอะ..หรือไม่ก็ไปเช่าควาย
หรือเครื่องไถนาคนอื่นเขามาช่วยทำ

แล้วมันจะมีกำไรหรือยาย

แต่เราต้องไปเข้าร่วมโครงการนะ
แล้วต้องไปอบรมด้วย

เข้าอบรมในเรื่องอะไรผู้ใหญ่!

ต้องเสียค่าอบรมไหม...

แต่เราไม่มีวีวเลยนะ...

นั่นซี...ไม่มีวีวแล้วจะอบรมอะไร!?

ไม่ต้องมีวีวหรอก เดี่ยวเขาเอามาให้ยืม แต่เป็นลูกวัวนะ แล้วเราต้องเข้าอบรมการจัดการการเลี้ยงโคเนื่อการจัดการปลูกพืชอาหารสัตว์การป้องกันกำจัดโรคการทำระบบบัญชีฟาร์ม และ...

ที่สำคัญเราต้องเข้าใจเงื่อนไขการเข้าร่วมโครงการคือโคเนื้อนี่จะเป็น
ลูกโคหลังหย่านมที่เราได้มาจากบริษัทส่งเสริมธุรกิจเกษตรไทย

ลูกโคเหล่านี้เกิดจากการผสมเทียมของแม่โคเนื้อที่เกษตรกรที่มีโคเนื้อ
เขาไปเข้าโครงการกับกรมปศุสัตว์ แล้วราชการก็นำไปผสมเทียม...

โดยเขาจะมีกลุ่มเกษตรกรอาสาสมัครไปอบรมการผสมเทียม การช่วยเหลือการคลอดลูก ตามมหาวิทยาลัยต่างๆ ที่มีเครือข่ายการผสมเทียมรวมทั้งหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา ใช้เวลาการอบรม 15 วัน เกษตรกรผ่านการฝึกและออกอบรม ทางราชการมีค่าตอบแทนให้ด้วย

เมื่อได้ลูกแล้ว ก็ส่งคืนทั้งแม่และลูกให้กับเกษตรกร เจ้าของโคเนื้อที่เข้าร่วมโครงการ

จากสัญญาที่เกษตรกรเจ้าของโคเนื้อทำไว้ต้องจำหน่าย
ลูกโคที่เกิดจากการผสมเทียมให้กับบริษัทส่งเสริมธุรกิจเกษตรกร

แล้วบริษัทสห. ก็จะนำลูกโคลงหย่านมาแล้วมาให้
เกษตรกรที่ยากจนไปเลี้ยง...โคตัวนี้ก็จะ เป็นของเรา...

พวกเราจะมีความรู้เรื่องการเลี้ยง
ปลูกพืชอาหารสัตว์ ป้องกันโรค...

...แต่ก็ต้องไม่ลืมนะว่า...นี่เป็นการยืมมา
เราก็ต้องนำมาเลี้ยงให้โต

เหนื่อยไม่เป็นไร...
ขอให้ชีวิตดีขึ้นก็แล้วกัน

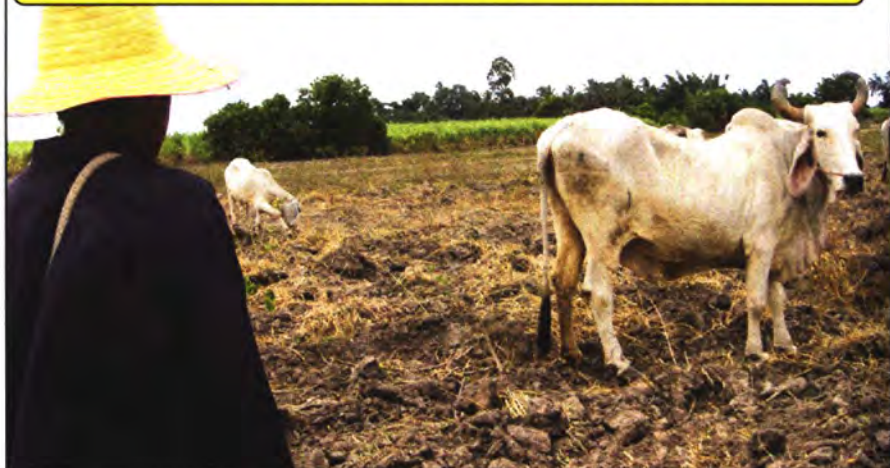

แม้จะใช้เวลาานาน เรายังมี
ความหวังจากเจ้านะ

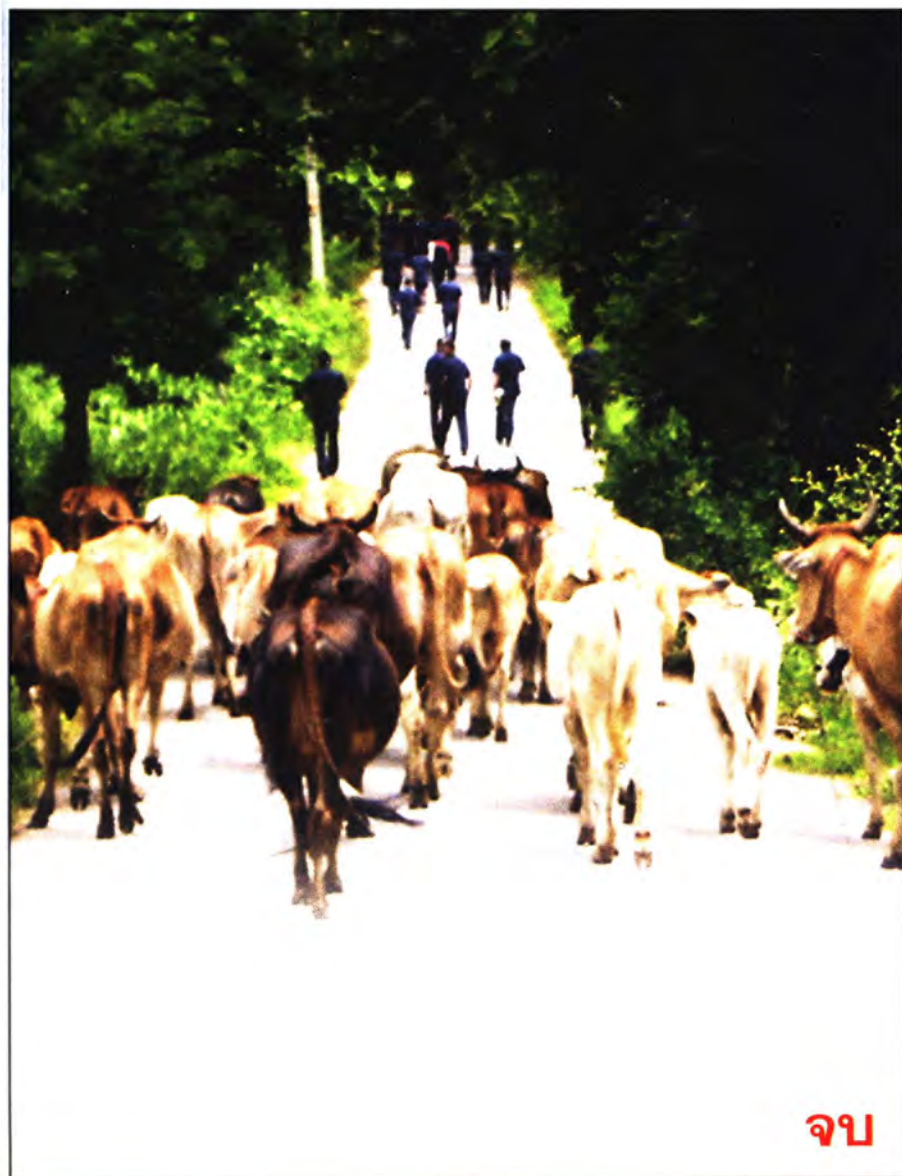

ไม่คิดเลยว่า โครงการของรัฐบาล จะแก้ไขปัญหาความยากจน
ของเราได้ วันนี้เรากลายเป็นเจ้าของโคที่แท้จริงแล้ว...

จากโคเนื้อครั้งแรกที่ได้รับมาเลี้ยง แล้วนำไปขายเพื่อใช้หนี้ นายชายใช้ชีวิตอย่างพอเพียง เมื่อเหลือโคเนื้อในแต่ละปี นายชายก็นำไปเข้าโครงการกับกรมปศุสัตว์ เพื่อขอให้ผสมเทียม

ใครจะคาดคิดว่ามาถึงวันนี้
นายชายกลายเป็นเกษตรกร
ที่เลี้ยงโคเนื้อเพื่อผลิตลูกเสียดเอง
จนกลายเป็นเกษตรกรที่มี
โคเนื้อหลายสิบตัว

จบ

ความฝันของรัฐบาลที่ต้องการให้มีคนรวยช่วยคนจนเป็นจริงแล้ว แต่การที่คนรวยจะช่วยให้คนจนต้องขยันและใช้ชีวิตอย่างพอเพียงตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวด้วยเชื่อเหลือเกินว่าเป้าหมายการแก้ไขปัญหาคความยากจนจะหมดไปในปี 2551 นี้...ด้วยความร่วมมือร่วมใจของทุกองค์กรรวมทั้งตัวผู้ยากไร้เองไม่ใช่เพียงรอแต่ความช่วยเหลือจากผู้อื่นเท่านั้น...

ภาพขั้นตอนการดำเนินงาน ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อล้านครอบครัว

กรมปศุสัตว์

หน้าที่ :

1. ชี้นทะเบียนเกษตรกรที่เข้าโครงการ
2. บริการผสมเทียม
3. ทำสัญญา

๑

๕

กลุ่มเกษตรกรรายากจน ที่เลี้ยงโคหลังหย่านมและโคขุน

หน้าที่ :

1. สมัครเข้าร่วมโครงการ
2. รับอบรมการเลี้ยง
3. อบรมการจัดการปลูกพืชอาหารสัตว์
4. อบรมการกำจัดโรค
5. อบรมจัดทำระบบบัญชีฟาร์ม
6. ขายโคที่เลี้ยงจนโตแล้วใช้คืนเป็นเงินหรือโค

ใช้คืน

๖

กลุ่มเกษตรกรที่เลี้ยง แม่โคเนื้อเพื่อผลิตลูก

หน้าที่ :

1. ทำสัญญากับกรมปศุสัตว์
2. ส่งโคไปผสมเทียม
3. จำหน่ายลูกโคให้ SPV

กำลังขยาย

แลกเปลี่ยน

ขายลูก

๓

กลุ่มเกษตรกรผสมเทียม

หน้าที่ :

1. ให้บริการการผสมเทียม
2. ช่วยเหลือการคลอดลูก

โคลูก

SPV (เจ้าของโครงการ)

หน้าที่ :

1. รับซื้อลูกโคที่เกิดจากการผสมเทียม
2. มอบลูกโคหย่านมให้กับเกษตรกรรายากจน

ให้ยืม

๔

ผลที่ได้รับ

กลุ่มเกษตรกรหมายเลข ๒

ได้ลูกโคแล้วขายให้ SPV

กลุ่มเกษตรกรผสมเทียมหมายเลข ๓

ได้ค่าอบรมและความรู้ในการผสมเทียม

กลุ่มเกษตรกรหมายเลข ๕

ได้เงินจากการขายคืน SPV เป็นกำไรตามราคาแรกยืม หรือตามน้ำหนักตัวที่เพิ่มขึ้น

โครงการ “ส่งเสริมการเลี้ยงโคเนื้อล้านครอบครัว 5 ล้านตัว” เป็นหนึ่งในการแก้ไขปัญหาความยากจนของเกษตรกรที่เกิดจากฐานความคิดว่าคนไทยเรามีการผลิตโคเนื้อได้ประมาณ 5 - 6 ล้าน ก.ก. แต่ได้รับการบริโภคเนื้อโคเพียงคนละประมาณ 2.6 ก.ก. / คน / ปี และเนื้อเรื่องของ “สวรรค์ไม่ล่าเอียง” นี้เกิดจากปัญหาที่เกษตรกรขาดแหล่งเงินทุน เนื่องจากเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อยและเกษตรกรยากจนเป็นผู้ที่ไม่มีเงินลงทุนในการจัดหาพันธุ์โคเนื้อ เนื่องจากการเลี้ยงโคต้องใช้เงินลงทุนค่อนข้างสูง กว่าที่จะได้ผลตอบแทนต้องใช้เวลาข้ามปี ทำให้นักการพาณิชย์สนใจที่จะปล่อยสินเชื่อกับธุรกิจนี้ มีไม่มาก รัฐบาลจึงได้มอบหมายให้ บริษัทส่งเสริมธุรกิจเกษตรกรไทย (สธท. หรือบริษัท Special Purpose Vehicle / SPV) เป็นเจ้าของโครงการ ดำเนินโครงการขึ้นมาจากการแบ่งกลุ่มเกษตรกรที่เกี่ยวข้อง ออกมาเป็น 3 กลุ่ม คือ

1. กลุ่มเกษตรกรที่เลี้ยงแม่โคเนื้อเพื่อผลิตลูก
2. กลุ่มเกษตรกรที่ทำหน้าที่ผสมเทียม
3. กลุ่มเกษตรกรที่เลี้ยงโครุ่นหลังหย่านมและโคขุน

โดยมีวิธีการดำเนินการ แบ่งเป็น 2 กิจกรรมหลัก ได้แก่

1. กิจกรรมผสมเทียม โดยสร้างเกษตรกรอาสาสมัครผสมเทียม 20,000 ราย รวมทั้งหน่วยบัญชาการทหารพัฒนา
2. กิจกรรมเลี้ยงโครุ่น โคขุน มีเป้าหมายจัดหาโคให้เกษตรกรยืมไปเลี้ยง โดยมี สธท. หรือ SPV เป็นผู้บริหารจัดการ

วันนี้คนที่มิกิจการ มีฐานะดี มีหน้าที่เพิ่มแล้วคือ ร่วมกันช่วยคนยากไร้ ให้พ้นจากความจน แต่ผู้ที่ได้รับความช่วยเหลือต้องรู้จักหน้าที่และการใช้ชีวิตอย่างพอเพียงของตนเองด้วยเหมือนนายชายและครอบครัวที่กลายมาเป็นเกษตรกรเลี้ยงโคเนื้อที่ขยายจำนวนโคไปได้หลายสิบตัวและมีความเป็นอยู่อย่างสุขสบาย

*****

ที่ปรึกษา : นายแพทย์พรหมินทร์ เลิศสุริย์เดช • พลโท ปรีชา วรรณรัตน์ • ดร. เอนก เพิ่มวงศ์เสนีย์
คำเนินงาน : พลโท ธันวาคม ทิพยจันทร์ • บรรณาธิการบริหาร : ชนิตร ภูกาญจน์ • ประจำกองบรรณาธิการ : กิตติพงศ์ บุญยิ่ง • วราภรณ์ พุทธิยาวัฒน์ • วไลพร กัลลัตตาวาลา • พัชรพร ชวัญเจริญทรัพย์ • ฝ่ายภาพ : วันสนันท์ • ฝ่ายข้อมูล : คเชนทร์ เขียวโงาม • น.ต.หญิง ชนิษฐา ชำนาญคำ • สรเดช อินทภิรมย์ • อัญชววัฒน์ จันทร์สำราญ • ฝ่ายบทประพันธ์ : อาร์ม สีทอง • บรรณาธิการฝ่ายศิลป์ : อำนาจ ทิพยจันทร์ • ฝ่ายศิลป์ : เอ ออยุธยา • ใจิก พิษณุโลก • แยกสี : กราฟฟิค ปรีณัตติ • พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์ • จัดสร้างโดย : ศูนย์ส่งเสริมการสร้างสรรค์สำนึกความเป็นไทย
• อำนวยการผลิต : สำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล ถนนพิษณุโลก กทม. 10300

โครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน
สร้างจากเรื่องจริง ตอน
หมอลุงตาหิพย์

แปลงสินทรัพย์เป็นทุน

การแปลงสินทรัพย์เป็นทุนเป็นนโยบายที่สำคัญของรัฐบาลซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการสนับสนุนการสร้างโอกาสแก่ประชาชนที่ด้อยโอกาสและผู้ประกอบการรายใหม่ให้เข้าถึงแหล่งทุนในระบบ โดยใช้เอกสารสิทธิในสินทรัพย์ที่ครอบครองหากินอยู่ หรือเป็นผู้ได้รับหนังสืออนุญาตให้ประกอบการจากหน่วยงานของรัฐ โดยนำเอกสารสิทธิมาเป็นหลักประกันการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินเพื่อนำไปลงทุน อันเป็นการก่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ และเกิดผู้ประกอบการรายใหม่ขึ้น รวมทั้งสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ

สามารถติดต่อข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่

Call Center 1767

callcenter@plangsinsap.or.th

ประชาสัมพันธ์ : info@plangsinsap.or.th

โทรศัพท์ : 0-2629-9222 ต่อ 309

โทรสาร : 0-2629-9222 ต่อ 205

หรือ สำนักงานบริหารการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน (องค์การมหาชน) อาคาร 41 ท่าเนียบรัฐบาล ถนนพิษณุโลก เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300 โทรศัพท์ : 0-2629-9222 โทรสาร : 0-2629-9222 ต่อ 205

E-mail : acb@plangsinsap.or.th

โครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน
โดย พล.ต.ท.วิบูลย์

โครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน
โดย พล.ต.ท.วิบูลย์

โครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน
โดย พล.ต.ท.วิบูลย์

โครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน
โดย พล.ต.ท.วิบูลย์

โครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน
โดย พล.ต.ท.วิบูลย์

โครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน
โดย พล.ต.ท.วิบูลย์

โครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน
โดย พล.ต.ท.วิบูลย์

โครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน
โดย พล.ต.ท.วิบูลย์

โครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน
โดย พล.ต.ท.วิบูลย์

โครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน
โดย พล.ต.ท.วิบูลย์

โครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน
โดย พล.ต.ท.วิบูลย์

โครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน
โดย พล.ต.ท.วิบูลย์

อำนาจการผลิตโดย : สำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
ท่าเนียบรัฐบาล ถ.พิษณุโลก กทม. 10300

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

โครงการแปลงสินทรัพย์ให้เป็นทุน สร้างจากเรื่องจริง ตอน...

หมอดูตาทิพย์

หนังสือเพื่อความเข้าใจในโครงการของรัฐบาลและเสริมสร้างการรักการอ่าน

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

คำนำ

หนังสือชุดโครงการของรัฐบาล มีเป้าหมายให้เห็นเป็นนิยายภาพ เพื่อจูงใจให้คนทุกระดับรับทราบว่ารัฐบาลกำลังทำอะไร โดยที่สร้างให้มีเนื้อหาอ่านสนุก มีความชัดเจน มีการคัดเลือกตัวแสดงอย่างเหมาะสม อ่านได้ และอ่านง่าย ไม่ซับซ้อน บางเรื่องอาจมีการซ่อนปมปัญหา คล้ายการสร้างภาพยนตร์ อย่าเข้าใจผิดว่า “เป็นการอธิบายรายละเอียดของโครงการที่รัฐบาลได้กำหนดนโยบายไว้” ดังนั้นในบางบท บางตอน จึงเป็นเหมือนนิยาย มีทั้งผู้หลงผิด-หลงถูก อดทนทำตัวไม่สนใจกับกฎหมาย ไม่รับรู้กฎระเบียบ หรือไม่ยอมรับกับสังคมส่วนใหญ่ แต่ในตอนท้ายก็ได้แทรกคำอธิบายให้รู้ถึงเนื้อหาของโครงการเบื้องต้นและใครเป็นเจ้าของเรื่องรับผิดชอบ ซึ่งต่อไปนี่ไม่ว่าจะเป็น พ่อค้า-ประชาชน ตลอดจนข้าราชการ หรือบุคคลทุกวัย ทุกระดับ เมื่อพบกับปัญหาของตัวเองตรงกับนิยายเรื่องนี้ จะต้องปฏิบัติตัวอย่างไร ติดต่อกับหน่วยราชการใด และที่สำคัญคือติดต่อได้ที่ไหน

*****

นายเทพทอง มีอาชีพเป็นหมอดู หลอกหลวงชาวบ้านว่าตนมีตาทิพย์ สามารถมองเห็นอนาคตและช่วยคลบ้นดาลให้เกิดสิ่งที่ยปรารถนาได้ ชาวบ้านที่มีปัญหาต่างพากันมาขอให้นายเทพทองช่วย หลายคนพบกับความสำเร็จ ซึ่งไม่ใช่เกิดจากอิทธิปาฏิหาริย์ของนายเทพทองแต่อย่างใดเลย เพียงแต่นายเทพทอง เป็นคนที่ชอบศึกษาและติดตามเรื่องราวต่างๆ มิได้ขาด จึงได้รู้ถึงนโยบายของรัฐบาลหลายอย่างที่ชาวบ้านยังไม่รู้ หรือยังไม่ค่อยเข้าใจ อย่างเช่น โครงการแปลงสินทรัพย์ให้เป็นทุนที่ทุกคนสามารถเอาสินทรัพย์ที่ตนมีอยู่ไปค้ำประกันเงินกู้สถาบันการเงินของรัฐเพื่อนำเงินมาลงทุนได้ ซึ่งสินทรัพย์ต่างๆ นั้นไม่กำหนดว่าจะต้องเป็นของใหม่ มีมูลค่าสูง หรือจะต้องเป็นกรรมสิทธิ์ของตนเอง โดยภาครัฐแยกประเภทออกเป็น สินทรัพย์ประเภทที่ดิน, สินทรัพย์ประเภทสิทธิการเช่า, สินทรัพย์ประเภทที่สาธารณะ, สินทรัพย์ประเภททรัพย์สินทางปัญญา และสินทรัพย์ประเภทสังหาริมทรัพย์ พอใครมาปรึกษาเกี่ยวกับเรื่องเงินกับหมอดูเทพทอง นายเทพทองก็จะแนะนำให้ชาวบ้านเอาสินทรัพย์ไปเป็นหลักประกันในการกู้เงินกับสถาบันการเงินของรัฐ ตามนโยบายของรัฐบาล ซึ่งนายเทพทองรู้ว่าทำได้ แต่ชาวบ้านไม่รู้จึงมีชาวบ้านหลายคนที่มาปรึกษาและพบกับความสำเร็จพากันเล่าลือไปมากขึ้น

วันหนึ่งทางหมู่บ้านได้มีการเผยแพร่หลักการของการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนจากหอกระจายข่าวของหมู่บ้าน จึงทำให้ชาวบ้านหูตาสว่างขึ้น และรู้ว่าที่นายเทพทองอวดอ้างว่าตนเองตาทิพย์นั้นแท้จริงไม่ใช่เลย เป็นการเอาความรู้ที่ตัวเองมีอยู่มาหลอกล่อเอาเงินจากผู้ที่มาขอคำปรึกษาเท่านั้น อิทธิฤทธิ์และความเชื่อถือที่ชาวบ้านมีต่อหมอดูตาทิพย์จึงหมดสิ้นลง

*****

หมายเหตุ : สร้างจากโครงเรื่องจริง ตัวแสดงและสถานที่สมมุติ

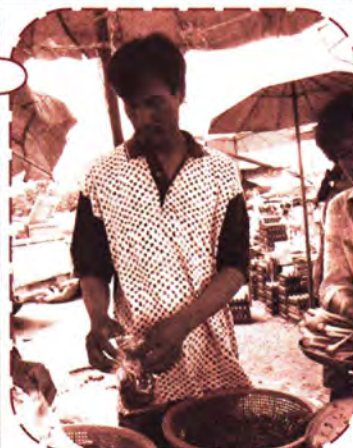
ท่านช่วยข้าด้วย
ข้าทุกจิตใจเหลือเกิน

ทุกจิตใจอะไรลองเล่า
ให้ข้าฟังซิ...!!!

เรื่องของข้าก็คือว่า....ข้าเช่าแผงขายของอยู่ตลาด
ขายมาหลายปี...กิจการก็ไม่ก้าวหน้าเพราะเงินลงทุน
มันน้อย...หวังจะเก็บเงินแต่งงานก็ไม่มีเงินสักที

น้องรอพี่มาขอแต่งงานตั้งหลายปีแล้ว
แต่ไม่เห็นพี่มาขอสักที วันนี้้องคง
ต้องขอบอกกับพี่ว่าต้องเลิกกันแล้วนะ

เอาอย่างนั้นนะ...ข้าจะช่วยเจ้า
แต่เจ้าต้องทำตามที่ข้าบอก

ฮือ..ฮือ

นายเทพทองเป็นหมอดูที่หลงลงชาวบ้านว่ามีตาวิเศษที่มองเห็นทุกอย่าง ซึ่งในความจริงนายเทพทองเพียงแค่ชอบอ่าน และสนใจความรู้เรื่องราวต่างๆอยู่ได้ ชาวตจจึงมีความรอบรู้มากกว่าชาวบ้านคนอื่นๆ พอมีใครมาปรึกษาเขาก็จะใช้ความรู้ที่มีอยู่บอกชาวบ้าน แล้วอ้างว่าที่ตัวเองรู้เพราะมีตาวิเศษ

แล้วนายปรีชา ก็ทำตามที่นายเทพทองแนะนำ สิ่งที่นายเทพทองพูดไว้ก็เป็นเรื่องจริง กิจการของนายปรีชา दिन दिन दिन दिन ราวกับปาฏิหาริย์

บอกมาเลยท่านชายยินดีทำตามทุกอย่าง ขอให้ข้ามีเงินมาทำทุนการค้าเพิ่มขึ้นอีกหน่อยเถาะ

เจ้าเอาสัญญาเช่าแผงขายของที่ตลาดไปจดทะเบียนแล้วเอาเอกสารสิทธิ์ที่ได้ไปขอกู้เงินที่ธกส. โฉนดที่เจ้าอยู่จากนั้นก็เอาเงินไปลงทุนเพิ่มแล้วกิจการของเจ้าจะเจริญรุ่งเรือง

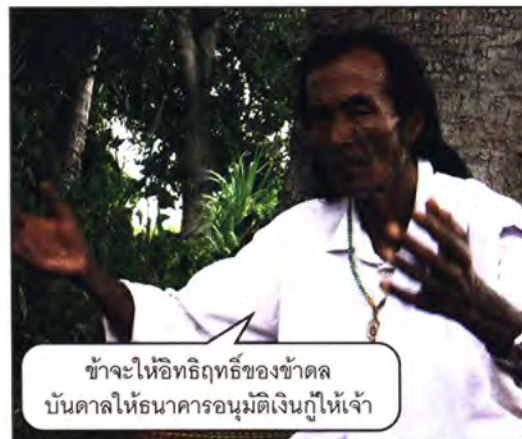

แต่แผนนั้นเป็นที่เข้านะ จะเอาไปค้าประกันเงินกูได้ไงท่าน

ได้...เชื่อข้าสิข้ารู้ข้าเห็นแล้วข้าก็มองเห็นด้วยว่าเจ้าจะร่ำรวยตามที่ข้าบอก

จริงหรือท่าน

ข้าจะให้สิทธิของข้าดลบันดาลให้นาการอนุมัติเงินกูให้เจ้า

ทำได้จริง ๆ หรือ..!?

ลูกค้ายายเทพทองยังไม่หมด

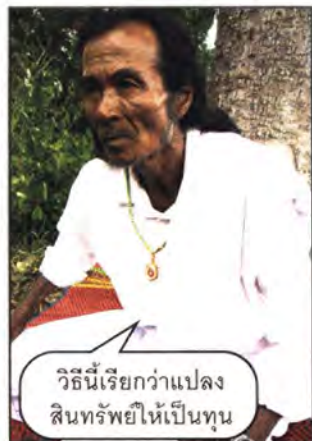

ข้ามีเครื่องสูบน้ำขนาดใหญ่ไว้สูบน้ำเข้านา ข้ามีเงินเท่าไร
ก็เอาไปซื้อน้ำมันหมดเพื่อหวังให้ได้ข้าวมาก

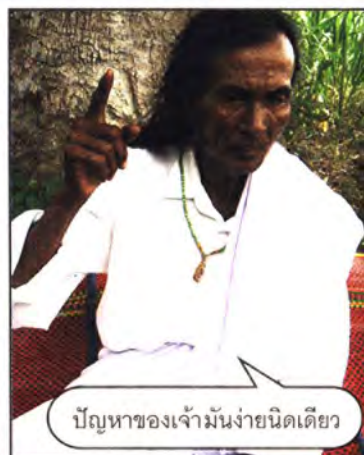
ข้ากลัวใจเงินก็ไม่ซื้อน้ำมัน
เต็มเครื่องสูบน้ำอีกแล้ว...

นายสมานมีความสุขกับรถคันใหม่
และนำไปใช้งานได้ตามที่ต้องการ

มีประกาศจากรัฐบาลถึงโครงการแปลงสินทรัพย์เป็นทุนเพื่อเป็นการขยายโอกาสเข้าถึงทุนของประชาชนที่ยังไม่มีโอกาสว่า สำนักงานบริหารการแปลงสินทรัพย์เป็นทุน มีเจตนารมณ์เพื่อสร้างโอกาสให้แก่ประชาชน โดยเฉพาะประชาชนที่ด้อยโอกาส เช่น เกษตรกร, ผู้ยากจน, ผู้ประกอบการค้ารายย่อย หรือธุรกิจขนาดย่อม ให้เข้าถึงแหล่งทุนในระบบ โดยใช้เอกสารสิทธิ์ที่ครอบครองทำกินอยู่ หรือเป็นผู้ได้รับหนังสืออนุญาตให้ประกอบกิจการจากหน่วยงานของรัฐ โดยนำเอกสารสิทธิ์มาเป็นหลักประกันการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินเพื่อนำไปลงทุน อันเป็นการก่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ และเกิดผู้ประกอบการรายใหม่ขึ้น รวมทั้งสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศซึ่งสินทรัพย์ต่างๆ ประกอบด้วยสินทรัพย์ประเภทที่ดิน, ประเภทสิทธิการเช่า, ประเภทที่สาธารณณะ, ประเภททรัพย์สินทางปัญญา และสินทรัพย์ประเภทที่สังหาริมทรัพย์ทางผู้ใหญ่นบ้านจึงขอแจ้งให้ลูกบ้านทุกคนทราบโดยทั่วกัน

อยู่ไม่ได้แล้วโว้ย !

ฮึ่ม !!

อย่าหนีนะ...!!

อย่าหนีนะ เจ้าคนหลอกหลวง!

ผู้ทรนน้อยกว่าย่อมตกเป็นเหยื่อของผู้ทรนมากกว่า

จบ

การแปลงสินทรัพย์เป็นทุนเป็นนโยบายที่สำคัญของรัฐบาลซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2546 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการสนับสนุนการสร้างโอกาสแก่ประชาชนที่ด้อยโอกาส และผู้ประกอบการรายใหม่ให้เข้าถึงแหล่งทุนในระบบ โดยใช้เอกสารสิทธิในสินทรัพย์ที่ครอบครองทำกินอยู่ หรือเป็นผู้ได้รับหนังสืออนุญาตให้ประกอบกิจการจากหน่วยงานของรัฐ โดยนำเอกสารสิทธิมาเป็นหลักประกันการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงิน เพื่อนำไปลงทุน อันเป็นการก่อให้เกิดการสร้างงาน สร้างรายได้ และเกิดผู้ประกอบการรายใหม่ขึ้นรวมทั้งสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ

โดยสินทรัพย์ที่มีโอกาสเข้าถึงแหล่งทุนในระบบ จำแนกตามประเภทสินทรัพย์ได้ดังนี้

- 1.)สินทรัพย์ประเภทที่ดินและทรัพย์สินติดกับที่ดิน
- 2.)สินทรัพย์ประเภทสัญญาเช่า
- 3.สินทรัพย์ประเภทหนังสืออนุญาตให้ใช้ที่สาธารณะและหนังสือรับรองอื่นๆ
- 4.)สินทรัพย์ประเภททรัพย์สินทางปัญญา
- 5.)สินทรัพย์ประเภทเครื่องจักร

*****

ที่ปรึกษา : นายแพทย์พรหมินทร์ เลิศสุริย์เดช • พลโท ปรีชา วรรณรัตน์ • ดร. เอนก เพิ่มวงศ์เสนีย์
ดำเนินงาน : พลโท ธนวาคม ทิพย์จันทร์ • บรรณาธิการบริหาร : ชนินทร์ ภูภาคญจน์ • ประจำกองบรรณาธิการ : กิตติพงศ์ บุญยั้ง • วารสารณ์ พุทธิยาวัฒน์ • วไลพร กัลลิตตาวาลา • พัทธพร ขวัญเจริญทรัพย์ • ฝ่ายภาพ : วนัสนันท์ • ฝ่ายข้อมูล : ศเชนทร์ เขียวโงาม • น.ต.หญิง ชนิษฐา ชำนาญคำ • สรเดช อินทร์ภิรมย์ • อัญฐวัฒน์ จันทร์สำราญ • ฝ่ายบทประพันธ์ : อารัม สีทอง • บรรณาธิการฝ่ายศิลป์ : อานาจ ทิพย์จันทร์ • ฝ่ายศิลป์ : เอ ออยุธยา • โฉก พิษณุโลก • แยกสี : กราฟฟิค ปริณติง • พิมพ์ที่ : โรงพิมพ์จุปิตส์ • จัดสร้างโดย : ศูนย์ส่งเสริมการสร้างสรรค์สำนึกความเป็นไทย
• อำนวยการผลิต : สำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ทำเนียบรัฐบาล ถนนพิษณุโลก กทม. 10300

รดน้ำที่รากแก้ว เพื่อระชาที่ขงากไร่

อำนวยการผลิตโดย : สำนักโฆษก สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล ถ.พิษณุโลก กทม. 10300

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี